Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
University of Illinois Urbana-Champaign

http://www.archive.org/details/typicushieropoli00hube

TYPICVS

HIEROPOLITARCHA,

IN ANTITYPO EXPRESSVS,

ANNO CHRISTI

eodem

Quo

THEODORVS ADOLPHVS

PADERBORNENSIS ANTISTES

XXXXVI.

A SVIS RITE INAVGVRATVS

ISTA SVA EXHIBEBAT INSIGNIA.

Paderbornæ,

Imprimebat Ioannes Vlricus Huberus.

SIMON ONIADES IVSTVS,
HIEROPOLITARCHA TYPICVS:
ANTITYPVM SVVM,
REVERENDISSIMVM, ET ILLVSTRISSIMVM
DOMINVM

THEODORVM ADOLPHVM EPISCOPVM PADERBORNENSEM,

S. R. I. PRINCIPEM,
Comitem in Pirmondt, &c.

RECENTER INAVGVRATVM
repræsentans:

PROUT
ABIESV SIRACHIDE,
Libri sui Ecclesiastici capite L.
præsentatus,
à

SOCIETATIS IESV COLLEGIO PADERBORNENSI,

SVÆ REVERENDISS. ET ILLVSTRISSIMÆ
CELSITVDINI
ÆTERNVM DEVOTO,
In quoddam publicæ gratulationis, & privatæ gratitudinis symbolum,
repræsentabatur.

ANNO CHRISTI EODEM, QVO

Spes & res patriæ apparebat Lætior,
abs
THEODORO ADOLPHO
Paderbornensi Antistite XXXXVI.

THEODORVM
ABSCHRYVEN FELSCO-

Gubler
46

I.

PADIFONTANA PALLAS,

IN PADERBORNENSI SOCIETATIS
Iesu Collegio, Musarum Præses;

AD REVERENDISS. & ILLVSTRISSIMVM PRINCIPEM

THEODORVM ADOLPHVM,

EPISCOPVM PADERBORNENSEM, &c.
Dominum suum Clementissimum,

&

Gratiosissimum Patronum,

REverendissime, ac Illustrissime Princeps, &c.

Dissertantibus inter se Musis nostris, quodnam potissimum Celsitudini Tuæ, suo Alteri Theodoro, suo Phoebo redivivo, & Soli ad suos Padifontes noviter oborto, Pallas Tua, suæ tum privatæ Gratitudinis; tum publicæ Gratulationis, velut peculiare Symbolum, in communem universi Populi suo Principi Novo applaudentis complausum offerre posset: Obtulit sese, ita suggerente nostra, in Bibliacis Typis, & Antitypis libenter symbolizante Vrania, quidam, ex Typographico Sirachidæ Archivo, symbolismus Typicus, hunc Phoebum novum ita repræsentans, ut à Typo Antitypon, Ectypon à Protypo, & Archetypo suo, ad amussim expressum videatur.

Typus hic Nobis, & Protypus, & Archetypus est ille, qui porrectam suo Antitypo, Libelli nostri frontem, in titulo ejusdem, candidè aperit, nempe Simon Oniades, Anno Mundi, secundum exactiorem Chronologiam, ter millesimo, septingentesimo, quinquagesimo quarto: ante Christum ducentesimo, nonagesimo nono, creatus Israëlitarum Dux, & Pontifex: cognomento Iustus: ob insignem, ut ex Iosephi lib 12. Antiquit. cap. 2. Euseb. asserit, & in Deum Religionem; & cives suos Benevolentiam: utramque insigniter probatam, illis potissimum temporibus, quando, per Schismaticos inter se contendentes Magni Alexandri Monarchæ jam defuncti successores, diviso Græcorum Imperio, Synagoga Israëlitica per suos Iasonas, Menelaos, Heliodoros, iisque similes Pseudo-Duces, ac Pontifices, in extremam Reipublicæ tum Profanæ; tum Sacræ, ruinam

nam abierat; nisi per adversantes ipsis Assidæos, Machabæos, alioſque, fideliter, ac legitimè Patrizantes ONIADAS, velut Germanos Hieropolitarchas generosè obsistens, in adumbrandam Ecclesiæ Christianæ figuram, gloriosè constitisset.

Hanc TYPI, & ANTITYPI sui Orthosymmetriam Nostris Musis considerandam, Sirachides Hagiotypographus Noster, à Spiritu sancto inspiratus exhibet, Libri sui Ecclesiastici cap. 50. ubi, postquam sex immediatè proximis capitibus, diversos, ex Israëlitica Gente, viros, tùm Patriarchas, tùm Hierarchas, & Prophetas Glorioſos dilaudasset, sua tandem consummat Encomia in uno SIMONE ONIADE HIEROPOLITARCHA, velut peculiariter suos inter Majores GLORIOSO. Ejusmodi Gloriam idem Hagiotypographus, primũ quidem Historicè Grammaticis; deinde porro Symbolicè Hieroglyphicis typorum formis, ac figuris, adumbrare potius; quam adornare conatus est: Nos ANTITYPO suo easdem non tam exponere; quam proponere conabimur. Si Effectus conatui defecerit; suffecerit Affectus, quem in Effectu qualiquali officioſissimum suo Alteri THEODORO exhibere conabatur, in Athenæo Palladio,

SVÆ REVERENDISS. ac ILLVSTRISSIMÆ

CELSITVDINI

devotiſsimum Societatis IESV Collegium
Paderbornense.

This Rare Book is UIUC Manuscript Library

MVSARVM PADERIDVM

Autoritate Palladis ad Hieropolitarcham ſuum abipſis honorandum

APPARATVS ISAGOGICVS.

Te hilares Elegi, properate, volate, citatis
Dactylicum numeris accelerate gradum:
Palladis hæc nutu veſtræ inſinuate Parenti,
Muſarum ad Paderam ſignificanda choris.
Mœſta relaxatos, Elegëia, ſtringe capillos:
Iam ſatis angori, ſupplicioque datum.
Laurea Cæſariem; non Myrtea faſcia ſtringat:
Quod ſequitur, velut ex Palladis ore ſonet:
Vos, ô Paderides, mihi corda fidelia, Muſæ,
Pandite nunc veſtros, in mea vota, ſinus.
Grande paratur opus, tenui fortaſſis opellà,
Si tenues Noſtras intueamur opes:
Grandior interea tenuem ſi Affectus opellam
Suppleat, Effectum vincet opella ſuum.
Ergo ſive operæ placeat, ſeu nomen opellæ:
Hoc in opus tēdat, quidquid habetur opis:
Muſæ ſint operæ: Muſarum operoſa voluntas
Huic operi fervens, quā valet, addat opem.
Vranie diſponat opus: reliquæque Sorores,
Qua præſtant reliquis auxilientur ope.

Staminibus Prosæ radient subtegmina Metri:
Prosa Metro niteat vermiculata suo.
At quorsum hæc? nunquid mutum, surdumq;
Volumen
Concinnis poterit metra sonare tonis?
Sat poterit Musis animatum: namque sonoram
Instruet Orchestram, cujus ab ore sonet.
Orchestra hęc medio spectabilis Amphitheatro,
Ingeniosa novis est fabricanda modis.
Tres Horæ triquaterna dabunt spectacula: mensi
Per totidem scenas unicuique suum.
Horarum simplex: Musarum terniotriplex:
Conveniet Musis quælibet Hora tribus.
Horvs, & horologvs Musis, Horisq; proband
Nostri Argumentum grande laboris erit.
Sed labor iste suavis erit: labor iste dicandus
Oniadæ Nostro: quem decet iste Labor.
Oniades hic noster, hic est Theodorvs Adolphvs
Reckivs, Heroum sanguis, honorq; Patrum.
Ergò age Calliopea, Tuus Tibi prodeat Heros,
Heroi herois nobile pangat Epos.
Historias Clio percenseat heroinas,
Et Nostro Heroi gloria fiat honor.
Hymnis heroem variis Polyhymnia cantet:
Heroum decorum sit Polymneia memor.
Melpomene tragicis gradiēs induta Cothurnis,
Heroi heroum fata tremenda canat.
Comica soccato heroem pede formet euntem,
In tragicomœdis docta Thalia choris.

Euterpe

Euterpe jucunda Bonis Heroibus, isti
Præbeat HEROI munera læta Bono. (ætas,
Terpsichore choreas Virtutum ex Arte profe-
HEROEM ostentet condidicisse suum.
Nomen Amoris habens, Erato HEROINA det illũ,
HEROEM proprii semper Amoris HERUM.
Vranie dabit HEROEM super Astra locandum:
HEROVM HEROI construet Vranio:
HEROVM duodena sui Monumenta relinquens:
In quibus HEROI verus HONORIS Apex.
Musarum tandẽ Chorus agglomeratus HONORES
PONTIFICI tentet conglomerare Novo.
Grande SACERDOTIS MAGNI decus esto Libelli
Terminus exigui: MITRA coronet opus.
Atq; ita nunc satis est: ad Rem procedite: Noster
In Typico Antitypus prodeat ONIADES.

Prodit, ecce

TYPVS ANTITYPO SVO,

Qualis ab Hagiotypographo, Libri sui Ecclesiastici cap. 50. vers. 1. exprimitur:

SIMON ONIÆ FILIVS, SACERDOS MAGNVS:

ERat quippe SIMON iste Oniades Filius Primi ONIÆ, Ducis apud Israëlitas, & Pontificis: sed minus Fortunati; nempe, sub quo Ægypti Rex Ptolomæus Lagides Hierosolymam die Sabbati feriantem potitus, Israëlitarum centum millia, ut Ioseph. initio lib. 12. Antiquit. enarrat, in Ægyptiacam servitutem abduxit: Nepos autem IADDI fortunatioris suo Filio, Ducis item, & Pontificis, quem Alexander Magnus, Tyro iam

occupata, Hierosolymam tendens, inde cum agmine Sacerdotum candidato, sibi obvium reveritus, Divino in ejus Tiara, Nomine adorato, ut Amicus Amicum in urbem suam reduxit, ascendens in Templum, ut ibi sacrificium per Sacerdotes Pacificum immolaret. Hujus Avi tam Fortunati Nepos; minusque Fortunati Patris Filius ONIADES, utroque Fortunatior, qui Deum, quomodòcunque sua sibi fortunantem, ita suum fecerit, ut ab eodem, quacunq; tandem Fortuna, seu afficiente, seu officiente, nunquam defecerit.

Fortunam suam Iulius Cæsar, in statua Personæ suæ conformi exhibere cogitans, volebat efformari globo Terræ insistens, alterâ manu Gladium, alterâ Librum tenens, hoc Lemmate subiuncto: EX VTROQVE CÆSAR: insinuans Fortunatum se, qui tum Armis, tum Litteris, illam Cæsaris Romani Monarchæ dignitatem, primus obtinuisset. An, & quàm rectè; infelix tanti Cæsaris exitus aperuit, quando in Senatu confossus, ex Fortuna sua periit. Rectius Cebes ille Philosophus Thebanus Fortunam suam pingebat in eadem vitæ humanæ tabula, velut æmulam coniunctam Virtuti; sed hanc lapidi quadrato; illam rotundo insistentem: significans hominem stabilius in Virtute, quàm Fortunâ, sibi constantem.

ONIADES ille Typicus, quàm felix ex Avo; tam ex Patre infelix, ut felicior ex utroque foret, suam in Virtute basin collocans, & ut omnia felicius prosequatur, Fortunam sibi comitem, Virtutem ducem in adversis, & prosperis acceptans, convenienter Nomini suo Patronymico, verus erat ONIADES: ONIAS enim Hebraicè idem, quod Latinè, FORTITVDO MEA DEVS: qui nempe Fortitudinem solidam, per solam Virtutem Homini communicat: idq; notans Hagiotypographus in Oniadæ sui Genealogia, omissis Maioribus aliis, unius tantum Oniæ Patris, eiusque minus fortunati, meminit: ut Germanæ Fortitudinis Heroes advertant, sibi non tam nominum inanium; quàm rerum solidarum, nobilitantes Titulos: eosq; non tam à suis Maioribus, quasi mutuato; quàm à semetipsis, velut ex merito, acquirendos, iuxta nobile illud verè Nobilium Epigramma:

Hic meruit veræ sibi Nobilitatis *Honorem:*
Quem Genus, & Genij nobilitauit Honor.

Dubium hîc inter Musas ipsas oriebatur: An huc intromittenda esset Origo, & Familia sui ONIADÆ, an potius intermittenda; ne fortassis, dum illam obiter adumbrare cogitent, magis obumbrent, simulque notam sibi verecundiorem ipsius Modestiam, sua fortè minus verecunda Immodestia offendant. Interim plurium sententia prævalebat, prudenter arbitrantium, hîc non attendendum, quid eius Modestia verecundior; sed quid maior eiusdem Dignitas: quid rei Veritas: quid Veritatis amica Posteritas: quid Reipublicæ Vtilitas, & maior Dei Gloria, in eiusmodi negotio, seu permittat, seu requirat: præsertim cum tam ipsi ONIADÆ, quam ipsius Familiæ, idipsum, quasi Frænum, & Calcar, in Prænobili Ordine suo Equestri, futurum sit, quò, & Citra, & Vltra, Plus intendendo, auream Heroinæ Virtutis Mediocritatem, sibi obtineant, conservent, & amplificent. Sic ergò Musis inter se consentientibus, & annuente Pallade, sua ONIADÆ NOSTRO, sub Insignibus suis exhibetur, obiter insinuanda

HERO-

HEROINÆ DOMVS RECKIÆ
Antiqua, & Clara Nobilitas.

NOBILES Romani olim ſuis, Maiorum ſuorum, præſertim Virorum Illuſtrium, quos, peculiari nomenclatura, HEROAS nominabant, egregiis figuris, & imaginibus, non tam conclauia Domus ſuæ interiora, quàm exteriora veſtibula, ſeu atria veſtire conſueuerant: hoc ritu famam ſuæ Familiæ clariorem, tum in proprio, tum in alieno mentis conceptu, non minus ingeniosè quàm honeſtè, interdum etiam dolosè, parturientes. In atriis enim (velut ex communi hominum externorum introitu, & domeſticorum vſu, & foco perpetim fumoſo, plerumque atratis) imagines huiuſmodi facilius atredinem; quaſi antiquitatem indutæ, etiam Novæ, quaſi Antiquæ intuentium oculis frequenter illudebant: & ibidem, nimirum in veſtibulis Deæ Veſtæ, Igneæ ſimul ac Terreæ, conſecratis, originem ſui Exemplaris, tum ex Terra humilem; tum ex Igne ſublimem adumbrabant: iuxta illud Maronis:

Ignem eſt noſtris vigor, & cæleſtis origo
Principibus ——— ——— ———

Vnde Principes nominati olim Heroes, videlicet ἀπὸ τῆς Ἥρας, nempe Iunonis ex Iove; non Terræ filij: Homines quidem Natura; ſed Virtute Dii: prout in ſua Theogonia Heſiodus, verſu Heroico ſuis Heroibus accinit, his verbis:

Ἀνδρῶν Ἡρώων θεῖον Γένος, οἱ καλέονται
Ἡμίθεοι. ——— ———
Virorum Heroum divinum Genus: qui vocantur
Semidei.

Nomen illud HEROIS Germana ONIADÆ noſtri Familia ſibi Germanum fecit: ut in ſuo Agrippinatum Sacrario lib. 2. Syntagm. 14. Gelen. obſervat: ubi præter alia complura Nobilitatis Germanæ Inſignia, ex Romanis Tribubus, & Armis, in ſuas Colonias, Vrbes, & Arces, Romano Imperio ſubditas, deducta, etiam Inſigne huius, de qua hic agitur, Heroinæ Domus Reckiæ, ſimiliter inducit, aiens: *Domus* RECKIÆ *Cuneum habet aureũ ternario Laterculorum numero miniatum: quaſi Maiores veniant ex* III *Ariis: aut* III. *Legione Romana: ſeu ob* III. *Viratum ſæpius aditum, glorientur. Alioqui vetere Antiquorum Germanorum vocabulo* HEROEM *dicebant* Ein Reck. Atque ita Domus Reckia, non tam appellative; quam proprie, nominatur HEROINA: cujus videlicet Primigenii Autores nomen illud,

lud, cæteroquin aliis quoque Illustribus Viris in Latina, Græcaque lingva, commune; in Germanica sibi tanquam proprium, suis Heroum facinoribus adepti, hoc ipsum Posteritati suæ, Virtutibus item Heroicis tuendum, & ampliandum reliquerint.

Præclaram hujus Græci Nominis ἡρῶος, & Latini HEROIS Etymologiam Heroibus notandam ex suo Gaza, Oniadæ suo præsentabat Erato Græcanica, derivans illud ἀπὸ τοῦ Ἔρωτος ἐπαινετοῦ, καὶ εἰς κάλλος θεῖον ὁρῶντος, καὶ ἀνατεινομένου εἰς τὸ ἄκρον ἐφετόν. scil. *Ab Amore laudabili Pulcritudinem Divinam intuente, ac in sublime quid appetendum intento.* Vbi acriore visu observandus ille spiritus tenuis, ut Grammaticè cùm Gaza loquamur, vocalem brevem τοῦ ἔρωτος, afficiens: inde porro in Spiritum densiorem τοῦ ὁρῶντος proficiens, ut ex duabus brevibus vnam longam ἐν τῷ ἡρῶι denso spiritu aspirandam conficiat: insinuans veri HEROIS Amorem sursum per aspera tendere in Deum, eiusque pulchritudinē Virtutis Heroicæ Ideam Heroicis operibus exprimendam. Cui Etymologiæ mysticæ non abludebant illa HEROINÆ Domus RECKIÆ sursum directa, velut in cælum arrecta, INSIGNIA.

Sed inter Musas illa curiosius intuentes controversum erat. Quid rei, Ternio ille pro suis, in hoc Scuto RECKIO, Heroibus adumbraret? Columellas aliquæ putabant; nonnullæ Trabeculas: utrasque scil. Imagunculas Heroum, à quibus Respublica, velut Columnis, vel Trabibus fulciatur. Clio, & Calliope, in Heroum antiquorum historiis versatiores, illam supra memoratam de Laterculorum Ternione comprobabant, reliquis tandem consentientibus, sententiam: cui valde probabiliter suffragabatur Dion Nicæus, in Historia Cæsaris Augusti, cap. 9. indicans, Laterculos ex aciebus Romanæ Militiæ armatis in Militum Romanorum Arma, seu Insignia Gentilitia promanasse: ait enim; *Qui sunt gravioris Armaturæ, quique Scutis longissimis utuntur, ad Legionum alas in Acie formandas instructi, reliquos instar Laterculi circumdant;* ita ut Equestres Alæ fuerint quasi Laterculi oblongiores, Aciei pedestris Latera suis in Ordinibus conformantes, & conservantes: Hipparchæ autem hujusmodi alarum Præsides, ac Duces, pro suis Insignibus, Laterculos tales in suis Cuneis, velut in apertis Campis, ad pugnam ordinatos assumpserint. Vt ut sit, HEROVM erat, præsertim III Virorum, & III ariorū, eiusmodi Alis, & Amicam suorum interius; & Inimicam hostium exterius Aciem, ita continenter observare, ut & altera propugnari; & altera oppugnari assiduissimè intenderetur.

Quod Acies in pugna corporea, idipsum est in omni HEROIS, tum actione, tum perpessione, ordinata legitimè contra illegitimum Antagonistam dispositio. *Militia,* inquiebat Heroicus ille Miles Iob, libri sui cap. 10. 1 *est vita hominis super terram*: & Archistrategus ille Paulus Apostolus Mysticam Veri Herois Militiam, ab illa corporea secernens ad Ephes. 6. 12. sic eosdem alloquitur: *Non est nobis colluctatio adversus carnem, & sanguinem; sed adversus Principes & Potestates: adversus mundi Rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiæ in cælestibus.* ubi Bellum tanto periculosius; quanto subtilius: ubi non tam Corporis Viribus; quam Virtutibus Animi Res agitur, & peragitur: ubi tandem sola Virtus Heroica in Acie fortiter subsistens coronatur.

Ejusmodi Heroum, in Heroina ONIADÆ Nostri Domo, ut Recentio-

res

res non desunt; ita nec Antiquiores desiderantur: nec hi Nepotum; nec illi Majorum suorum atratis,& fumosis, in Vestibulo suo, Imaginibus egent, quibus intuentium oculos fascinent. Vtrique tamen utrinque suos, vel Majores,vel Nepotes,adornando ita cohonestant extrinsecus,ut malint secum intus habitare;quam semetipsos extra quærere: sua nimirum cuique propria Virtute contenti Heroes: quibus Vesta sua Terrea, scil. Mater Natura veram Humilitatem; Ignea vero, nempe Gratia Divina sublimitatem Christianam ingenerat: secundum quam velut Christiani, tum in Sago; tum in Toga Heroes suis,& Armis,& Consiliis, & honestissimis gravissimarum Dignitatum officiis irradiati,à pluribus jam seculis, Rempublicam Christianam sic illustrant, ut reipsa non minus; quam nomine sint Germani Heroes,qui suæ Domus & Antiquitatem, & Nobilitatem, suis non tam Insignibus,quam Facinoribus,prout olim &hactenus;ita etiamnum pariant,& porro parturire non absistant.

Evidens hujus tam Illustris Elogij testimonium, ut alia, seu paria,seu minora omittantur, habere licet à Sereniss imæ Domus Austriacæ Principibus quorum quis erga Domum RECKIAM, Sensus,& Affectus existat,non ita pridem suo declarabat effectu Modernus Imperator Ferdinandus III. cum Anno 1637. 15. Novemb. peculiari Decreto suo, Generosum Dominum Baronem IOANNEM de RECK, ONIADÆ Nostri Majorem Patruum, Aulæ tunc Imperialis Consiliarium, pronunciabat, futurum porro ejusdem sui Consilij Aulici Præsidem: Sicut & Anno 1640. 9. Febr. alio iterum Decreto, eundem Sacræ Cæsareæ Majestatis Consiliarum intimum nominabat: ob singulares,ut in Dectetis exprimitur, illius Personæ Qualitates, in rebus omnibus,humillimo,fidelissimo, sincerissimo affectu,effectuque utilissimo, peragendis: jam dudum hactenus,observatas. His Filij sui FERDINANDI III. Decretis,ejusdem Parens Imperator Ferdinandus II. ante jam serio præluserat in suo Diplomate, quo eidem IOANNI, tunc item Aulæ Imperialis Consiliario, Ratisbonæ Anno 1623. 4. Martii, Baronis titulum impertiebatur,ob egregias videlicet illius RECKIÆ, tũ Personæ, tum Familiæ dotes, quas ingenua,& ingenita liberalitate,sibi, suisque Maiorjbus, S.R.Æ. Imperij Capitibus,pro eiusdem Imperii statu restaurando,servando,& ampliando,etiam cum vita,& sanguine profudissent. Dignum sanè tanti Cæsaris Diploma,cujus mentio hisce Nostri ONIADÆ Hieropolitanæ auspiciis, pro memoria,& imitatione Familiarium posterorum excitanda, inseratur. Omissis aliis, ea quæ potissimum huc faciunt Diplomatis verba,ex Idiomate Alemannico latinè translata summatim delibasse suffecerit, appositio in Rei memoriam scorsim hoc Titulo:

DIPLOMATICVM IMPERATORIS FERDINANDI II. de Antiqua & Nobili Domo RECKIA, Testimonium.

Vm Nobis,& Imperio Dilecti,ac Fidelis Joannis de Reck, *in Aula Nostra Imperatoria Consiliarij, Genus Antiquissimæ Nobilitatis: & Insigne Ordinis Equestris Membrum,gratiosissime attendentes ponderaverimus: In primis verò ex locis diversis, præcipuis,ac fide dignis,acceperimus: quomodo eius Maiores à sui Nominis, Stemmatis,ac Generis exortu, Clypeo,& Scuto,plurimis abhinc,& hominum memoriam superantibus annis, Nostris pijssima recordationis Maioribus, Romanis Imperatoribus,Regibus,&*

Sacro Imperio, ut & Laudabili Nostræ Domui Austriacæ, tum Belli; tum Pacis temporibus, in variis præcipuorum, & summorum Officiorum perfunctionibus, Generosa corporis, & Animi: sanguinis, & vitæ, pro Imperij Bono devotione, Virtutem suam Heroicam *demonstrarint. Prout nec ignotum est, quomodo piæ memoriæ* Joannes de Reck, *Ordinis Teutonici Magister XLIII. in Livonia, sub annum 1549. illam Provinciam adversus Hostem Potentem, Magnum Moscoviæ Ducem, pro S. R. Imperio singulari sum laude, ut Strenuus, Bellicosus, & Victoriosus Heros defenderit, & conservarit: prout nec ignotum est, quòmodo supra memorati* Joannis, *Nostræ Imperialis Aulæ Consiliarij Avus,* Theodorus de Reck, *Imperante Carolo, huius nominis Quinto, suam pro eius Maiestate, in bellicis officijs, inde ab initio, adversus tum temporis Regem Franciæ, sicuti deinceps adversus Hæreditarium Christiani Nominis Hostem, Turcam Solymannum, in, ac post Metropolis Nostræ Viennæ obsidionem, Generositatem suam Heroicam nobis Gloriosam exhibuerit.*

Nec ignotum est, quomodo eiusdem supra memorati Joannis *Parens* Theodorus de Reck, *Cliviæ, & Marcæ Consiliarius, utriusque Civitatis Vnnensis, & Camensis Satrapa, piæ memoriæ, Nostris etiam Dilectissimis Dominis Cognatis, & Maioribus, inprimis Cæsari Rudolpho II. pijssimæ recordationis, & laudabili Nostræ Domui Austriacæ, in Provincialibus, & Imperialibus Comitijs, pro stipendijs Militum, & stipendiantibus contra Hæreditarium Christiani nominis Hostem Turcam præparandis: & gliscentibus, ac prædominantibus in Burgundia, & Germania inferiore tumultibus periculosissimis ab Imperio avertendis, insignem suam Fidelitatem, & utilissimam operam sæpenumero præstiterit. Quo Fratris exemplo, laude sua dignissimo inductus* Theodori Frater, Jodocus de Reck, *vitam suam in defendenda, & liberanda primaria Hungarici Regni Nostri Munitione Granensi, Heroino impetu terminavit. Vtrumque Fratrem simili Affectu exprimens illorum genuinus Frater,* Henricus de Reck, *Clivensis Ducatus Archisatrapa, suam erga Imperium, & Maiores Nostros, tum Provincialibus, tum Imperialibus Comitijs, Fidelitatem, Sinceritatem, & Industriam singularem, prout ex diversis Imperij constitutionibus patet, multifariam demonstravit.*

Vnde iuxta prædictam Virorum, tam Insignium Famam à Nobis consideratam, consideravimus item singulariter bonas Virtutes, insignem quoque Rationem, Dexteritatem, ac Experientiam, rarasque Ingenij Dotes, quibus antedictum Nostræ Imperialis Aulæ Consiliarium Joannem de Reck, *ornatum, iam pridem novimus: inprimis vero admodum grata, fidelia, sincera, eximia prompta, indefessa, utilia, & fructuum plena eiusdem officia, quibus ille propositò sibi valde laudabiliter Maiorum suorum Exemplo, in Camerali Nostro Iudicio Spirensi, per annos plures, ut & in expediendis, tum ibi, tum alibi, summo labore, studio, & industria, pro Iustitiæ Communi Bono, gravissimis Negotijs, in egregiam sui laudem, ac gloriam, sine ullo fastidio perfunctus est. Quamobrem Dilectissimus Nobis Dominus Cognatus, & proximus Antecessor pijssimæ recordationis Cæsar* Matthias, *prænominatum* Joannem de Reck, *in Suæ Maiestatis, ac Dilectionis Imperiale Consilium Aulicum deposturlare singulariter, & libenter assumere, non immerito permotus. Cui officio ipse non solum in ordinarijs quotidie occurentibus Iustitiæ causis abunde satisfecit; verum etiam præterea extraordinarijs, gravissimisque Imperijs diligentissime intendit, Legationibus item variis tum in Aulam Regiam Hispanam, tum ad Nostros, & S. R. I. Electores Principes, aliosque Status, in Comitijs Provincialibus, vel Imperialibus congregandos, ipse adhibitus peculiariter, usque ad Maiestatis Suæ obitum, easdem non sine insigni laude, ac honore consummavit: in eiusmodi functionibus exhibens se talem, ut Causam habuerimus, eandem Nostrorum pijssimæ recordationis, Dilectissimorum Dominorum Cognatorum, & Parentum Gratiosissimam Benevolentiam erga ipsum deinceps continuandi: assumendo ipsum ad ulteriora Servitia Nostra, quibus ipse cum submississima Obedientia, & Fidelitate sincerissima, in Nostro Cæsareo Imperiali Consilio, ut & in variis Nostris ablegationibus, insigniter absque ullo tædio, Placitis Nostris gratiosissime satisfaciens, ad commune Imperij, & Domus Nostræ Austriacæ Bonum, hactenus perfungitur, & porro defungi quam optime, paratissimus est, &c.*

Ita Cæsar FERDINANDVS II. de ONIADÆ Nostri Majore Patruo, & utriusque Agnatis, Cognatis, & Majoribus, ex Domo RECKIA, velut Generosa Heroum Familia, Heroino gradu prodeuntibus. Daret fortè, si adhuc inter nos viveret, non absimile Diploma ONIADÆ suo, pijssimæ recordationis,

Princeps

Princeps FERDINANDVS ille Bavarus, ſuo videlicet, tot annorum, ſeu Conſiliario intimo, ſeu expeditiſſimo Legato, ſeu fideliſſimo in graviſſimis, præſertim ad Fontes Paderæ tuendos, Negotijs Vicario. Sed Mortuorum laus, ut laudantibus convenientior; ſic glorioſior laudandis: Inter quos hic meritò recenſendus, Vigilantiſſimus ille Ordinis Teutonici Commendans in Mülheim, NEVELINVS de RECK, Heros verè Magnanimus, in Hiſtoria Truchſeſiana celebris ab inſigni Conſtantia, & Animoſitate, qua Religionem Catholicam, illis afflictiſſimis temporibus, contra Truchſeſium, ex Colonienſi Archiepiſcopo Apoſtatam, generoſiſſimè tutatus eſt: In cujus item fideliſſima Tutela fuit, ejuſdem, nimirum ex Patre ſuo, Nepos, tunc Pupillus, THEODORVS à RECK, poſtea ONIADÆ Noſtri Pater, qui Heroicis Patrui Tutoris, aliorumque Majorum ſuorum exemplis incitatus, eorundem inhians veſtigiis, inſigni, tum in literis, tum in moribus profectu, eoſdem proſecutus, longo rerum inter Magnates uſu, & prudenti Conſilio, Heroinos eorundem Titulos, & Honores aſſecutus eſt: dum Integerrimus, Fideliſſimuſque, duorum Sereniſſimorum Principum, ſcilicet Ferdinandi Bavari, Archiepiſcopi Colonienſis: & Wolfgangi Wilhelmi Palatino Neoburgici Conſiliarius, in publicis & Provinciarum diverſarum, & totius Imperij Comitijs, Magno Reipublicæ Chriſtianæ Bono, verſaretur adhuc vivens: glorioſe porro vita ſua mortali defunctus, Immortali gloriæ ſuæ illam addat, quod in afflicto Patriæ Noſtræ Paderanæ ſtatu, ſingularem, ut ominamur, PATRIÆ PATREM futurum, ſibi cognominem Filium ſuũ Primogenitum, reliquerit, univerſæ Patriæ hoc titulo Memoria digniſſimus: ideoque dignus per ſuos inſeri Paderanis Nobilium Heroum Stirpibus: qui ex Marca ſua, RECKIÆ Domus Heroinum Genium in ſuis Generationibus, tam Sagatum; quam Togatum, ad Padifontes ampliandos inſigniter ampliatum tranſportarit. Herois Calliope, ſuum illud Augurium, Nymphæ Padifontanæ hactenus afflictæ, in ſolatium, verſu Heroico, ſic ex tempore, quaſi ἐνθουσιαστικῶς accinebat:

Eja, Europæas inter non infima Nymphas
Padera, Nimboſis toties hucuſque procellis
Exagitata, quieſce: ſat eſt: ait Heroinus
Ille, Sagoq;, Togaq; potens, in utroq; probatus,
Reckiadum Heroum Genius: dedit ille Potentes
Conſilijs, Armiſq; Viros: dedit ille Quirinos
Imperio; dedit ille Numas: Consũ ille maritans
Bellonæ; Martem Themidi: fœcundat utroſq;:
O quantos Genius, quã formidand⁹ in Hoſtes!
Fulmineo Generoſus equo, per tela, per haſtas,

per

Per ſclopos, gladioſq;, per horriſonantia circũ-
Quaque ſuis Tormenta globis interritus Heros
Ibat ovans, ſtrageſque dabat: quas longa retexat
Poſteritas, niveiſq; canat Victoria pennis.
O quantos Genius, quam circumſpectus in
Ingenio ſublimi acer: ſubtilis acuto (Hoſtes!
Iudicio: Ratione ſagax: moderante profundus
Conſilio; Affectu ſincerus, & Integer: Amplus
Eloquio, Suada Pericles; Tolerantia Vlyſſes:
In Campum ſimul, atq; Forũ Dexterrimus ibat:
Ibat Bellator: mox Debellator abibat: (cus
Nunc Belli; tunc Pacis Amans: Belli Hoſtis; Ami-
Pacis: & in Pacem ſua Bella referre paratus;
Tu Pacem; non Bella petis: Mihi Pacis amanti,
Bellatum ſatis eſt, inquis: deſidero Pacem.
En Princeps tibi Pacis adeſt, tibi præſentatus
A Genio, quem Nympha times, quaſi Progeni-
torem
Heroum, quos Pallas alat, Mavortis alumnos.
Sit procul ille timor: Genium tibi Pacis amicũ,
Pallas oliviferis Muſarum emittit ab hortis,
Progeneratorem Herois, qui Martia bella
Contemnens, maiora ſuos meditatur in hoſtes
Prælia, Divino graditur cataphractus amictu;
Quo ſibi, quoq; ſuis Pacem afferat; eccę propin-
quans (Avitæ
Huc, Princeps Tibi pacis adeſt; tibi Sponſor
Pacis adeſt, pacis Sponſus tibi deſponſandus,
Pacificator adeſt, tibi dudum optabilis Heros,
Sive

Sive Sagum tua, sive Togam Res poſtulet: Armis
Ipſe Novis Generoſus adeſt, quibus inſtet, ut Hoſtes
Opprimat internos; externos arceat: Vrbem
Ipſe tuam, Laticeſq; tuos, Plateasq; Domoſque:
Ipſe tuas Ædes Diviſque, Deoque dicatas
Inſtauraturus, Faciem tibi reddet amœnam.
ONIADEN viſura tuum es: qui ſecula reddet
Prima tibi: ac priſca revocans ab origine, lapſa
Tempora, mœrorem Populo deterget adultum.
Pœna, Timorque aberit ſervilis: amore ſuävi
Omnia procedent: non vincula ſæva rebelles
Conſtringent Proceres: non Iudicis ora timebit
Plebs, facilem placido cernens in Iudice Patrem:
Hic Patriæ PATER almus erit.
Et Nos, ô Muſæ, quid non ſperemus ab ipſo?
Ipſus hic eſt, Noſtri, ipſus hic eſt, Heliconis Alumnus:
Gloria Moganidum: quem nunc veneramur Alumnæ (tricum
Buchonidum; ut noſtis, quondam Decus, & Nu-
Paderides Muſæ, Patronum, Almũq; Parentem.

Sic HEROI ſuo accinentem Heroida interpellans Nympha Paderis, avidius intellecturiebat, quibus tandem viis, Muſarum Buchonidum, Moganidumque ductu, ille ſibi deſponſatus ONIADES, ad ejuſmodi Sponſalia deveniſſet. Huic tam honeſto deſiderio, ſtatim à Muſis obtemperatum: Pallade lubenter annuente, ut eâdem viâ ſuum rediretur ad ONIADEN Typicum, in Antitypo exprimendum: intelligi enim deſiderabatur,

ONIADÆ NOSTRI, AD INEVNDAM ſuam Hieropolitarchiam, prævia Inſtitutio.

PRæclara Nobilium Indoles, absque Institutione, quasi vberior gleba sine cultura sylvescens. Vnde nonnumquam; imò sæpè, ut Græcum Adagium habet: Ἀνδρῶν Ἡρώων τέκνα Πήματα. *Filij Heroum Noxæ.* Quin imò, Aristides in suo Heroe Cimone, Miltiadis Herois Filio, dicere audebat: *Est quasi Fatale quid, ut improbi Heroum sint Filij, & à virtute paterna degeneres.* Causam illius aliam Physiologi, & Physiognomi; aliam Meteorologi, & Horoscopi; sed probabiliorem inter alias, Ethici afferunt, neglectam Indolis Heroinæ Institutionem. Vnde non absonè Poëta Venusinus Od. 4. lib. 4. de Drusi, sub Augusto, Institutione canebat:

Fortes creantur Fortibus, & Bonis.
Est in Iuvencis, est in Equis, Patrum
Virtus: Nec imbellem feroces
Progenerant Aquilæ Columbam.
Doctrina *sed vim promovet insitam:*
Rectique cultus Pectora roborant:
Vtcunque defecere Mores,
Dedecorant bene nata Culpæ.

Idipsum eleganter Plutarchus in suo de Liberis educandis Libello, per frugiferam agriculturam explicat, in qua, & Solum, & Colonus, & Semen, omninò frugi requiratur; Naturam Solum, Colonum Institutor, Semen Institutio repræsentet. Vbi Parentum inprimis negligentiam circa Liberos arguit insigni Cratetis Philosophi Thebani Elogio dictitantis: Se si posset fieri, conscenso vrbis loco altissimo, inde proclamaturum: *Quo tenditis Homines? qui opibus comparandis omnem impenditis operam: Liberis vestris, quibus vestras opes relinquetis, nullam, seu perparvam curam impenditis?* Addit ex suo Plutarchus: Ejusmodi Parentes illi non esse absimiles, qui Pedem nihil curans, de Calceo valde sit solicitus.

Longè accuratiorem Onias ille, Typici Oniadæ Pater, circa suum Filium solicitudinem prudenter adhibuerat: ut quem sui Ducatus, & Pontificatus Israelitici Hæredem instituendum ominabatur, eundem hoc Titulo dignis & Literis, & Moribus, institui curaret. Quamprimum ergo per ætatem licuit, illum Scholarchis, & Rabbinis Hierosolymitanis tradidit exercitandum, in Domo Sapientiæ, quam Proverb. 9. 1. Sapientissimus Rex Salomon, in Monte Sion, impensis Regiis olim construxerat; Posteri ab Assyriis destructam instaurarant: ut inibi ab ipsis Ἱεροπολιταρχικῶς exercitatus, insignis aliquando Gentis suæ Hieropolitarcha evaderet.

Similiter ille Antitypi Nostri Oniadæ Pater, vt exactus Heroicarum, quas à suis Maioribus, quasi Hæreditarias prensabat, Virtutum, & Observator, & Imitator, eadem vt Heroicum ab Heroibus eveniens Patrimonium, Filio suo Primogenito, Theodorus Theodoro, velut Agro spei magnæ, singulari cura, insitas peroptabat. Sciens porro ab ipsa doctus Experientia, Vir prudentiâ eximius; Virtutem absque Doctrina perfectam Heroidem non existere: Pallademque Armatam ex Iovis cerebro esse progenitam, à Musis tenerioribus Filiolo suo auspicandum statuit. Atque ita Noster Oniades adhuc Puer, à suo Patre, sua ex Patria, in alienas Regiones amandatus est: Nimirum Prænobilis Genitor, Prænobilem suam Progeniem, ut excellenter

cellenter aliquandò in ſua Nobilitate patriſſaret; Muſis, & Virtutibus Patritiis, verè nobilitantibus erudiendam committit: Non illis Marcæ Patriæ ſuæ, iam per Lutheranam Hæreſin corruptis, & adulteratis; ſed integris adhuc, & illibatis Viraginibus, Romanæ Fidei Præſidiariis, Germanæ Nobilitati, ſummo cum fructu deſponſandis : quas nempe Summus Pontifex Gregorius XIII. Nobilium Germanorum liberaliſſimus Mecænas, & vigilantiſſimus Paſtor, ſuis ad Fuldam, in Buchonia, ſumptibus collocatas, paternè dotarat, ut ibi perpetuum à Societatis Iesu Collegio Seminariũ, pro Germana Fide, ſimul & Nobilitate, conſervanda, foveretur.

Huc ergo THEODORVS Noſter, adhuc THEODORVLVS, inſtar Nobilis, ac tenellæ Plantulæ, iam periclitantis, ex patrio Deſerto, in Hortum transfertur PONTIFICIS, vt aliquando fieret PONTIFEX. Iam tũ adhuc in Puero vigebant, virebant, efflorescebantque foris, quæ latebant intus, non tam Pueriles; quàm Viriles, ac Heroici, ut Noſtræ Muſæ conteſtantur, Spiritus: Nam & huc pertinebat illud Chriſti, ad Nicodemum Magiſtrum in Iſraël, hoc ignorantem, quod dicitur Ioan. 3. 8. *Spiritus vbi vult ſpirat: & vocem eius audis; ſed neſcis unde veniat, aut quò vadat.* Suos vnaquæque Anima, præſertim Herois, in Corpore ſuo patitur, & agitat, huc illuc aſpirantes Naturæ ſuæ Igniculos, quibus per alia Elementa nonnihil temperatis, Heroicum Temperamentum, quaſi Templum Virtutis, & Doctrinæ Auguſtũ inſtruitur: prout ſuis iam tum ſuos Commilitones inſtruebat Exemplis Noſter ONIADES: qui ſuum, erga ſuas Muſas, & Virtutes Chriſtianas, in Buchonico ad Fuldam Gymnaſio, Prænobilem Spiritum indies magis, & magis exercens, intra ſeptennium ibidem vniverſæ Literaturæ Humanioris Encyclopædiâ conſummatâ, inde ad Nobiliſſimam Aureæ Moguntiæ Vniverſitatem animosè progreditur: inibi ſuam Generis, & Genii Heroici Nobilitatem, quam Fuldæ in Grammaticis, Poëticis, Rhetoriciſque Scholis GræcoLatinis, probatam habebat, deinceps in abſoluta Rerum Humanarum, Divinarumque ſcientia conſequenda probaturus: nec malè probavit: nempe in publica ſolennium Diſputationum arena, tum aliena oppugnando; tum ſua propugnando, ſic probatus, ut Heroico prævius exemplo, viam ſequacibus Heroicè probatam, Heroizantibus Nobilibus Adoleſcentibus reliquerit: qua poſſint eodem, ſi velint, cũ ipſo pertingere, ut inde ulterius cũ eodem, quàm honeſtiſſimè aſſurgant.

Ita Muſæ Noſtræ, tam Buchonides, inferiorum; quàm ſuperiorum Præſides Scholarum Mogonides, Noſtro atteſtantur ONIADÆ : vtræque ſuum olim Gratioſum Clientem; nunc Gratioſiſſimum Patronum, ſubmiſſiſſimè honorantes, eidem unanimi ore concinebant:

Hic meruit veræ ſibi Nobilitatis Honorem:
Hunc Genus, & Genij nobilitavit Honor:
Tu Nobis aliquando Cliens; Nunc eſto Patronꝰ:
Muſæ id Buchonides, Mogonideſq; rogant.
Addunt Paderides; Nobis THEODORVS es Alter:
Ille fuit Primus; Tu Pater Alter eris.

Iam Sapientia in ONIADE Noſtro ædificaverat ſibi Domum; exciderat Columnas Septem, Artium Liberalium, totidemque Virtutum, partim Theologicarum; partim Moralium repræſentatrices. Interim ab ipſo Pythagorica Litera, Herculiſque Bivium ſolicite conſiderabatur. Hinc Mundi, Carniſque Prudentia, Diabolo aurigante, ſuaviter blandiens; inde Prudentia Spiritus, adjuvante Spiritu Sancto, efficacius adurgens, inſtanter oppugnabant intermedium ONIADEN, ut eundem alterutra ſibi Corrivalem aſciſceret. Ita duellantem utrinque, pro eodem Iuvene ſibi deſponſando, inde Carnis; hinc Spiritus Prudentiam, dirimens Virago Sapientia, conſentiente ſibi, & Herois inſtar cooperante ONIADE, animata; Meus, aiebat, Hic SPONSVS eſt, ab æterno Patre mihi deſtinatus: & ad ſuam Duellatricum alteram, Spiritualem Prudentiam converſa: Tu, inquiebat, mea Prudentia; eundem, prout hactenus, ita deinceps, tibi commendatum habe: Maiora illi adhuc pro Deo ſuo debentur certamina. Scilicet futurus erat, ut figuram Typici ONIADÆ exactius adimpleret,

SACERDOS MAGNVS.
Eccl. 50. 1.

NImirum vterque Noſter ONIADES, hactenus in Literarum Virtutumque Scholis, alter Iſraeliticis; alter Chriſtianis, exercitatus nobiliter: ambo cæterorum alias; nunc & ſuimet ipſorum Nobiles Victores: ambo ſuis, & onerati, & honorati Nobiliſſimis cum Sapientia Divina Sponſalibus: ambo iuxta ſuam Legem Sacerdotes: ambo Sacerdotes Magni facti ſunt. Alter ille SIMON, Oniæ Ducis, apud Iſraelitas, & Pontificis Filius, eorundem Dux, & Pontifex, ſub antiqua, & antiquata Lege Sacerdos: Alter hic Noſter ONIADES illi Antitypus, ſub Lege nova, & innovata, FERDINANDI Magni Bavariæ Ducis, Religioſiſſimi ſuorum Patris, ut ſpiritualis Hæres; ita Filius, quaſi adoptivus: hinc & ab illo verè Magnus, & maiore titulo, Sacerdos Magnus: hoc nempe titulo Simonem illum typicum ONIADEN vivacius repræſentans.

Mirum videatur alicui, Eccleſiaſticum Hagiotypographi Noſtri Archivum oculatius perluſtranti: Cur inter quadraginta tres Iſraelitarum Hierarchas, & illorum ſex poſteriores Hieropolitarchas, (tot enim ad Simonem vſque Oniaden, inde à primo Aarone dinumerantur) ille Oniades, poſt Aaronem, & Ioſue Filium Ioſedec, unus, ſolusque, Typis ab Hagiotypographo Eccleſiaſtico peculiaribus honoretur. Sed in promptu cauſa eſt oculatioribus: Quemadmodum enim, proh dolor! ſub Lege Nova; ſic & ſub Antiqua, ut Autor imperfecti, apud S. Chryſoſtomum hom. 43. in Matt. cap. 23. recitatus in Iure Canonico, diſt. 40. can. 12. præclarè diſſerit his verbis: MVLTI SACERDOTES; ET PAVCI SACERDOTES. *Multi nomine; Pauci opere. Videte igitur, Fratres, quomodo ſedeat in ſuper Cathedram: quia non Cathedra facit Sacerdotem, ſed Sacerdos Cathedram: qui bene ſederit ſuper Cathedram, honorem accipit Cathedræ; qui*

qui malè sederit, iniuriam facit Cathedræ. An, Quot, Quanti, Qualesve SACERDOTES fuerint illi quadraginta quinque, ad Nostrum vsque ONIADEN, Paderbornensis Cathedræ hactenus, seu Insessores, seu Possessores: noneſt nostrum hic examinare curiosius; nedum arrogantius judicare: ONIADÆ Nostro, eorundem in eadem Cathedra Successori, & Paderbornensi Antistiti XLVI. id satis perspectum, quod similiter dici potest: MVLTI ANTISTITES; ET PAVCI ANTISTITES. Hieropolitarchæ pauci, & multi: pauciores Hierarchæ: plures Politarchæ: non tam Hierarchiæ, quàm Politarchiæ inhiantes, appetentesque non tam insidere, quàm possidere Cathedram.

At sine Gradibus in eiusmodi Cathedram legitimè non ascenditur: gradatim, non statim ascendendum Homini, præsertim Ecclesiastico, insinuat Apostolus; 1. Tim. 3. 6. Ab Episcopali Cathedra prohibens, non solum *vinolentum, aut percussorem, aut litigiosum, aut cupidum*; sed etiam *Neophytum*: eiusdem Causam prudenter addit, *Ne in superbiam elatus, in iudicium incidat Diaboli*: per arrogantiam scilicet Diabolicam, ex novitate potestatis repente in altum elevatus, inde cum Diabolo in abyssum ruiturus. Cavit hanc Neophyti repentinam sublimationem, ONIADÆ suo intentus Deus, quando eundē iam tum à teneris unguiculis Infantem, Puerum, Adolescentem, Iuvenem, Virumque Nobilem, futurum aliquando Hieropolitarcham, pro sua, ut eventus docuit, Paderbornensi Ecclesia, per suos in omni genere Literarum, & Virtutum Administros, paulatim efformabat. Vnde jam veteranus Christi Alumnus, Paderbornæ quasi Neophytus, videlicet ibidem adhuc recenter in Domo Domini plantatus, mox Capitularis inter suos, in Cathedrali Ecclesia Paderbornensi, Canonicus: nec diu post, ætate quidem Iunior; sensu tamen cano maturior, Seniorū in sua Ecclesia DECANVS, saniore consilio eligebatur, post annos aliquot in hac ipsa Ecclesia futur⁹ PRÆPOSITVS: ut sic paulatim susceptis Ecclesiæ Oneribus honoratis, & oneratis Honoribus, ad excipiendum Onus Honoratissimū, & Oneratissimum Honorem, Episcopi non tam Honoribus; quam Oneribus acceptandis inescaretur.

HEROICÆ Nobilitatis est, Oniadæ nostri Herois exemplo, Magna Onera insigni Honore digna, per Heroicam Virtutem aggredi: Honorem porro inde oriundum, si denegetur, non ambire; si offeratur aspernari: nec nisi pro Dei gloria, & Proximi salute, Honorem Oneratum, seu Onus Honoratum admitttere. Ita 1. ad Timoth. 3. 1. *Si quis Episcopatum desiderat, bonum opus desiderat.*: Vbi Gloss. OPVS, non Dignitatem, inquit. unde quis intelligat: Non esse bonum Episcopum, qui desiderat PRÆESSE; non PRODESSE. Hinc Apostolus Timotheo suo inferebat: *Oportet ergo futurum Episcopum irreprehensibilem esse, suæ Domui benè præpositum: Si quis autem Domui præesse nescit, quomodo Ecclesiæ Dei diligentiam habebit?* Nos ONIADÆ Nostro inferamus: Oportet ergo illum esse Paderbornensem Episcopum, qui suam, tum DECANVS, tum PRÆPOSITVS; & domi, & foris, irreprehensibilem diligentiam, Paderbornensi Reipubl. tam in Politicis, quam Ecclesiasticis, iisque gravissimis negotiis rectissimè constituendis, accuratissimè probavit.

Hæc Vox illativa, non solius Musæi nostri; sed Vox Cleri, Vox Populi, Vox Infimorum, Vox Summorum totius Patriæ Civium, & Incolarum, talem suum ONIADEN ad suam Cathedram ascendendam deposcentium. Vnus ille, tanquam oneri tam honorato inhabilis, contra protestari, obtesta-

ri, deprecari, ſuos ad id oneris deportandum Suffragatores, ut in alium digniorem illud tranſportare non dedignarentur. Interim porrò, ut & Vox Dei potiſſimum exploraretur, ad idipſum diebus iam compluribus, per indictas, ejuſdem Oniadæ Noſtri ad huc Præpoſiti, Auroritate, publicitus communes omniũ preces, Divina Spiritus Sancti aſpiratio unanimi perſeverantia implorabatur: nec illatæ Vocis aliqua ſeſe prodebat, vel humanitus, vel divinitus exorta, immutatio. Sic igitur omnibus aliis enixè connitentibus obnitens fruſtra unus, & ſolus ille Noſter Oniades, ne communi omnium Voci reſiſtendo pertinacius, Divinæ Voci reſiſtere videretur, tandem, quod inſtanter urgebatur, humiliter illachrymans permiſit, & admiſit: præclaro ſanè tam Dominorum Eligentium, quam Electi Oniadæ Noſtri exemplo: Vtinam ſemper ubique, ſimiliter à ſimilibus dato: certè laudabiliter à Poſteris imitando. Cujus velut exemplar in Eccleſia primitiva deſcriptum exprimitur in Cod. lib. 1. tit. 3. §. 31. de Epiſcopis, & Clericis: ubi recitantur huc pertinentes, notatu digniſſimæ

LITERÆ IMPERATORIS LEONIS I.

De Inſtituenda Electione alicujus Epiſcopi.

Impp. Leo, & Anthemius AA. Armaſio Præfecto Prætorio:

Si quenquam, vel in hac Regia Vrbe, vel in cæteris Prouinciis, quæ toto orbe diffuſæ ſunt, ad Epiſcopatus gradum provehi, Deo Autore, contigerit: puris Hominum Mentibus, Nudæ Electionis conſcientia, ſincero omnium Iudicio, proferatur. Nemo gradum Sacerdotij, pretij venalitate mercetur: quantum quiſque mereatur; non quantum dare ſufficiat, æſtimetur. Profecto enim quis Locus tutus, & quæ Cauſa eſſe poterit excuſata, ſi Veneranda Dei Templa pecunijs expugnentur? quem Murum Integritatis, aut Vallum Fidei providebimus, Si Auri Sacra Fames in Penetralia veneranda proſerpat? Quid denique cautum eſſe poterit, aut ſecurum, ſi Sanctitas incorrupta corrumpatur? Ceſſet Altaribus imminere profanus Ardor Avaritiæ: & à Sacris Adytis repellatur piaculare Flagitium. Itaque Caſtus, & Humilis, Noſtris temporibus eligatur Epiſcopus, ut quocunque locorum pervenerit, omnia vitæ propriæ Integritate purificet. Nec pretio, ſed precibus ordinetur Antiſtes. Tantum ab Ambitu debet eſſe ſepoſitus, ut queratur cogendus, rogatus recedat: invitatus effugiat. Sola illi ſuffragetur neceſſitas excuſandi: profecto enim indignus eſt Sacerdotio, niſi fuerit ordinatus Invitus. *Cum ſane ſi quis hanc Sanctam, & Venerandam Antiſtitis Sedem, pecuniæ interventu ſubijſſe, aut ſi quis, ut alterum ordinaret, vel eligeret, aliquid accepiſſe detegitur, adinſtar publici Criminis, & læſæ Maieſtatis accuſatione propoſita, à Gradu Sacerdotij retrahatur: nec hoc Solum deinceps Honore privari; ſed perpetuæ quoque Infamiæ damnari, decernimus, ut eos quos par facinus coinquinat, & æquat, utroſque ſimilis pœna comitetur. Datum VIII. Id Mart. Conſtantinop. Marciano, & Zenone Coſſ. an. 469.*

Huic Imperatoris Sanctiſſimo Edicto Sanctionibus Eccleſiaſticis in ſenſum eundem conſpirantibus, plane conformi, ſuam Oniadæ Noſtri Electionem Sinceriſſimi, ac Religioſiſſimi Electores, Populo univerſo applaudente, complaudentibuſque Muſis, integerrime conformarunt: itaque Noſter Oniades huic item conformis Edicto, in Paderbornenſi Eccleſia ſua, Decanvs olim vigilantiſſimus, dein Præpositvs fideliſſimus, denique, ut per omnia probetur, fit Reverendiſſimus Episcopvs, ac Princeps Illuſtriſſimus, Paderbornenſium Hieropolitarcha, figuratus per Simonem illum Oniaden: qui erat ſicut Nomine; ita & opere, Sacerdos Magnus, imo Maximus: quippe Summus Pontifex: Typus, & Figura Simonis Petri, ſub

Lege

Lege Nova Summi Pontificis, eidemque ſuccedentiũ, ut & omnium aliorum Epiſcoporum, ipſis non in Plenitudinem Poteſtatis; ſed in Partem Sõlicitudinis Pontificiæ ſubvenientium: quibus tamen omnibus & ſingulis, quemadmodum nomen illud EPISCOPVS, ita & nomen PONTIFEX commune fit: eſto magis, vel minus, quoad Pontificiam Iuriſdictionem, illis tanquam Vicariis, ab Vno Summo Paſtore communicatam, participetur: qua nimirum quivis Epiſcopus, ut Pontifex, tum ſibi, tũ ſuis, PONTEM in cælum faciat: ſeu potius (ut ſubtilior Etymologia docet) ſingulariter in FACIENDO ſit POTENS: maximè, ſi Poteſtatem Hieropolitarchicam participet: cui exequendæ Familiaris ille, ſupra expreſſus, ONIADÆ Noſtri Genius, eidem ſuos Heroum Spiritus ingenerans, eundem, ut ominamur, Potentiſſimum in Faciendo exhibebit Pontificem, Hieropolitarcham Efficaciſſimũ, videlicet ab Heroica Virtute Cataphractum: Sic enim ſuæ Nymphæ ab ipſo Genio, velut Paranympho, repræſentabatur:

EN tibi, RECKIADVM Genius, tibi,
Paderana Nympha,
Nuper Sagatus: prodit, en Togatus.
En offert Heroa novum, Veterana
Gentis ARMA
Suæ offerentem Trina TRINITATI,
Quam Divina Monas complectitur: hanc in
VNIFORMI,
Nec non Triformi, ſeu Laterculorum,
Sive Columnarum, Trabiumve rubentiũ, figura
Novis honorans Sangvinum trophæis:
Sangvinolentus enim, Chriſto Duce, Chriſtianus Heros
Victor cruentos apparat Triumphos:
Adverſum Carnis, Mundi, & Cacodæmonum
paratus
Gradi Catervas, immoriq; Pugnis:
Pugnis Heroum ſubtilibus: ac IIIvirorum
Victorioſa Morte finiendis:

Vt ſic

Vt ſic ad ſuperas Heroica Mens, ab hiſce Mundi
Surgens Lacunis, evolet Tabernas.
Qualis, ubi ætherea Iovis Armiger educatus aura
Iovi Satelles proximus Tonanti,
Aſſvetas cæli Regionibus experitur Alas:
Terram relinquens, immemorque Nidi,
Celſa Poli repetit Penetralia: Fulminumq; late
Circum intonantes luſtrat officinas:
Exuperatque Notos Aquilonibus obvios protervis,
Vtrinque obortos navigans per Imbreis.
Talis it Oniades Noſter, quaſi Glorioſus Heros
Tendens in Alti Regiam Tonantis:
Armatus Galea, Gladioq;, Pedoq; Principali
Non Martiali; verum Epiſcopali:
Procedens Stygias Cataphractus in Hoſtium phalangas:
Vt Morte Vitam det Sibi, Suiſque.
Procedat Princeps, Dux, Paſtor, Epiſcopus, Suorum
REX Subditorum, & Pontifex Sacerdos:
Grande Sacerdotis nomen tueatur, ut Sacerdos
Magnus: potenter Pontifex faceſſat,
Et faciat, quæ Pontificis genuina, ſeu Facultas,
Seu Fortitudo præpotens jubebit.

Huius Facultatis, & Fortitudinis Pontificiæ Typum Antitypo ſuo exhibet ille Typicus ONIADES Sacerdos Magnus, Qui apud Hagiotypographum Eccl. 50. 1.

IN VITA SVA SVFFVLSIT DOMVM: ET IN DIEBVS SVIS CORROBORAVIT TEMPLVM, TEMPLI ETIAM ALTITVDO AB IPSO FVNDATA EST: DVPLEX ÆDIFICATIO: ET EXCELSI PARIETES TEMPLI.

Diſputant hic rudiores, alij pro ſuis Politarchis; alij pro ſuis Hierachis, Interpretes: An quid aliud per Domum; aliud per Templum intelligat Noſter Hagiotypographus. Negant Zelantes pro ſuis Eccleſijs, Templis, & Baſilicis, Hierarchiſtæ; affirmant pro ſuis æmulantes Domibus, Palatijs, & Mauſoleis, Politarchiſtæ. Hieropolitarcha ille Typicus ONIADES ita Hierarchis addicit; ut Politarchis non prorſus abdicat: ſi quidē & ipſe tum POLITARCHA; tum HIERARCHA; ſed Politarchiam Hierarchiæ ſubordinans. Ergo velut HIERARCHA incipiens à DOMO DEI *ſuffulſit eam in vita ſua, & in Diebus ſuis corroboravit Templum*: per ſuas nimirum PORTICUS & ANTERIDAS, ibi additas; hic adauctas: illic firmatas, & corroboratas: à quibus Templi Moles Hieroſolymis in Monte Moria, per aream ſuam, ne quà forte paulatim, alicubi dehiſcente ſibi Fundo ſuo, fatiſceret, continenter, ſimul, & conſtanter ſuſtentabatur. Templi autem Fundamentis per ſuas tum Porticus; tum Anteridas, non minus operoſe; quam ingenioſe conſolidatis, in ejuſdem quoque ALTITUDINEM eadem opera promovendam ſubtiliter collimabat: dum *Templi Altitudo*, ut Hagiotypographus exprimit, *ab ipſo fundata eſt: duplex* nimirum *Ædificatio* inſtituta: & ſic *Excelſi* magis, quàm prius fuerant, conſtituti *Parietes Templi*: Vtſic aliquatenus prior illa Templi Salomonis facies reviviſceret: quā videlicet Architectus ille Sapientiſſimus Rex Salomon, in ſua quondam ſtructura obſervarat, eruditus à Deo rerum omnium Architecto: *Qui omnia Sap. 11. 21. in Menſura, & Numero, & Pondere diſponit*, In MENSURA Modum, in NUMERO Speciem, in PONDERE Finem rei vniuscuiuſque inſtituens: unde compendioſum exiſtat univerſæ, non Vitruvianæ, ſed Hieropolitarchicæ Architecturæ ſummariū, cui rectè accommodetur illud Ariſtot. 1. de Cælo, c. 1. TRIA SVNT OMNIA. prout nimirum Sapientis Architecti omnes Rationes Architectonicas, in admirabili TERNIONE Architectonico, tam ſubtiliter; quam breviter, nimirum Sapientibus Architectis convenienter, adumbrat: videlicet Chriſtianæ politarchiæ Modus, Species, & Ordo, Menſuram, Numerum & Pondus Hierarchiæ ita complectitur, ut ſine hac, illa ſui perfectam Ideam exprimere non poſſit. Vtriuſque Figuram Typicam exhibebat illa Typici Oniadæ Vrbs Regia Hieruſalem, in Monte Sion bipartito: cuius pars altera, nomine Moria

ria, Domum Domini; altera ſibi nomen commune Sion (quod Speculam hebraicè notat) retinens, Domum Regis, Populo, vallem intermediam habitanti, eximiè oſtentabat. Sed utraq; Domus hęc, maximè Domus Domini, unde Domus Regis Politici dependet, ſuas requirit, & Porticus, & Anteridas: cujuſmodi ſunt, aiebat ille Myſticus Oniadæ apud Hagiotypographum Eccleſiaſticum Interpres, Moguntinus Archiepiſcopus Rabanus : *Doctores, Magiſtri, Profeſſores, Divinarum ſimul, & Humanarum Literarum ſinceri Traditores, à quibus, velut Columnis Eccleſiæ, adnitentibus, & Architectantibus Epiſcopis, Fabrica ſpiritualis conſtruitur, aſſurgens in Templum ſanctum, & ſanctam Civitatem.* Vnde paulatim circumquaque omnino ſancta Chriſtianis populis Hieropolitarchia dominetur. Quæ neglecta ſenſim absque ſenſu, & Politica, & Hierarchica Dominia, ſuis Dominis pereant, intereant Principatus; Regna, & Imperia collabaſcant.

Vnde Noſtra Regio Padifontana ſibi non imprudenter congratulatur de Tali ONIADE ſuo: quem enim ſibi olim DECANVM, PRÆPOSITVMque Fideliſſimum probavit, eundē ſibi Clementiſſimum Politarcham, Hierarchamque Pientiſſimum, & Conſummatum in omnibus Hieropolitarcham futurum pollicetur. Idipſum Vna Muſarum, velut Auguratrix ex Tripode ſui Apollinis, Triadem iſtam, ſive Laterculorum, ſive Columellarum, ſive Trabecularum, per Inſiguia Oniadæ ſui expreſſam conſiderans, ingenioſe conjectabat, hoc Augurio: Ecce Alter Theodorus Noſter, qui ſuis Lateribus, quaſi Trabalibus Columnis, ut in ſuo Decanatu, & Sua Præpoſitura SUFFULSIT hactenus DOMUM DOMINI; & IN DIEBUS SUIS jam præteritis CORROBORAVIT TEMPLUM: in ſuo principali Epiſcopatu, deinceps magis idipſum corroborabit, & ſuffulciet, Inſignium ſuorum Triade Hieropolitarchicam Architecturam perfecte adumbrans, & ut Architectus, Omnia in MENSURA, & NUMERO, & PONDERE, juxta Supremi Architecti Exemplar, legitime diſponens. Placebat Muſis Omnibus egregium Oniadæ ſuo, per ſua Inſignia, exhibitum Augurium: nec diſplicebat earum Genitrici Mnemoſynæ, in ejus Memoriam, ſculptis ejuſdem Inſignibus, hoc ſuffigi Chrono-Mnemoſynon:

En Is
aLter SIMon, genVInVs OnIaDes, VerI
OnIæ fILIVs, perſVa InsIgnIa eXpreſsVs.

CONtemplans hæc Tua, Generoſe Oniade, ARMA, & INSIGNIA, dicamne Lateritiarum; an Trabalium Columnarum Triadem? Vtrum-

vis

vis horum dixero; non multum aberraro: Nam & Acies ordinatæ ſuis Alarum Equeſtrium LATERIBVS, ut iam ſupra demonſtravimus: & Magnatum Domus, & Auguſta Dei Templa ſuis TRABIBVS, & Trabalibus COLVMNIS tum fulciri; tum corroborari ſolent. Illud obſervo, Lateritias illas, ſeu Trabales Columnas eſſe Dorici potius; quam vel Ionici, vel Corinthiaci operis: nec ineptè: Nam, ſicut in Architectura ſua Vitruvius monet, DORICVM OPVS debebatur Minervæ, Marti, Herculi, & Similibus, Virtute ipſa memorandis Numinibus hinc eiuſmodi opus, neque laſcivioribus florum, ſeu foliorum ornamentis, neq; denticulatis coronis, neque guttulatis metopis, nec vllis aliis oculorum deliciis, expoliebatur; ſed rudi potius, ac hiſpido aſpectu, Dignitatem Virilem, ac Heroicam, ab omni cultu alienam, præſentabat.

VIR DORICI OPERIS, Minervæ olim Cliens, nunc Patronus: Martis, ex Maiorum ſuorum Martiorum Sanguine, Progenies: Vir Herculeus, imo ſuam Herculi clavam extorquens, ſuasque Columnas ternas VLTRA, & SVPRA Herculis binas, gloriosè protendens, Heros, inquã, Noſter Oniades, in ſuis Armis, & Inſignibus Doricis adumbratus, extraneis Additamentis in ſuimetipſius Architectura ipſe Architectus non indiget: Sibimetipſi per ſuam à Deo Virtutem ſufficit: intra ſe totus habitans, extra ſe nihil ſui requirit: alienum nihil affectat, omnia per unum habitantem in ſemetipſo Deum inveniens: Vir enim, ut verbo dicam, hic adumbratur non Verſutus; ſed Sincerus, Rectus, & Simplex, omnem exoſus Hypocriſin, Duplicitatem abominans, &, quidquid eſt inutilis Multiplicitatis, averſans: exterius Verbo, & Opere talem ſe prodens, qualis eſt interius: ab omni dolo, fraude, aſtutia, omnino alienus. Hęc illius Doricæ Triadis Inſignia, Viri Dorici Arma, ſinceri Herois ſymbola: Hieropolitarchici Architectonis Inſtrumenta, Menſuræ, Numeri, & Pondera: quibus ſe ſuaque adverſus quoscunque Hoſtes incolumis tueatur: ergo

Superbæ Babylonis Architecti,
Fruſtratis Operis, periculoſum
Turris Culmen in Aſtra molientes,
Noſtrum in Oniaden, in Architectũ
Noſtrum Lumina Veſtra dirigantur:
Ecce DORICVS ARCHITECTVS omnem
Complexus Fabricam tribus Colũnis,
MENSVRÆ NVMERVM ſuum coaptat,
Et PONDVS NVMERO: quibus IIIvir
Ædem fulciat, in ſuperna Cæli
Tabernacula rite promovendam.

Sed ad ejusmodi Promotionem rite instituendam opus est, ut ex hujusmodi Columnis, seu Trabibus, inter se transversim copulatis Rectangulata Crux formetur, altera, & Principalis horum Insignium Pars, Operis item Dorici portio insignis, eximiæ ad illam Trabalium Columnarum Triadem proportionis: habet enim has illa sibi tam superne; quam inferne; quasi per Antithesin oppositas; subalternas per Hypothesin: per Synthesin ita conjugatas, ut quoad vivitur, nisi per adulterium sacrilegum abjugari, sejugarive non possint. Nempe Matrimonium est Spintuale inter Hierarcham; & suam Ecclesiam: inter Politarcham; & suam Hierarchiam firmiter CONTRACTUM, imo & Sacramentalis Ordinis Apice, Galero nimirum Episcopali, velut Militari Spiritualis Heroi Galea, CONSUMMATUM.

Primos hujus Matrimonij Paranymphos, jam olim ejusdem Autores, habemus insignes duos Christiani Orbis Monarchas: alterum Generosum illum LEONEM III. S. R. E. PONTIFICEM; alterum MAGNUM illum CAROLUM I. Germani sangvinis IMPERATOREM: utrumque Anno Christi 799. ad Padisontes Nostros liberaliter hospitatū, insigni Paderbornensium gloria: qui exulantem Roma innocentem Pontificem, ibi per hostium suorum factionem, indignis modis vexatum, & oculis: & lingua mutilatum; sed ibidem à Deo statim prodigiose curatum, hospitio exceperint: Hospitalitatem suam Regiam illi exhibente Hospitalissimo Rege Francorum Carolo, tunc in Campis Padisontanis, Glorioso de Saxonibus, Westphalisq; subjugatis Triumphatore, mox futuro Imperatore: anno enim sequenti, nempe Christi 800. ipso die, quo Natalis Dominici memoria celebrabatur, prædictus LEO nec opinantem invadens, CAROLUM, Imperatoriam Capiti ejus Coronam imposuit, & Romanorum Imperatorem salutavit. Ergo CAROLUS ille Magnus Imperator, Suarum in Westphalia, & Saxonia Victoriarum memor, in memoriam earundem, Paderbornensi Ecclesiæ, ut Antiquior illorum temporum historia commemorat, RVBRAM CRVCEM pro Insigni relictam voluit: quod in ea primum Ecclesia, Westphali, & Saxones, cruentis nempe Caroli prælijs compulsi, sub hoc Christi signo, per hujus quoque Sangvinem rubente, in Militiam Christianam autorati essent.

Vt autem signum hoc, in quo vicerat, per suum ibidem Hierarcham posteritati conservaret, ipse VICTOR suam in Populum devictum Politarchiam, bellico Iure sibi debitam, ipsi concessit, velut in DOTEM SPONSÆ, ab ipso in cælestem Domum suam deducendæ. Huic Politarchicæ Authoritati Carolinæ Suam LEO Hierarchicam conjungens, illud CRVCIS Insigne tanquam perpetuum, & Hierarchæ proprium designavit: aliud porro, & aliud, quasi temporaneum, suis temporibus ita permisit, ut hoc illi conjugatum, in quocunque tam privato; quam publico: tam Politico; quam Ecclesiastico Negotio subjugetur. Atque ita Primus Ecclesiæ Paderbornensis Episcopus Hatumarus, origine Saxo, Vir Nobilis, Canonicus Herbipolensis, eximia Vitæ Sanctimonia præditus, anno Christi 795, eodem, quo supra nominatus LEO III. Pontificiam suam Dignitatem auspicatus, eandem ut Carolinus Politarcha, & Hierarcha Leoninus, vel potius quasi Leocarolinus Hieropolitarcha, per quatuor & quadraginta Successores intermedios, huic Oniadæ suo transmisit ut illam, sicubi forte antiquata, seu labefactata

factata sit, suis Lateritijs seu Trabalibus COLUMMIS fulciat, corroboret, in stauret, ac dilatet. Illa enim Cura, & Solicitudo Hieropolitarchica, prioribus quidem illis antiquis temporibus, à primitivo Ecclesiæ Spiritu exactior habebatur; sed paulatim ita negligi cœpit, ut jam omnis fere Paderbornam usque, in Saxonicis partibus Hieropolitarchia, imo & Hierarchia evanuerit: nec multum aberat hoc Seculo, tum jam olim ab internis; tum adhuc recenter ab externis Hominum factionibus exulcerato, quin & Padisontana evanuisset: nisi THEODORUS ille prior Suis TRABIBUS FURSTENBERGICIS Hosti oppositis: ejusque Successor LEO ILLE BARVARICVS, Oniadæ nostri prædecessor, quasi NOSTER ONIAS, per hunc suũ ONIADEN suis obtensis RETIBUS, CRUCEM suam tutati, eandem incolumem adhuc, & Salvam eidem ONIADÆ Suo, Alteri THEODORO, suis item TRABIBUS jam erectis, deinceps fulciendam, corroborandam, exaltandam conservassent.

Attendit, & intendit, velut ex Sionitica Specula, ONIADES Noster ille Typicus; hic Antitypus, uterque ANTARCTICVS Hieropolitarcha, suis ad Polum ARCTICVM qualibus quantis seu Hierarchis, seu Politarchis, videlicet ipsis maximè finitimus, ut adversus hos, illam CRVCEM suam, sibi à suis Maioribus concreditam, suis tam infernè Politarchicis; quàm supernè Hierarchicis ARMIS, & INSIGNIBVS tueatur: tuebitur autem, prout iam tueri cœpit, Insignia suæ Cruci, & Crucem suis Insignibus, ita conformans, ut cum Apostolo Gal. 2. 19. verè asserat: *Christo confixus sum Cruci* Sic per Insignia sua *exaltatus*, velut alter Christus, Iohan. 12. 32. *Omnia trahet ad se ipsum.* audietq; illud Christi, ad suum Angelum Episcopum Philadelphicum, Apocal. 3. 12. *Qui vicerit, faciam illum* Columnam *in Templo Dei mei.*

Columnæ suam Domum, seu Ædem in altitudinem provehunt, & in latitudinem corroborant. Ejusmodi Columnæ Galat. 2. 9. in Ecclesia primitiva esse videbantur Iacobus, & Cephas, & Ioannes, Christi peculiares in gravioribus negotiis expediendis Comites: in Palæstra Ecclesiastica Illarii Pugiles: in Collegio Apostolico IIIviri, per Divinam suæ Fidei, Spei, & Charitatis, energiam, in Primitiva Christianorum Ecclesia velut COLVMNÆ TRABALES, firmique Lateres Domum Dei suffulcientes, & Christi Templum corroborantes, instar verorum ONIADVM, quos ille Typicus adumbrabat Hierarcha, Hierarchas; & Hieropolitarcha, Nostrũ Hieropolitarchã qui non vulgari more *Crucifixus* sit Mundo, ut quisquis alius Christi assecla, sed ut Paulus, Gal. 2. 19. *Christo confixus Cruci*, velut eiusdem Discipulus, Apostolus, Vicarius qui audeat subiungere, quod ab eodẽ ibidem subiungitur: *Vivo autem iam non ego; vivit verò in me Christus*: nimirum intimus mihi Amicus, & ALTER EGO.

Idipsum ONIADÆ suo, Hieropolitarchæ Nostro, sua congruè symbolizant INSIGNIA, bis inter se coniugata, ut & altera subiugentur alteris, & altera in alteris sibi mortua, Christo vivant, in Christianam Architecturam, Templo, & Vrbi Paderbornensi, salutarem. FORTVNATVM profecto in VRBE sua TEMPLVM: nec minus FORTVNATA in suo TEMPLO VRBS, dum sese mutuis utrinque subsidiis invicem adiuvant: itaque sub, & ab uno tali ONIADE Architecto prudenter conservantur. Infortunatum porro Templum & Vrbs, si quod illis, ab invicem diversis, aut extrinsecus, aut intrinsecus Divortiũ oriatur: prout Hierosolyma olim iam sæpius docta; sed nondum

dum perdocta, ſuo tandem ſupremo Fato, Maloque, ſub obſidente TITO Imperatore, didicit, quando diſſidentibus inter ſe inteſtinis Reipublicæ Hieroſolymitanæ Politarchis, & Hierarchis: aliis TEMPLVM, aliis VRBEM, diſcordi animo invadentibus, per unam illam obſidionem, Paſchali tempore, ſub annum Chriſti, à Iudæis occiſi, quadrageſimum, ad undecies centena millia Iſraelitarum HIEROSOLYMIS perierunt: Temploque ſimul, & Vrbi, ſolo æquatis, aratrum Victor impreſſit.

Non abſimilem, tum in Concordia, proſperam tum adverſam in Diſcordia, Fortunam, ut olim Iſraelitica, ſic etiamnum Chriſtiana, præſertim Germanica, & quidem ſingulariter Noſtra hæc Padiſontana Solyma, frequentius probatam ingenuè agnoſcit, ſentiens adhuc illam ſuperiorum temporum Civilem Diſcordiam, aliorum indignans perfidiam; aliorum fidem ſibi congratulans. His autem noviſſimis temporibus experta ſæpius, quanti referat, illam Templi, & Vrbis, aut neglexiſſe, aut dilexiſſe CONCORDIAM: præſertim ſub tali ONIADE, qualem ſe modernus ille Noſter Hieropolitarcha, in ſuo Templi ſui tum DECANATV, tũ PRÆPOSITVRA, ſuæ Civitati exhibuit: quando in Summis variarum obſidionum, & adverſitatum hoſtilium periculis, illam non deſerens, ipſus obire Muros, turres aſcendere, Cives, Militeſque, ad fidelem ſuo Ptincipi concordiam animare, dubites an TOGATVS; an SAGATVS HEROS, aſſueuerat: Itaque ſi non proprijs, ſaltem alienis manibus ſuo, Heroico Spiritu animatis, Hoſtem Vrbi, Temploque inhiantem, fortiter ſimul, & prudenter averruncabat.

Interim, ſic in Fori turbis verſatus, Chori ſui Officiis, Templique Sacrificiis, à ſemetipſo peragendis, non deerat Noſter ONIADES: utrobique Suos, tum Politarchicos, tum Hierarchicos Spiritus repræſentans, exultanti Populo, Senatuiq; Padiſontano, cui talis à Deo in tantis Calamitatibus eveniſſet ONIADES: qui velut ONIÆ ſui Archipræſulis FERDINANDI adhuc Locumtenens, Futurus aliquando Succeſſor, non minus Vrbi quã Templo invigilans, utriuſque Bonum tantâ Solicitudine intenderet: Suoque tum Verbo, tum Exemplo, ſuam TEMPLI, & VRBIS Altitudinem, ſuis in Altum erectis Gentilitiis COLVMNIS Trabalibus adumbratam, duplici Ædificatione fundans, *excelſos vtrobiq; Parietes* vivis ex Lapidibus, in altum promoveret, ſuis porrò temporibus, utramque in altiora promoturus: Ideoque digniſſimus, cui Leo-Carolina Virago, Paderbornenſis Eccleſia, velut Sponſa Viro HEROI ſemper fideliſſimo, deſponderetur. Spirituali deſponſationi Epithalamium Spirituale, Spiritualis Erato accinebat utriuſque Inſignibus, velut inter ſe coniugatis alludens, in hunc modum:

HInc abeſte, quotquot eſtis
Cypridos leves Alumni:
Hinc Adonis: hinc Dione:
Senſualis hinc Cupido;
Hinc faceſſe, quiſquis ardes
Carneis Amoribus.

Hic

Hic AMORIS increati
Fax Corurit: hic Voluptas
Gratiosa; non Amara:
Sempiterna; non Caduca:
Fructuosa SPIRITALEM
Germinat CVPIDINEM.
Huc, Sagittifer CVPIDO:
Huc Amoris infer Arcum:
Charitatis igne fortes
Appara tibi Sagittas:
Conjugumque Cor ferito
CHARITATE mutua:
Cordis, in Salo Malorum
Fluctuantis, Vnda nulla
Igneos retundat Æstus:
Vnda Multa pascat Ignem:
Multus Ignis urat vndam:
Sic alantur invicem.

Coniugata Coniugatis
ARMA Sic utrinque dictant:
En TRABES sibi putatas
CRVX honorat, & colorat:

En

En CRVCEM sibi paratam
TRABS triformis induit:
Sic utrinque, sic fruantur
SPONSVS, atq; SPONSA Christo,
Per CRVCEM suam Triumphos
Apparante glorioſos:
Queis uterque provehatur
In TRABES Olympicas.
Interim CRVCIS Trabalis
In toro cubent Iugali:
Coniuges utrinque fidi:
LECTVS iſte CVRRVS eſto
Fabricatus in triumphum
CHARITATIS ultimum.

Sic Erato: illubenter ſuum finiens, pro tam ſpirituali THALAMO EPITHALAMIUM; ſed urgebat ille Typicus ONIADES Antitypum, invitans eundem, ut ſuas Hieroſolymæ Nymphas inviſeret, has Padifontanis comparaturus. Viam ſternebat utrique Hagiotypographus, Eccleſ. 50. 3. dicens:

IN DIEBVS IPSIVS EMANAVERVNT
PVTEI AQVARVM: ET QVASI MARE
ADIMPLETI SVNT SVPRA MODVM.

CAſtellis, & Vrbibus Montanis, periculum à defectu Aquæ Max imum, niſi *Aquaviva* inteſtina potiantur: ſicut malo ſuo; quamquam felici eventu, didicit Vrbs Bethulia Iudith 7. 6. quæ dum forinſecus, licet prope ſua Mœnia, ſuos haberet Aquæductus, & Fontes, quibus alias jucunde potiebatur, & abunde potabatur: ab Holoferne tamen Aſſyriorum Duce, illam obſeſſuro, ex inſtinctu Ammonitarum, & Moabitarum, Aquis ſuis adeo deſtituta eſt, ut hoc uno medio, tandem ad ſui deditionem cogeretur: nempe Incuria Præſidum, Regiſque Manaſſis, ut & Pontificis Eliachim, ita ſuis Iudææ Montibus, Lociſque Montanis, contra Hoſtem illac propinquantem, cuſtodiendis intendentium, ut ſuis ibidem Fontibus, & Fontanis Aquæductibus Hoſti præcludendis, & ſibi aperiendis, non

non attenderent Longe attentior in hujusmodi periculum, & cautior fuerat, illius Manassis Regis inofficiosissimi Pater officiosissimus Rex Ezechias: qui Bellum sibi, & Obsidionem Vrbi Hierosolymæ, à Sennacherib Rege Assyriorum instare, prudenter suspicatus, & videns 2. Paral. 32. 2. *Totum Belli impetum verti contra Ieruſalem, inito cum Principibus consilio, Viriq; fortissimis, ut obturarent capita Fontium, qui erant extra Vrbem, & hoc omnium decernente sententiâ, congregavit plurimam multitudinem, & obturaverunt cunctos Fontes, & rivum qui fluebat in medio terræ, dicentes: Ne veniant Reges Assyriorum, & inveniant Aquarum abundantiam.* Ex illis autem Fontibus capitatim extra obturatis, intraneos aquæductus in Vrbem novos Rex idem elicuit, aquarumque scaturiginem copiosam Hostibus præcisam, in Vrbis puteos, & Rupium Cisternas, piscinarum instar, cæsim ampliatas, prout ex 4. Reg. 20. 20. Eccles. 48. 19. insinuatur, profusissimè collegit.

Ezechiam Regem in suam Rempublicam officiosissimum, Templi, & Vrbis, Generosum Instauratorem, Architectum sapientem, & ingeniosum Aquæ Ducem, ut in Architectura, sic & in Aquæductu præclarè imitatus est, imo superavit, ONIADES Ille Typicus: Nam *in diebus ipsius*, ut Hagiotypographus loquitur, *emanaverunt* Hierosolymæ *Putei aquarum : & quasi Mare adimpleti sunt supra modum.* Habebat suos ille Oniades circum circa Hierosolymam, foris; habebat & aforis in vrbem, tam in Montem Sion, velut in Asylum, & Castellum Politarchicum; quam in Montem Moria, ubi Templum erat, velut in Hierarchicum Palatium, olim derivatos ex suburbanis Fontibus, insignes Aquæductus: in Templum scilicet pro Levitarum, & Sacerdotum diversis usibus, in primis autem pro sangvine victimarum abluendo: inde partim sursum ulterius in Montem Sion; partim deorsum in Vrbem, pro suis utrobiq; tum amœnis; tum necessarijs cõmoditatibus, ordinate distributos. Sed hi paulatim suis vel arefactis, vel obturatis, fontibus, vel rimosis Canalibus, vel Ripis in alveum collapsis, ita defecerant, ut ad hos reficiendos, & Publica, & Privata Vtilitas, & Necessitas eum impulerit, & Amœnitas invitarit. Puteos igitur, & Fontes aquarum veteres, earumque ductus, vetusta te antiquatos, Typicus ille Oniades, labore multo, eruderatos innovavit, novosque simul ex interiore soli abysso elicuit : unde *quasi Mare* quoddam, *putei* ex Aquæductibus fontanis, per universam Vrbem, *supra modum adimpleti sunt*; ita ut, & intus, & foris, tam Vrbi, quam Templo, & in usus commodos, & in peramœnos aspectus, continuò deservirent, suumq; Hieropolitarcham, in suis illis typicis Aquæductibus terrenis Antitypos cælestes adumbrantem, figurarent.

Aquæductus illos Typicos, hûc Solymis adducere, opus non est ONIADÆ Nostro antitypo: habet enim ipse suos in terra sua Padifontana; velut altera Palæstina, divinitus sibi permissa, & commissa, FONTES complures: habet ipse DOMI SVÆ, quam excellenter NOVAM nominant, celeberrimos illos, ex Romana Historia Fontes ALISONIS, & LVPPIÆ, ibidem confluentes: habet suum in propinquo ALPHEVM, illi Arcadico, seu Achaico in Græcia non absimilem: cuius ARETHVSAM curiosiores Naturalium Rerum Indagatores, hactenus frustra persequuntur: videlicet, non procul à NOVA BECA, prope Vrbem Paderanam, Rivus est non modicus, qui, subito in terram hausto absorptus, nescitur quo sese mortalium oculis eripiat: Similes alii duo Rivi magis admirandi, prope LICHTENAVUM Paderbornensis Territo-

ritorii Oppidum, Paderborna non procul dissitum, suis alveis, meatibusq;, iam pluribus, mox paucioribus, ita confluunt, ut à repentino terræ hiatu quàm primum disparentes quasi evanescant. Alius prope ANTIQVAM BECAM, Novæ propinquam, FONS est in Sylva, quem TVMVLTVOSVM nominant, quod ex Montis clivo, suis horarum certarum intervallis, admirabili quodam susurro, quasi tumultuans, ebullet aliquandiu, & scaturigine non modica; etsi modica duratione, tumultum interrumpat.

Sed omissis aliis Terræ Padifontanæ Fontibus, Rivisque, tum Salsis prope SALCOTTENAM, tum prope DRIBVRGVM Acidis: item DIMELA, NETA, OSA, EMMERA, BEVERA, NISA, & aliis Fluvialibus Lymphis, sese aut in VISVRGIM, aut in LVPPIAM, aut in AMASIN, exonerantibus: omittere non licet illos hujusmet Vrbis Padifontanæ intestinos quasi Fundatores, à quibus nomen habet, TRIVM, inquam, FONTIVM, ab ipso TEMPLO in VRBEM, Scaturigine tam copiosa, erumpentium LATICES, ut mox intra Vrbem, facto duplici alveo, Peninsulaque formata, velut Navigabiles, agminatim procedant: & dispensatis ante suis Vrbi toti persuos Canales aquis, & XI. farinaceis, præter alia; Molendinis, intra Vrbem, circumactis, in eundem alveum reversi, pleno amne, foras extra Vrbem, amœno flexu, per suburbanos Campos errabundi, gratiose prolabantur, usque dum ad Nostri ONIADÆ NOVAM DOMVM Castellanam Alisoniam, Fontibus Alisonis, & Luppiæ ibidem confluentibus, coinfluant, & famosissimum Romanis Annalibus flumen LVPPIAM, cum iactura sui Nominis, producant.

Suis itaque Fontibus, Rivis, Amnibus, & Fluviis Padifontana Regio, præsertim Vrbs Paderborna, meliore titulo, quam vel montana Bethulia, vel Iudæa Regio, vel ipsa Regia Civitas Ierusalem, gloriari potest: quod enim hæc paulatim, & cum periculo defectus, extra se, per Industriam, per Artem, per Laborem hominum obtinuit; hoc illa totum simul, intra se, tum securius; tum abundantius, per Fortunam, per Naturam, per Fatum, sibi à Deo impetravit. Quod autem ita divinitus Vrbi alicui, seu Terræ concessum est, id humanitus negligi, vel in humanos usus meliores, pro Republica non aptari, quemadmodum Hominibus inglorium est, ita nec ad Majorem Dei Gloriam, per hujusmodi usus ampliandam, ordinatur. Inter alios Fluminum ex suis Fontibus derivandorum Fines Politicos unus, isque primarius est Navigatio, ad Negotiationem inter Nationes dissitas compendiosius exercendam: hinc & ad Notitiam, & Amicitiam inter easdem contrahendā, prudenter à Politicis instituta. Præcipuus, & uberrimus Opulentiæ Salomonicæ Fons erat solennis Enavigatio: qua, ut merces aliæ silentio involvantur: *Solius auri pondus, quod afferebatur per singulos annos,* 3. Reg. 10. 14. *erat 666. Talentorum.* & 2. Par. 9. 20. *Argentum in diebus illis pro nihilo reputabatur: Siquidem Naves Regis ibant in Tharsis, & deferebant inde Aurum, & Argentum; ita, ut Salomon,* (v. 27.) *in Ierusalem, tantam Argenti, quantam Lapidum copiam præbuerit;* Nempe Basilicus erat; non de trivio Vulgaris, Negotiator, insigne Politarchis Exemplar, suam ditandi Rempublicam, ut ab ipsa viciſſim ditentur: Sicut Mare, Fluminaque Maiora, suis Navibus; ita suis Naviculis Minora Flumina, in usum tam privatum, quàm publicum, utilitate magna deserviunt.

Habet suos Regio Paderana fructus insignes, quos Extranei desiderant: & ipsa viciſſim Extraneorum fructuum desiderio tenetur: Fontes, Rivi, Flumina

vi, Flumina, divinitus expedita ſuppetunt: quibus ultro citroque importentur, ſi Humana Expeditio accedat. *Omnia Flumina*, Eccl. 1. 7. *intrant in Mare: & Mare non redundat:* quia nempe *ad locum, unde exeùnt flumina, revertuntur, ut iterum fluant.* Paderani Fontes per ſua Flumina, ſicut intrant Mare, ita ex Mari, per ſubterraneos Abyſſi meatus, velut in Orbem iugiter ad ſemetipſos revertuntur: & à diverſis Terræ ſuæ Locis ad unam illius Metropolim abſorbentur, ut inde profluentes copioſius, ONIADÆ Noſtro, Hieropolitarchæ ſuo, Maiorem ſui uſum, pro ſingulari, & Vrbis, & Patriæ totius emolumento, perſuadeant. Idipſum & aliæ propinquarum Regionum NYMPHÆ, Fontium NAIADES, Convallium NAPEÆ, Montium OREADES, Nemorumque DRYADES, & HAMADRYADES, unanimiter ſupplices orant; quin exorent non dubitant: inprimis MARCANA, ſuum ſibi exorabilem promittentes ONIADEN: cuius Nymphæ Padifontanæ, adverſo Luppia, ſuum Choliambum, Internuntium Phaſelo impoſitum, ablegabant, his Verſibus inſtructum:

PHaſelus ille, qui Suam tuæ proram
Advertit Oræ, NYMPHA Padifontana,
Fert CHOLIAMBVM: Choliambus illum offert
Tibi, Tuoque, per Manum tuam, SPONSO
THEODORO ADOLPHO, Principi ter optato:
Cui MARCA Noſtra, Germini ſuo fidens,
Per me audet illi ſupplicare fidenter:
Vt, quas in ARMIS exhibet ſuis, Navi
TRABES adaptet, qua Negotiatorum
Cohors, vehente Padera, ciente Alma,
Vrgente Luppia, citantibus, quotquot
Rhenum inter, atq; Paderam, citando ſunt,
Vel Amnibus, vel Rivulis adunatis,
Rhenana viſat Littora, & Maris Portus
Negotioſos intret, ut revertatur
Vias eaſdem copioſior tranans:
Vt Argonauta VELLVS AVREVM captet
Marcanus HEROS, atque Padifontanus.
Marcana TRABS in Padifontibus Mota
Vtrinq; proſit: Ominata fortunans
Vtrinq; Navi Caſtor adſit, & Pollux.

Ita Choliambus ille Marcanus, ex suo Phaselo, ad Nympham Padisontanam subridentem, quod suum Hieropolitarcham, velut Navarchum, se quasi Navim Hieropolitarchæ futuram intelligeret. Vrania miranti suggerebat illud Salomonis, de Muliere Forti, Sapientiæ Politicæ figura, Prov. 31. v. 10. *Mulierem fortem quis inveniet? procul, & de ultimis finibus pretium eius: Facta est quasi Navis Institoris, de longe portans Panem suum: Gustavit, & vidit, quia* Bona *est* Negotiatio *eius. Sindonem fecit, & vendidit: & Cingulum tradidit Chananæo*, seu extraneo Mercatori. Sed Choliambo illi eadem Vrania objiciebat, quod Marcanum suum Heroem, non Hierarcham, sed Politarcham solum agnoscere videretur: qui solas illius Trabes Marcanas Gentilitias; non item Padisontanam Crucem Trabalem Christianam honoraret, Principique, duobus Pedibus ritè insistenti, supplicare claudicando niteretur. Addebat & illud ex suo Hagiotypographo, Eccl. 26. 26. *Duæ species difficiles, & periculosæ mihi apparuerunt: difficile exuitur Negotians à Negligentia: & non iustificabitur Caupo à peccatis labiorum*: Negotiator enim Politicus, dum suis negotiis intendit plerumque diligentius; negligentius ad Negotia Divina cōmuniter attendit: & Caupo, ut facilius potum suum distrahat, lingua mendace cauponari solet, hinc Arist 7. Politic. c. 9. Mercatvram, sicut & Cauponariam Negotiationem Virtutibus inimicam statuit: & Platoni 4. de Legibus: non probabatur Situs Vrbis Maritimus, nimirum efficiens, ut per Commerciorum frequentiam, nimia licentia Moribus noceat, Civesque diffluant extraneis delicijs, aliunde importatis. Hinc nec mirandum in Principe Christiano, præsertim Hieropolitarcha, si attendat exactius, ne quid forte nocumenti Politica Negotiatio in Ecclesiasticam deferat: unde sub temporalis commodi prætextu, Sempiterna incommoda præparentur.

Sicut Navigatio, ita Negotiatio inter Homines, quanto lucrosior, tanto periculosior: hinc Avaritiæ Charybdis; inde Scylla Impietatis Navigantem improvidum Negotiatorem abripit: hinc Divitiarum Syrtes; inde Voluptatum Sirenes: undique fraudum, & iniquitatum Voragines, prout Maritimo, ita Flumineo Institori, æternæ salutis exitium parant. Exempla hujus tanti periculi tum vetera, tum recentia non desunt, quibus demonstrari possit, Vrbes olim Religione florentissimas, illam Negotiando, sensim absque sensu perdidisse. dum Negotiatio liberior in Conscientiæ Libertatem: hæc in Hæresin: Hæresis tandem in Atheismum definere videtur, ita ut, quod Lvbet, cuique Liceat, Modo Negotiationem Politicam non impediat. Hisce tramis, & tramitibus, Politica Negotiatio Ecclesiasticæ subtexta, Novas in Europa Nostra, præsertim Germanica, Respublicas ita subtiliter contexit, ut ipsismet, quorum interest, non advertentibus, vel conniventibus, indies magis, & magis Germanam, tum Hierarchiam, tum Politarchiam destruat, suisque Hieropolitarchis Autoritatem suam, & Potestatem omnem, pedetentim surripiant, & pessundent.

Percellebat Choliambicas, & variarum Provinciarum, etiam rectius ambulantes, ibidem forte congregatas Nymphas, illa Vraniæ interlocutio: nec multum aberat, quin & ipse Mvsarvm Chorvs majori ex parte in partem Nympharum abiisset: nisi Palladis intercedens Prudentia eadem Sapienter conciliasset, allato suæ Vrbis Athenienſis Memorabili Exemplo. Vrbs illa, teste Plutarcho in Themistocle, à duplici prensabatur Onomotheta, qui

ta, qui ſuum illi NOMEN imponeret. Alter erat NEPTVNVS, EQVVM illi ſuum præſentans aquaticum, velut Nobiliſſimo, & portuoſiſſimo Græciæ totius Emporio, futurum ſuæ, tum Negotiationis Mercatoriæ; tum Expeditionis claſſicæ, Monumentum Symbolicum. Altera erat MINERVA ſeu Pallas, græce ΑθήνΗ velut ΑθηλΩ, & ΑθηλυΣ, ſcilicet, non Effœminata, nõ Lactata; ſed ex Iovis cerebro genita Herois, & Virago, ſuam Athenienſibus OLEAM, veluti Sapientiæ Pacificatricis teſſeram, benevole inſinuans. Delatum Iudicibus Areopagitis Iudicium, à Civibus: latumque pro Minerva, quæ NOMEN Vrbi Athenis daret: ſuumque in ſummo Vrbis loco ſibi dedicatum haberet Athenæum, velut Sapientiæ Domicilium: Neptunus interim ſuam Piræo Navali Vrbis portuoſiſſimo, tum Negotiationis Mercatoriæ; tum Expeditionis Claſſicæ gloriam tueretur, & ampliaret. Simile Noſtris ad Fontes Paderanos Athenis latum eſto per ſuum Areopagitam ONIADEN, Iudicium: quo Padifontani, & Athenæi, & Piræi; magis tamen Athenæi; quam Piræi Gloria, per eundem inſtaurerur, conſervetur, & amplietur.

NEGOTIATIO quæcunque, tum Eccleſiaſtica Spiritualis; tum Corporalis Politica, ſi Legitima ſit, univerſam honeſtat, locupletat, conſervat, & amplificat Rempublicam; ſin illegitima, eandem inhoneſtat, extenuat, diſſipat, & peſſundat. Legitimam porro ſuorum Negotiationem, ut Politarcha, ſic & Hieropolitarcha Legitimus efficit: atq; hic tanto facilius, quanto magis in totam Rempublicam legitime protenditur: dum ſuas Leges Politicas Eccleſiaſticis accurate ſubordinat, & conformat: ut per utraſque ſibi, & ſuis temporaneam ſimul, & æternam ſalutem aſſequatur. Idipſum advertens Hieropolitarcha NOSTER ONIADES, ſuis in Fontibus, eorumque Fluminibus, ad navigandum, ac negotiandum apparandis, & Politarcham, & Hierarcham, ſe, ubi congruum videbitur, oſtenſurus, interim prudenter obſervat FONTES ILLOS PADERANOS, ſub, & ab ipſo TEMPLO in VRBEM, deinde foras derivatos. Habet quidem ſuos Padifontana Solyma corporeos, & typicos ex Fonte Vnitrino ſcaturientes aquæductus, eoſque Naturales, ac perpetuos: nec forinſecos, ut habebat illa Viraginis ludithæ Civitas Bethulia; ſed intrinſecos, ab inimicis Hominibus difficulter, imo nunquam humanitus obturandos: Antitypis vero, & Spiritualibus, interdum ab Holoferne aliquo, vicinorum ſuorum Ammonitarum, ſeu Moabitarum ſuaſu, vel impulſu, penitius deſtitutam ſe probavit, ut ſitiens HIERAPOLIS ad ſuum avidius, & ſolicitius anhelaret Hieropolitarcham, qui ſuos ipſi à ſuis inimicis obſtructos, vel ſubtractos Aquæ Vivæ ductus, ex Archifontanæ Sapientiæ Abyſſo in Vitam Æternam ſalientes, prudenter inſtauraret, humaniter promeret, liberaliter propinaret.

FONTEM SAPIENTIÆ dicimus ex Hagiotypographi Noſtri Eccl. cap. 1. 5. VERBVM DEI IN EXCELSIS: ubi, SAPIENTIA Prov. 9. 1. ÆDIFICAVIT SIBI DOMVM, Architectante Nobis, TRABESQVE SVAS, velut operis tanti Baſes, in ejuſdem Fundamentis, à Prænobili, & Gratioſo Eccleſiæ Paderbornenſis Capitulo, jam locatis, collocante Hieropolitarcha ſuo, THEODORO I. Paderbornenſi Epiſcopo: *excidens* ibi *Columnas Septem* Artiũ, & Scientiarum Liberalium: *immolanſq; ſuas*, de Vi&a Ignorantia, *Victimas*: *miſcenſque Vinum ſuum Aqua ſua, proponit Mensã ſuam, miſſis Ancillis ſuis, ut vocent ad Arcẽ, & ad Mœnia Civitatis, dicens: ſi quis eſt parvu-*

lus veniat ad me: & insipientibus loquens: Venite, comedite panem meum, & bibite vinum, quod miscui vobis: relinquite Infantiam, & vivite, & ambulate per Vias prudentiæ. FONTEM HVNC Sapientiæ ab Excelsis promanantem Hagiotypographus Noster Eccle. 24. 40. sic inducit: Ego *Sapientia effudi flumina: ego quasi trames Aquæ immensæ de Fluvio: ego quasi fluvius Dioryx, & sicut Aquæductus exivi de Paradiso: dixi: Rigabo hortum meum plantationum: & inebriabo prati mei fructum, & ecce factus est mihi trames abundans: & fluvius meus appropinquavit ad Mare.* Hujus Maris flumina, Puteos, & Fontes, Antitypus Noster Hieropolitarcha ONIADES, antequam huc Dignitatis pertingeret, jam tum parvulus adhuc sitibunde libaverat: Adolescens gustarat avidius: Vir tandem liberalius inde potitans, & honestissime potus, hos, quibus eundem inspiratum, & animatum experimur, HEROICOS & PRINCIPALES SPIRITVS concepit, eosdem parturiens Ecclesiæ suæ Padifontanæ ingenerandos, ut ita suo Capiti, Membra Corporis ejusdem rite conveniant, suumque tum Politarcham, tum Hierarcham, decore cohonestent, ad MAIOREM unius Archieropolitarchæ Gloriam: cui & suas Insignium suorum TRABES Noster ONIADES, quasi THEODORVS Alter, in ALTVM erectas dedicat, ut per illas Padifontanæ Sapientiæ Domus, indies magis EXLATATA uberiores, & altiores quaquaversum Aquæductus progeneret, juxta Exemplum Typici Oniadæ: QVI teste Hagiotypog. Eccl. 50. 4.

CVRAVIT GENTEM SVAM: ET LIBERAVIT EAM A PERDITIONE.

INter alia Typici Oniadæ Vestimenta Pontificia Exod. 28 4. erat PONTIFICIS Ephod, seu Ἐπωμὶς, quod SVPERHVMERALE nominant, ex Auro, & hyacintho, & purpura, coccoque bistincto, & byssо retorta contextum: in quo duodecim TRIBVS ISRAËLITICÆ, totidem suorum Patriarcharum Nominibus, seu Insignibus expressæ, Vniversam Gentem Israëliticam repræsentantes, bis continebantur: nimirum & in Rationali, ad pectus, in totidem diversis lapidibus pretiosis omnes duodecim simul: & super humeros, utrinque sex, in gemino tantum lapide Onychino singulatim peculiariter ordinatæ, in eum finem, ut & cordis Affectu, & Operis Effectu, Omnium suorum CVRAM gerere Pontifex meminisset, quasi perpetuus Mediator inter Maiestatem Divinam, & universam Gentem suam, in sua Epomide, adumbratam. EPOMIS illa, secundum Bedam, & Philonem, aliosque Mysticos Interpretes, CVRAM sui, & Suorum ONEROSAM Pontifici denuntiat. Ex Auro fit, ut ante omnia, in Habitu Pontificis Intellectus SAPIENTIÆ PRINCIPALIS eluceat: HYACINTHVS illi, Colore aërio nitens adjungitur, ut per omnia, quæ Pontifex intelligendo penetrat, non ad Favores humanos; sed ad unum Amorem Divinum exurgat: his PVRPVRA miscetur, ut Pontificis Cor, dum sublimem Vitæ suæ statum cogitat, vitiorum suggestionibus, & Concupiscentijs terrenis, quasi ex

ex Regia Potestate contradicat: itaq; Principatus sui Nobilitatem aspiciat, ut Regni cælestis habitum suis Moribvs Regiis defendat. In Pvrpvra, Christiani Sangvinis profusio, Christianæ Patientiæ symbolum exprimit, ut Pontificis Hvmeri patienter succollantes Crvcem suam, suorum Crucibus aggravatam, Principali Regioque spiritu Christiano bajulent. In Cocco bis tincto, Charitas Pontificis Heroica, & in proximum, & in Deum ordinata, refulget: In Bysso retorta, Vitæ Pontificis Disciplina strictior exhibetur.

Sic per Epomidem Suam instructus, Oniades ille Typicus, legitime *Curavit gentem suam.* Gens, Nomen Collectivum, ita plures in unum Personas colligit, ut illarum singulas, & omnes pariter, quasi ex uno genere aliam, & aliam speciem habentes, una significatione uniformiter, difformiter comprehendat. ita Gens Israelitica per suum Oniaden curata, non unam alteramve Tribum, sed universim omnes duodecim, earumque Tribules omnes, quales quales quotquot erant, ut in Pontificis Epomide, sic & in ejusdem Cvra subordinabantur: inprimis tamen Pontificis erat curare Tribvs duas, velut reliquarum Principes: nimirum Leviticam, velut peculiarem Domino Deo suo: & Ivdaicam, seu Tribum Iuda, quod illa veri Messiæ, Summi Regis & Pontificis, aliquando nascituri, Genealogiam, sibi à Deo attributam, velut hæreditariam possideret. Hanc illarum duarum Tribvvm inter alias Eminentiam, ipsa totius Israelitici Regni Metropolis Hierosolyma, per Basilicam geminam: alteram in monte Moria, pontificiam; alteram in Monte Sion, Regiam, utramque suo Messiæ Pontifici, Regique nascituro præparatam, ostentabat. In utraque suam Oniades ille Typicus Monarchiam, in altera Hierarchicam, in altera Politarchicam feliciter auspicatus, utrobique *Suam Gentem*, quoad omnes Tribus, præsertim Leviticam, & Iudaicam, diligenter curatam, *à perditione liberavit.*

Oniadæ Nostro suum Rationale suas quoque Tribvs, per singularem Cvram à perditione liberandas exhibet: inprimis autem duas, præ alijs majore cvra dignas, videlicet in Tribu Levitica, & Iudaica divinitus olim adumbratas: Clervm, inquam, Ecclesiasticum, in Levitica; & Nobilitatem Politicam, in Iudaica Tribu figuratam. Prima Hieropolitarchæ Cvra, ut ipsum nomen insinuat, est Hierarchica; Tribum Leviticam Pontifex Israeliticus non, ut reliquas, in suo Rationali; sed in suametipsius Persona Levitica repræsentabat: ut ejusdem quanto interioris; tanto intensiorem Cvram gereret, itaque omnes alias, per illam, à perditione liberaret. Miseria Reipublicæ, ipsius Perditio: Felicitas ejusdem à Perditione Liberatio, & Salus: non solum illa Politica temporalis, quæ Svprema olim, adhuc Ethnicæ Romanæ Curiæ Lex erat; sed item alia Ecclesiastica, in Vitam æternam ordinata: cui æterna Perditio, æternum scilicet, Culpæ simul, ac Pœnę Malum, velut immensum quoddam sempiternæ Miseriæ Barathrum, ex adverso præparatur: nisi per singularem Dei Gratiam, omnibus, & singulis hominibus procurandam, hoc summo huius Vitæ Malo superato, illud summum alterius Vitæ Bonum, quod veram Hominis Beatitudinem continet, impetretur Hæc illa Curionum, & Curiarum omnium Cvra Prima, & ultima, Curas omnes intermedias summatim complexa. Beatitudo enim

enim, ſicut Hominum in Republica ſingulorum, ita Reipublicæ Vniverſæ Finis eſt: Illam omnes appetunt; ſed non omnes, ut oportet, attingunt: partim ex Curandorum; partim ex Curionum, præſertim Maximorum, incuria: dum, vel illi ſuis Curionibus legitimè ſua Curantibus non intendunt, vel hi legitimum Curionis Officium oſcitanter adminiſtrant. Prima nempe Cvra Primario Reipublicæ Chriſtianæ Statvi debetur, nimirum Ecclesiastico, cui Religiosvs ut maximè affiniſeſt; ita ſimiliter curandus.

Hoc utroque Statv per ſuos Cvriones accuratè conſtituto, Alteram ſibi Cvram Nobilivm Statvs meritò exigit: præſertim ubi Reſpublica per ſuum, ex illo Statu eligendum, Hieropolitarcham gubernari conſuevit. Inter hos enim Status, ad conſervandam in Eccleſia Chriſti, Summi Regis & Sacerdotis peculiarem Genealogiam, Spirituale Conivgivm, apud Germanos laudabiliter in uſu eſt, ſuis digniſſimum Seminariis: ubi Nobiliores Illuſtrium Familiarum Surculi, purioribus Virtutum, & Literarum Chriſtianarum rivulis humectati, ſuum aliquando Statum, eiuſmodi Coniugio dignum, aſſequantur. Vnde noſtra Germania ſuam Nobilitatem ſic agnoſcit, & honorat, ut ad eandem in Poſteris conſervandam, & propagandam, ſeveriſſimas obſervet, pro diverſis Privilegiis conſequendis, ut & pro Cathedralium Eccleſiarum Beneficiis acceptandis, & Nobilibvs, ex utroque Parente Liberis, agnoſcendis, Conſuetudines: inter quas & illa verè laudabilis, qua Nobiles Adoleſcentes, in Scholis & Academiis Catholicis ita erudiuntur, ut non minus à Bonis Moribus, & Literis; quam ſuis Natalibus, inſtructi, ad honeſtiſſima, & utiliſſima Reipublicæ Chriſtianæ Munia, tum Politica, tum Eccleſiaſtica, digniſſimè obeunda, feliciſſimè proveniant. Quem in Finem, ſanè prudenter, ut ab eventu didicimus, Maiores Noſtri, ad Germanam, in Germania, Religionem conſervandam, Germanæ item Nobilitatis conſervandæ ſingularē Cvram adhibuerunt: ſicut ex adverſo Recentioribus, Novas Religiones meditantibus, ferè convenit, antiquas illas conſervandæ Nobilitatis Leges, paulatim, ſimul cum Religione Antiqua eliminare: prout in diverſis Regionibus:, præſertim Aquilonaribus, experiētia demonſtrat; ubi tamen, ſi quid Religionis Antiquæ ſupermanet, adhuc per Nobilitatem orthodoxam quoquo modo ſuſtinetur.

Nec Hierarchiæ tantum; ſed Politarchiæ ſimul conſervandæ Nobilitas inſervit: expeditque Principi etiam Politico, ſuas habere Familias Nobiles, quibus excitandis, fovendis, augendis, & formandis, ipſe Cvram Principalem adhibeat. In omni enim benè ordinata Republica, ſuam obtinet ſibi peculiarem Dignitatem Nobilitas. In Romano Imperio, ſi concors eſſet Nobilitas, cum eodem Invicta dici poſſet: at per ſuam diſcordiam, ab Exteris, Barbariſque ſic devicta nunc eſt, ut Ordinem ſub Aquila Romana ſibi proprium difficulter ſuſtineat, & paulatim, nolens volens, in alienum redigatur. Politicæ Diſcordiæ cauſam potiſſimam dedit Eccleſiaſtica, in Religione, Diſcordia: ubi dum per Curionum, & Minorum, & Maiorum, & Maximorum, ſeu Incuriam, ſeu Inſcitiam, ſeu Malitiam, Catholica Res Anti Catholicis proſtituitur: Miſerabilem illum adhuc experimur, inter luxatos Imperii Romani Status, hiatum, qui non Politicis tantum; ſed Eccleſiaſticis item, ac Religioſis, per univerſam Europam Ordinibus, graviſſimam

gam inflixit Curionum solertia, & Nobilium potentia curandam. Curionibus ad id opus est pluribus, qui suo Curioni Maximo, suam in utraque tum Sacra; tum Profana CVRIA fideliter accuratam operam exhibeant: utrobique plurimum valebit GENEROSA NOBILITAS.

Ejusmodi Curionum Ordo in Rebus tam Divinis; quam Humanis legitime procurandis, olim etiam Gentilibus Principibus, ac Regibus, præsertim Romanis Vrbem suam Orbis Dominam futuram auspicantibus magnopere adurgebatur, quasi Medium, ad Rempublicam servandam, & augendam, peculiariter adhibendum: Nam & Romulus primus Romanorũ Rex Populum Romanum adhuc Novitium, statim, ab ipsis veluti cunabulis, in Partes divisisse legitur, quas quia tunc Reipublicæ Curam per earũ suffragia expediebat, CVRIAS appellarit: unde CVRIA, sub Rege Numa Romuli Successore, dicebatur locus Romæ Augustus, ubi Sacerdotes CVRIONES sub unius CVRIONIS maximi præsidio, Curas publicas gerebant: & Tullus Hostilius Romanorũ Rex, à Romulo tertius, ut Sacram à Profana CVRIAM distingueret, Novam pro tractandis in Senatu Negotiis Politicis excitavit, inde nominatam posteris CVRIAM Hostiliam. De Sacra illa, Cicero agens pro Milone, appellat illam Templum Sanctitatis, Amplitudinis, Mentis, Consilij publici: Caput Vrbis: Aram Sociorum, Portum omnium Gentium: Sedem ab Vniverso Populo vni Ordini concessam. Iudas Machabæus Hieropolitarcha nobilissimus inter alia Romani Populi, quo cum Amicitiam prensabat, encomia 1. Mach. 8. fusius enumerata, peculiariter, in sua Israëlitarum CVRIA, urgebat id, quod ibidem v. 15. exprimitur: *Quia Romani Curiam fecerunt sibi: & quotidie consulebant trecentos viginti, consilium agentes semper de Multitudine, ut quæ digna sunt gerant: & committunt uni Homini Magistratum suum, per singulos Annos dominari universæ terræ suæ: & omnes obediunt uni: non est invidia, neq; Zelus inter eos.* Admiranda certe, utinam & usitata Nostris, sub Romano Imperio, temporibus Monopolitarchia! Sic per suorum CVRIONVM Aristocratiam temperata, ut in omnibus, & singulis Negotijs decernendis locum habeat modus ille mandativus, legitimus: QVÆ DIGNA SVNT ROMANO IMPERIO, GERVNTOR: & ROMANÆ SALVS REIPVBLICÆ, SVPREMA LEX ESTO. Id namque, si prout intelligi potest, Christiano sensu intelligatur, omnibus item Christianis tam Principibus; quam Subditis, Rempublicam suam legitime constituentibus, à Deo imperatum est.

Quamobrem ONIADES ille Typicus Hieropolitarcha, & CVRIO Maximus in sua Curia, ne quid per incuriam sua Respublica detrimenti pateretur, suos item adhibebat, Minores, Minoribus; Majores, Majoribus curis CVRIONES: fortassis & nonnullos, quales in suis Provincijs Romani habebant, CVRIOSOS, nempe ipsorum Curionum Provincialium OBSERVATORES: quibus absens CVRIO Maximus, velut Oculis, Auribusque privatis in Commune Bonum uteretur. Nec enim dedecet hujusmodi Curiositas Principem: imo ad Curas Curionis Maximi temperendas expedit indagasse curiosius, & accuratius nosse viis occultissimis, quidquid in particularibus Curionum suorum Curijs, etiam circa res minimas peragatur: Sic enim Oniades ille sua tum Cura Politarchica; tum vero maxime, qua plurimum etiam apud inimicos valebat, Autoritate Hierarchica, & *Suam Gentem* ab ex-

trema *perditione liberavit*: &, quod magis admirandum est, alienam Gentem antea inimicam, sibi suisque non parum devinxit: aliquanto enim post Ptolomæus Philadelphus Lagidæ filius, Divinam illam Simonis Oniadæ Hieropolitarchiam, tum in prosperis, tum in adversis, uniformiter sibi constantem suspiciens, dimissis omnibus Captivis in Ægypto Israelitis, ab Eleazaro Fratre ipsius, & Successore, pro Alexandrina sua Bibliotheca nobilissima exornanda, Hebraicam Israëlitarum Bibliam, per LXXII. nimirum ex quaque Tribu senos, Interpretes, gravissimos Rabbinos, græce transferri petiit, & impetravit: non sine Magna Simonis Fratris, ac Prædecessoris sui gloria, qui tales, tantosque foverit apud se in CVRIA sua Viros, à quibus Gentes Bibliacum Dei Verbum, antea solis Israelitis concreditum, in suos ad Vitam Æternam usus, Deo mirabiliter cooperante, acceperint, & posteritati laudabiliter in hunc usq; diem commendarint Qui tam insignis Curæ insignior eventus quanquã, fortassis ab ONIADE nunquam prævisus, nedũ intentus; veruntamen ab vno CVRIONE Summo, cui Sap. 6. 8. æqualiter Cura est de omnibus: in gratiam CVRIONVM suorum, præsertim CVRIONIS Maximi, ab æterno prædestinatus: ut & ipsi Naturam sui tanti CVRIONIS in sua CVRIA exprimere, quoad possunt, in omnibus accuratissimè conentur: itaque suarum Curarum etiam inexspectatos fructus percipiant.

Nostrum Oniaden Antitypum insigniter hactenus CVRÆ probarunt; & ipse CVRAS; in variis, per tot annos, tum extraordinariis observantissimi COMMISSARII ablegationibus; tum ordinariis fidelissimi CONSILIARII functionibus, circa res gravissimas ad universam Rempublicam pertinentes, quas ipse non minus fortiter; quam suaviter, CVRA peculiari, sub Principibus Magnis, præsertim sub ONIA suo Prædecessore, Magno FERDINANDO Bavaro, velut ejusdem singularis ad Paderã CVRATOR, & Vicarius, in optatos exitus perduxit. Quod, ut alia prætermittantur, evidenter patuit, non ita pridem in Amplissimis illis, & Augustissimis ferè totius Europæ Comitiis, ut ita nominem, CVRIATIS, Monasterij Westphalorum habitis: ubi quid per Oniam illum, tunc Paderanum Curionem Maximum, ejusque PROCVRIONEM Nostrum Oniaden (adversantibus licet Magnis Proceribus, quos adversari forte non oportebat) pro suis Padi fontibus, in antiquo scaturiginis orthodoxæ fluxu conservandis, actum, & peractum sit, res ipsa loquitur: dum Padifontes CVRIALEM alienigenam veriti, suum ex Procurione suo CVRIONEM ONIADEN, sui Oniæ Curionis Maximi Successorem, toti Patriæ suæ congratulantes accipiunt: ejus, ut jam pridem observatur, Ingenii, & Indolis accurantis omnia singulatim, ut suam & CVRIAM utramque solerter accuraturus; & in utraque, tum suos, tum suis accurate consulturus: omniaque suo Hieropolitarchæ statu dignissima serio gesturus, certo præsumatur.

Huius Præsumptionis TESSERAM, cõmuni totius PATRIÆ Manu præsentamus, illud appressum Cordi ONIADÆ Typici RATIONALE typicũ, velut per sui Antitypum, Antitypi ONIADÆ Cordi solidius impressum, & ab Vrania, peculiari versu quadruplici, reliquis Musis inusitato, & ignoto, per subiectam

iectam Figuram expressum ; assertis eidem παρέργως ἐνεργῶς versiculis Adoneis, ex illius Typici Oniadæ Rationali, suam CRVCEM Antitypo, velut Pectorale Cordi nunquam expectorandum figurantibus, in hunc modum :

ECCE COR URENS
CVRA Tuorum,
CRVX Generosis,
En Tibi CURIS,
CVRIO MAGNE,
Hic reserata est:
Nunc Hierarchæ,
Tunc Politarchæ;
MOX UTRIVSQVE
Lucida gemmat:
In DVODENIS
Plurima Gemmis
CVRA relucet,
CVRA COR URENS.

In DVODENIS
Ecce LAPILLIS,
Quam speciosis,
Tam pretiosis,
Esto , Minutis;
Quæ Tibi subsunt,
CVRIO MAGNE,
Cuncta refulgent:
SINGVLA VERI
COR PATRIS utũt.

Sardius.	*Topazius.*	*Smaragdus.*
Carbunculus.	*Sapphirus.*	*Iaspis.*
Liguri.us.	*Achates.*	*Amethystus.*
Chrysolithus.	*Onychinus.*	*Beryllus.*

USTIO SANCTA
CORDIS, ab orto
Cælitus IGNE,
Quo per honestũ
IPSE SACERDOS
MAGNVS Amorem
Omnibus ÆQVA,
Omnibus UNA
VICTIMA Victrix
Sanctificatur:

Tu PADERANÆ
Incola TERRÆ,
Quisquis es omnẽ
Immoderati
Tolle Malignum;
Pectoris Æstum
Vince Dolorem:
Pelle Timorem.
Disiice CVRAM.
ECCE COR UNVM,
CORQ; PATERNVM
Omnia CVRANS
Una sit uni-
Cuiq; sub Uno
CVRA suum Cor
Corde iugari:
Ne quod iniquis
Forte jugetur
Nexibus, UNI
Omne Cor esto
Subiuge CORDI,
CARDIOGNOSTÆ:
Cuius ab Uno
IGNE benignè,
CVRA COR VRIT.

Ille duodenarius Gemmarum numerus innuit utrique ONIADÆ suas duodecim Tribus Israël: decimam tertiam, nimirum Leviticam, ipsemet Oniades, quasi Levita per suã ipsius Personam repræsentat. In Tribubus videlicet Israel ad promissam divinitus Palæstinam terram intromissis repræsentabantur Apoc. 7. 4. singulatim omnes homines, quotquot ad vitam æternam ab æterno designati sunt: ideoq; sub ijsdem Symbolis Gem-

marum. Apoc. 21. 16. ad cælestis Ierusalem *Fundamenta, Murum, & Portas* constru-endas inducuntur, velut pretiosissimi lapides in Gazophylacio Divino re-positi: quos ex Ierusalem terrestri, ad cælestem illam perficiendam Christus ARCHITECTVS proprij sangvinis pretio sibi compararit, apud ONIADEN suum CVRIONEM MAXIMVM, in Cordis RATIONALI depositos, ut ad illam Fabricam in sua Ierusalem ipsos præformaret. Quam sui Architecti Voluntatem singulariter accutabat in Antitypi sui Exemplum Typicus ille Oniades: QVI Eccl: 50. 5.

PRÆVALVIT AMPLIFICARE CIVITATEM: QVI ADEPTVS EST GLORIAM IN CONVERSATIONE GENTIS: ET INGRESSVM DOMVS, ET ATRII AMPLIFICAVIT.

NOmen Civitas prout externam illam diversorum ædificiorum inter se aliquatenus unitorum Fabricam: ita & Civium in eadem habitantium propriam vivendi rationem, seu Politiam, vel Civilitatem significat hoc sensu posteriore intelligendus Plin. lib 7 ubi Regiam Civitatem Ægyptijs; Popularem Atticis tribuit. & Cic. lib. 3. de Legib. ubi Regale Civitatis genus probatum quondam; postea non tam Regni; quam Regis vitijs repudiatum asserit. In utroque sensu Oniades ille typicus prævalide amplificavit suam Civitatem, nimirum Ierusalem Iudææ totius Metropolim, Ecclesiæ Christianæ, tum in terra militantis; tum in cælo triumphantis umbratilem figuram: iuxta sensum utrumque Psal. 121. 3. sic delineatã: *Ierusalem, quæ ædificatur ut Civitas, cuius participatio eius in idipsũ.* Vbi laus Civitatis Ierusalem potissimum in eo versatur, quod sit *Participatio eius in idipsum*: nempe omnium Civium eius, inter se mutua Communio, & Societas per unitatem gratissimam, sub uno Magistratu firmiter sibi cohærens: figurata per adunatam inter se ab inhabitantium Civium multitudine, tam Domuum; quam Platearum, uniformiter difformium Symmetriam: qua sicut Plateæ plateis; domibusq; domus, ita Cives Civibus, sub uno Reipublicæ totius Architecto, inter se ordinatim coaluerint: Respublica enim Humana, ut Politici definiunt, est Hominum Cœtus, ex Iuris consensu, & Communione utilitatis, ad benè, ac beatè vivendum, Naturæ ductu sociatus. In qua definitione, si Hominibus Angeli, & Naturæ Gratia supernaturalis ad supernaturalem Gloriam ordinata coniungantur, *Ierusalem ædificata ut Civitas*, nobis in Republica trifaria exhibetur: nimirum prout illa vox Ierusalem, in sensu divinarum Scripturarum Historico, illam Civitatem Palæstinæ: in sensu Allegorico, Militantem: & in sensu Anagogico, Triumphantem significat Ecclesiam, velut Civitatem Mysticam, in Historica figuratè adumbratam. Vnde sicut Vmbra suam à re tam illuminante, quam adum-

adumbrante figuram accipit, ex qua Intellectus Rem illam utramque, scilicet illuminantem, & adumbrantem cognoscat : Ita Civitas Historica Ierusalem, quasi Vmbra ex Scripturis Divinis cognita, deducit Intellectum ad Ecclesiam, Cives, tum in terra militantes adumbrantem ; tum in cœlo Triumphantes illuminantem, distinctè cognoscendam.

Suprema igitur, & Archetypa reliquarum duarum Civitatum formatrix est illa primaria Ierusalem, cuius inter Cives omnes talis participatio est, ut perfectior civitatis alicuius Idea, secundum allatam supra definitionem concipi non possit; nedum efformari : cum præstantissimas in omni genere suo causas, & rationes comprehendat. Enimverò Civitas illa & Hominum, & Angelorum cœtus est constantissimus: ex Iuris tam Divini, quã Humani, & Angelici cõsensu deliberatissimus : in cõmunione honestissima summæ Vtilitatis, ad Civis uniuscuiusq; glorioſissimã Beatitudinẽ, in Vno, Summoq; Bono, ipso DEo, suavissimè quiescentẽ, iugiter possidendã, ordinatissimè sociatus. Hunc cœtum in cœlesti hac Civitate ita sociatum, velut ex illa terrestri assumptum, Psalmographus commonstrat, subiungens. *Illuc enim ascenderunt* (in visione Prophetica suis temporibus adimplenda) *tribus, tribus Domini:* tum Angelicæ; tum Humanæ: *iuxta testimonium*, per Scripturas Divinitus *Israel* datum : ascenderunt scilicet *ad confitendum nomini Domini:* ad nomen Domini laudandum, pro Iure Civitatis huius, tam liberaliter tot Civibus donato Sic Apoc. 4. 8. Animalia spiritualia concinebant illum Seraphicum, Isaiæ 6 5. versiculum: *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus, &c. Et cum darent illa Animalia gloriam, & honorem, & benedictionem sedenti super thronum, procidebant de thronis suis viginti quatuor Seniores ante sedentem in throno & adorabant viventem in sæcula sæculorum: & mittebant coronas suas ante thronum, dicentes: Dignus es Domine Deus Noster, accipere Gloriam, & Honorem, & Virtutem, quia tu creasti omnia, & propter voluntatem tuam erant, & creata sunt* Per illos viginti quatuor Seniores intelliguntur Civitatis huius primarii Senatores, vel potius Sacerdotes: alluditur enim ad totidem Principes Sacerdotum, 1. Par. 24. 4. autoritate Davidis constitutos, velut Summi Pontificis in sacrosancto Tribunali ASSESSORES: quorum Illustrissimus consessus, Apoc. 4. 4. innuitur per collocata in Sedis Divinæ circuitu *Sedilia viginti quatuor:* & super thronos *viginti quatuor Seniores* sedentes : hos ipsos Rex David, ad probandam suæ Civitatis Ierusalem, admirandam in Consiliis, & Iudiciis concordiam, assumere videtur asserens: *Quia illic sederunt Sedes in Iudicio: Sedes super Domum David.* Quo pertinet ille Thronorum Chorus, in Angelorum suprema Hierarchia tertius, à Seraphinis ardorem Charitatis, à Cherubinis lucẽ Divinæ Scientiæ participans, ut inde, quasi à Supremo Divinæ Providentiæ Throno, Dei Pax, cum eiusdem Iustitia: Dei Veritas cum eiusdem Bonitate, ad inferiorum Ordinum Hierarchias, in administrando Ecclesiæ Militantis Negotio peculiariter ordinetur.

Ierusalem hanc in cœlo ita formatam Ioannes Apocal. 21. 2. videbat cœlitus *à Deo in terram descendere*, ut ibidem aliquam sui formam exprimeret. In quam Terræ plagam Ierusalem illa Civitas Nova descenderit, prudenter à Ioanne subticetur: nec enim descendit in determinatam; sed in universam Terram. Descensus hic per Christum, quasi *Lapidem sine manibus de monte abscissum*, Dan. 2. 34. exprimitur: qui percussis, & dissipatis Mundi huius Dominiis, Principatibus, Regnis, & Monarchiis, per umbratilem statuam à Rege Na-

buchodonosore somniatam exhibitis, factus est *Mons magnus, & implevit universam Terram.* Secundum illud Isa. 2. 2. *Et erit in novissimis diebus præparatus Mons Domus Domini in vertice Montium: & elevabitur super colles: & fluent ad eum omnes Gentes:* Nec potest Matth. 8. 14. *Civitas hæc* abscondi supra Montem hunc posita: de qua suis Hebræis cap. 12. 22. Apostolus congratulans: *Accessistis,* inquit, *ad Sion montem, & Civitatem Dei viventis, Ierusalem cœlestem, & multorum millium Angelorum frequentiam, & Ecclesiam primitivorum, qui conscripti sunt in cœlis.* Non enim, *cap.* 13, 14. *habemus hic manentem Civitatem, sed futuram inquirimus,* nimirum cœlestem, in quam ex illa terrestri legitimè ascribamur. Legitimus ascribendi modus, à trium Civitatum Ierusalem cõmuni *Participatione in unum* idipsum adunata dependet. Sicut enim umbra corporea intrinsecus mera Lucis privatio, & purum nihil; extrinsecus tamen Corpus aliquod, illudque duplex: alterum velut Medium opacum,; alterum velut Principium luminosum participat: ita Civitas illa umbratilis, terrena Ierusalem, cum omni totius Mundi Fabrica, & Politia, subordinari debet alteri velut Mediæ Civitati, nempe Corpori Ecclesiastico, infernè quidem obscuro; supernè tamen sic illuminato, ut à Civitate superiore, nimirum cœlesti, lumen suum hauriat, quo illustrata, suam Infimæ Civitati Vmbram communicet: Itaque Civitas inferior ad superiorem continenter adspiret, quasi ad Medium, seu Finem, sine quo nec ritè formari, nec solidè ampliari, nec alicubi salva consistere valeat. Sic ergo Civitas Infima per Mediam, cum Suprema uniatur, secundum illud legitimè ratiocinantium Axioma: QVÆCVNQVE SVNT EADEM VNI TERTIO, SVNT EADEM INTER SE.

Callebat istam ex hoc Axiomate ratiocinandi formam Hieropolitarcha ille Typicus Oniades: qui per illam *prævaluit amplificare* suam, & Infimam, & Mediam, & Supremam Civitatem Ierusalem: tam singulis; quàm omnibus accuratè intendens, tum Civibus, tum Proselytis, ut quique suam in Civitate sua beatitudinem assequerentur: nec enim Civitas ritè ordinata dici potest, in qua non singulatim omnes Cives beatitudinis suæ possint esse participes. Vnde Cant 4. 3. Anima etiam unius Hominis, velut Sponsa Christi ab eodem sic appellatur: *Pulcra es Amica mea suavis, & decora sicut Ierusalem.* Totius enim Civitatis decor ex singulorũ Civium decore cõstituitur: & ab unius membri dedecore totius corporis venustas infuscatur. Oniades ille sic particulatim, & singulatim universam Remp. beans, peculiarem *adeptus est gloriam in Conversatione Gentis* propriæ, simul & alienæ: ita Civitate sua in Politicis terminis amplificata, *Ingressum quoq; Domus & Atrij,* pro Sacris ad Ecclesiam conventibus *amplificavit.* Plurimum huc momenti, & ponderis afferebant illæ viginti quatuor Principum Sacerdotum: item septuaginta duæ aliorum Seniorum; velut Senorum ex singulis tribubus delectorum Senatorum SEDES, in quibus, hi Politica, illi Ecclesiastica Reipublicæ totius Negotia, Oniadæ suo dirimenda prætractarent. Insignem horum Seniorum in gubernanda Republica prudentiam intelligimus, ex insignibus eorumdem Oraculis, velut ore divino responsis, coram Ægypti Rege Ptolomæo Philadelpho: hic enim cum Viros illos LXXII. sibi ab Eleazaro, Simonis Oniadæ Fratre, ac Successore adhuc novitio, transmissos Regali statim convivio exceptos, inter convivandum singulos, singulas Quæstiones Politicas, & quidem Basilicas interrogaret, ut in respondendo singulorum explora-

ploraret Scientiam: ea proponebat, quibus ipsi non tam verbo suo, quàm Oniadæ sui recenter adhuc defuncti, exemplo, in exemplum Oniadæ nostri respondere videbantur. Nec hinc ingratum præsumimus, si nonnulla Fercula Regalia, ex huiusmodi Convivio Basilico relata, eidem fortè non insipida; certè non obfutura, humillimè offeramus: præsertim cum à Viris, ut creditur, in suo conclavi Hagiographis, quidni & in Convivio illo Hagiologis? proveniant: & ab Aristæo Regis Bibliothecario, fide bona referantur.

Inter alia Ptolomæi Quæsita, hoc erat:

Quomodo Regnum incolume sibi Rex conservet?

Hoc, respondebat Interpres, modo:

Si Dei mansuetudinem imitatus, Patientia, & Longanimitate utatur.

Aliud in Quæsitis erat:

Quomodo sibi Rex in suo Regno pariat, & conservet Divitias?

Interpres alius respondebat:

Si Regno suo nihil indignum: si flagitiose nihil agat: nec in vanis, aut inutilibus sumptum faciat: in Populum suum benignus, ac beneficus existat.

Interroganti Regi ex alio:

Quid Regi suum Regnum servet?

Cura (dicebatur) ac Meditatio Regis; ne quid à Præpositis Regiis malè in Plebem agatur, seu committatur.

Alius interrogatus:

Quos Rex Magistratus Regno suo præficiat?

Respondebat:

Osores Iniquitatis.

Alius:

Quos Exercitibus Duces?

Hic ad illud:

Qui Fortitudine simul, & Iustitia excellant: Hominũq; salutem cruentæ Victoriæ anteponant.

Quære-

Quærebatur ex alio:

Quid Regi maximè sit necessarium?

Respondebatur ab illo:

Subditorum Amor, & Dilectio.

Rex alium interrogabat:

Quomodo se diversis sui Regni Populis amabilem faciat?

Respondebat ille:

Si decenter unicuique sua distribuens, Iustitiam Ducem prosequatur.

Alia Quæstio Regis erat, velut summa reliquarum omnium:

Quid in Regno suo difficillimum sit Regi?

Summam quoque aliarum omnium Responsionum habebat compendiosa Responsio hæc:

Sibimetipsi Dominari: nec inordinatis efferri Affectibus.

Has, & similes his Quæstiones, ab illo Ægyptiorum Politarcha subtiliter propositas, eidem subtilius resolutas, Hiero Politarcha ille typicus Oniades, Antitypo suo, velut Regium Exemplar, suis demonstrabat Exemplis, quando suis tam periculosis, & calamitosis temporibus, *prævaluit amplificare Civitatem* ita desolatam, eandemque vario sumptu indies munitare, ad propulsandam, si qua deinceps ingrueret, Hostium præsertim vicinorum, seu impressionem, seu obsidionem.

Amplificatio illa Civitatis Hyerosolymæ, quomodocunque facta sit, rectè, prudenterque factam, Hagiotypographus noster satis insinuat Oniadæ nostro Antitypo: qui An, & Quomodo PADIFONTANAM SVAM HIEROSOLYMAM deinceps amplificet, nostrum est ipsius Principali Arbitrio relinquere. Sunt interim qui optent, salvo tanti Principis Auspicio, Civitatem illam, quæ, si naturam loci spectes, inter amœnissima, & florentissima totius Germaniæ, tum Athenæa, tum Emporia, fortassis & Nobiliora Propugnacula recenseri possit: ad id paulatim ab Oniade suo præparari. Sed Architectura nostra, ipse tantus ARCHITECTVS non eget: Ideam sibimetipsi formare potest, si nondum habet. Nos ipsummet Nostrum Oniaden in Civitate sua; & Civitatem nostram in Oniade suo mysticè adumbratam intueamur. CIVITAS enim Iudicio Aristotelis, 3. Polit. 3. est instar unius Hominis, eiusque Personam repræsentat, velut Corpus aliquod mysticum, in corpore vivi Hominis quadantenus efformatum: prout efformat Plutarchus de Doct. Principum, ad Traian. his verbis: CAPVT omnium est PRINCEPS, apud quem Imperii summa est. OCVLI, quibus videmus, Viri in Republica boni sunt, quorum ductum sequimur. AVRES, quæ audiunt, quod dicimus, Subditi sunt, qui imperata peragunt. LINGVA, qua loquimur, sunt Erudi-

Eruditione insignes Viri, ex quibus Leges, & Disciplinas audimus. CAPILLI de Capite penduli, sunt Iniuriâ affecti, qui Regis opē implorant. MANVS, & BRACHIA, sunt Equites, & Nobiles, qui Hostem reprimunt. PEDES, qui omnia sustinent, sunt Agricolæ, qui victum omnibus Ordinibus subministrant. OSSA dura, quæ carnem fulciunt fragilem, sunt Viri Sapientes, qui onus Reipublicæ sustinent. CORDA, quæ palam non videmus, sunt Intimi Familiares, qui suum in arcano dant Senatui Consilium. Deniq; COLLVM, quo Capiti Corpus cohæret, Amor est Regis, & Regni, ex quibus constat Civitas. Hucusque Plutarchus. Ecce Oniaden in Civitate sua; & Civitatem in Oniade suo peculiariter viventem, paulatim crescentem, ubertim germinantem, prudenter operantem, & quasi ab una, eademque Anima in eundem vitæ scopum omnia dirigentem.

Ille Typicus Oniades, amplificando Civitatem suam, adeptus est Principalem Gloriam, in admirabili Conversatione Gentis, tum suæ; tum alienæ, obstupescentis Principem in adversis non minus; quàm prosperis, æquè Magnanimum, æquè Glorioſum: qui Politarchiam suam, Hierarchiæ suæ prudenter Subordinans, Civitatem Principaliter amplificando, simul & *Ingressum Domus* Dominicæ, pro suis Levitis, & Sacerdotibus: *& ingressum Atrij* Vtriusque, tam Gentilitii, pro Alienigenis, Proselytis, & Advenis; quam Israëlitici, pro suis Popularibus, & Civibus, magnificè ampliavit: memor in primis Laterum Aquilonis, unde maximum Templo, & Civitati periculum, ab Hostibus olim probatum, deinceps timendum imminebat. Noster ille Antitypus Oniades, ut ominamur, prævalebit cum illo Typico amplificare CIVITATEM suam tripartitam, supra expositam. Interim omnibus eiusdem Lateribus, præsertim Aquilonaribus finitimis, accuratè muniendis invigilandum Hieropolitarchæ Limitaneo, cui usque ad Polum Arcticum, & ultra, nec Murus, nec Antemurale supereſt alicuius fidelis Ieruſalem: ut iam quoad illas Ecclesiæ Aquilonaris partes, olim florentissimas, lamentari cum Ieremia Threnode liceat: & illud Thren. 2. 8. iterare: *Cogitavit Dominus dissipare Murum Filiæ Sion: tetendit funiculum suum: & non avertit manum suam à perditione: luxit q; Antemurale, & Murus pariter dissipatus est.*

Attamen consoletur, & confortet Nostrum Oniaden Isaias Melodes, commutans Threnum in Melos, dum caput 26. ita exorditur: *In die illa cantabitur canticum illud in terra Iuda: Vrbs fortitudinis nostræ Sion, Salvator: ponetur in ea Murus, & Antemurale: Aperite portas, & ingrediatur Gens iusta custodiens veritatem: Vetus error abijt: servabis Pacem: Pacem, quia in te speravimus. Sperastis in Domino, in sæculis æternis, in Domino Deo forti in perpetuum.* Ita sperare iubet Noster in Domino sperans Oniades, aliquando Marcanus HEROS, nunc Marcam suam egressus, ad Padifontes Hieropolitarcha: cui Marcam illam novam Padifontanam, velut extremum S. R. E. Marchionatum, adversus Finitimos, per suam cum ipsis CONVERSATIONEM ampliatum iri confidimus, ut ex Antagonistis invicem Synaspistæ facti, & pariter conspirando prævaleant instaurare collapsas, & instauratas amplificare, quaqua, præsertim Aquilonem, versus, olim fundatas tot almas Religionis Catholicæ Alumnas, & Altrices Hierosolymas: quibus in unam Ieruſalem adunatis, per suos Hierarchas Politarchæ *Ingressum Domus & Atrij* cœlestis, Verbo, Exemploque Principali magnifice aperiant in terris, & magnificentius in cœlis amplificent. Ita suam tum in Cœlis; tum

in Terris; tum in Cœlis adeptus est Gloriam Oniades ille typicus; Nos Antitypo eandem intimè apprecamur, præsentantes illi HEROICA SYMBOLA, verè Glorioſa, quibus HEROVM ſui Oniadæ Typici Hagiotypographus adornat, ut Antitypus per illa, ſicut per Trophæa Miltiadis Themiſtocles, ad inchoatam Gloriam conſummandam incitetur. Memoriam eorundem, pro eiuſdem Oniadæ Noſtri Memoria, repræſentabit, quod in ſua Epigraphe Mundi conditi, Annos demonſtrans hîc exhibetur

HIeropoLItarChæ gLorIosI horoLogIVM,
In aVgVſtoILLVſtrIs HorI aMphItheatro
à MVsIs HoroſCopIS
THEODORO ADOLPHO,
PrInCIpI & Horo sVo gratIoſo,
rItè LIneatVM,

Sub hoc, Annos Chriſti demonſtrante Indice Horologico:

Eſt
Iſte OnIaDes qVasI typVs,
In sVo antItypo
THEODORO ADOLPHO,
eXIſtens VerVs HorVs, & HoroLogVs.

CElebris ille apud Romanos, ut Autor eſt Plin Hiſt. Nat. lib 36. cap. 15. Spectaculorum Præbitor, Caius Curio, ex Tribuno plebis, apud eoſdem, ritu gentilitio, Pontifex Maximus, Funebre Patri ſuo Munus corã Populo daturus, bina in publicum adduxit ex ligno ampliſſima Theatra hemicycla, verſatili ſuorum cardinum libramento artificioſiſſimè ſuſpenſa, quibus inſidens Populus Romanus, in diverſa per dies aliquot Spectacula, non periculoſe minus; quam ingenioſe, circumactus, noviſſimo tandem die, binis Theatris hemicyclis in unum encyclicũ Amphitheatrum coëuntibus, ad Principale quoddam, velut Athletica Victoria glorioſum, Spectaculum intuendum cogeretur.

Hoc triforme Romani Curionis Pegma, Oniadæ ſuo Curioni Maximo Hieroglyphicum, Noſtræ Muſæ cum ſuis Horis, Horo ſuo, & Apollini, ſuo inquam, Illuſtriſſimo Mecænati, & Principi Reverendiſſimo, velut ejuſdem adhuc Pueri, quondam Altrices; nunc autem Viri Alumnæ, ſic in Theatro

atro Papyraceo, fabricari conatæ sunt, ut ligneum requirere noluerint: Oculis videlicet non tam externis; quam internis præparando Spectaculum, quale Apostolus ille Tragicocomœdus, 1. ad Corinth. 4. 10. apparabat, hoc Prologo: *Spectaculum facti sumus Mundo, & Angelis, & Hominibus*: Imo nec opus erit Spectatoribus aliis, Oniades Noster ipse sibimetipsi, tam Spectator; quam Actor, suos hic Ludos dabit, non tam Funebres; quem Triumphales: interim Serios magis; quam Ludicros: nec tam Vulgares, aut Populares; quam Principales, ac Heroicos: universo tamen Populo, in sui Honorem, & Amorem Principis; imo & in Exemplum omnibus, ac singulis utiliter adspectabiles: quibus videlicet unicuique, tam Subdito; quam Principi: tam Spectatori; quã Actori, suum proponitur ad Æternitatem ordinatum, in gemino Theatro versatili; nempe Diurno, & Nocturno, semper Mobile Horologium, iam inde à Mundo condito, per varias diversorum sæculorum periodos versatum, & porro versandum, usque dum bina singulorum Theatra in unum Particulare, singulis morientibus; omnibus autem una resurgentibus, Vniversale Amphitheatrum coacta, versari desinant.

Peculiariter tamen illud Horologium, in suo Amphitheatro, suum respicit Oniaden, suis videlicet Hieroglyphicis ab Hagiotypographo expressum Insignibus Hieropolitarcham: qui velut in gemino Theatro, tam Nocturno; quam Diurno, utrinque suos, Ecclesiasticos inde, hinc Politicos Greges, Animo Principali versans, in unum suaviter, ac fortiter, ideoq; non inefficaciter cogere cogitet utroque Amphitheatrum, in quo sit *Ovile unum, & unus Pastor*: Itaque singulorum Theatra hemicycla, in suum, tam Particulare; quam Vniversale Amphitheatrum coacta, suam Beatitudinis Æternæ quietem inveniant: & sui, tum Hori; tum Horologi, tum Horologii, Rationes admirabiles, in altissimis Dei Consiliis præordinatas, cum peculiari gaudio intueantur.

Huius nostri Horologii structura in Amphitheatri meditullio, velut in Æternitatis centro designata, per Musarum Enneadem, Horarumq; Triadem, vtramque suo Apollini, & Horo deuotam; sic disponitur, vt & Musæ suas Horas, & Horæ Musas: vtræq; suum Horum, in suo Amphitheatro circumeuntem aspiciant: suum Horologum Diametros Amphitheatrales dimetientem observent: suumque Gnomonem Horologicum, in uniformi Horologio difformiter conformiter suas Horas demonstrantem adumbrent. Horarum prima EVNOMIA Legislatrix, benè distribuens omnia, suum Horum NOMOTHETAM: Altera DICE, omnia legitimè iudicans, suum Horologum DICÆARCHICVM: Tertia IRENE Pacificatrix, omnia ritè concilians, suũ IRENÆVM, quasi Gnomonem Horologicum, suis Horis demonstrandis, umbratenus Mobilem, revera Immobilem ostendet. Horarum Triadi Musarum Enneas immixta, Choros Apollini, Horoque suo, adornabit Horoscopos, varias HORAS per suum Gnomonem invariatum, ab HOROLOGO demonstratas commemorans. Gnomon iste nostri HOROLOGII, ut & HOROLOGUS, & HORUS, est ille typicus ONIADES Consummator, Antitypum suum adhuc Viatorem adumbrans: Vir Principalis: verus HEROS: Illustris HORARUM Principalium Repræsentator; sed quasi per umbratilem figuram illas repræsentans. SCHEMA totius adumbrationis ita per Musas, & HO-

ras noſtras ordinatũ eſt, ut Hieropolitarchæ noſtri Stemmata duodecim Hieroglyphica, eodem, quo Hagiotypographus Eccleſiaſticus illa recenſet, ordine, in Proſcenium veniant, ibidem Horo ſuo, & Horologo ſuum in Gnomone ſuo, repræſentatum Horologium, pro quaternis Anni temporibus, per Horas ternas ita diſtributis, ut Anni quaterna tempora ſingula, ternas Horas: Horæ porro ter quaternæ, ſcilicet duodecim, tum Diurnæ; tum Nocturnæ, Diem, Noctemque ſui Hori, & Horologi ordinatè comprehendant. Omiſſis autem variis, & Horarum, & Muſarum parergis, ad theatricam Scenam pertinentibus, hic Proſcenii totius Argumentum, & Summarium, primitivis tantũ Figuris delineatum exhibere ſuffecerit, in Memoriam, tũ noſtri Oniadæ, hoc, ut hactenus, ira deinceps, accuratè uſuri Horologio: tum etiam Poſterorum; à quibus aliquando eidem Oniadæ ſuo, Hieropolitarchia ſua, quam diuturnam illi, & optamus, & auguramur, cum Gloria perfuncto, his ipſis Stemmatibus, una cum Gentilitiis, ad ipſius Mauſoleum appenſis, glorioſè parentetur:

occurrit ergo

Primum in HIEROPOLITARCHÆ ONIADÆ HOROLOGIO, TEMPVS HYBERNVM, IN TRIBVS PLANETIS Ab Hagiotypographo expreſſum.

ABerraſſe Muſis aliis, non tamen Vraniæ ſuæ, videbatur Hagiotypographus, qui Oniaden ſuum, & Horum, & Horologum, in Horologio ſuo Planeticvm exhibuerit, quaſi Erroneum, imo Erronem ipſum, qui Planeta nominetur. Sic enim Iudæ 13. Hæreticos in primitiva Eccleſia fuiſſe nominatos *Sidera Errantia*. ſed non obſervarunt id, quod ibidem ſubſequitur: *Quibus procella tenebrarum ſervata eſt in æternũ.* de quibus 2. Petri 2. 17. *Hi ſunt Nebulæ turbinibus exagitatæ, quibus caligo tenebrarum reſervatur.* & Iſaiæ 14. 12. determinatè ad unum ex ipſis primarium Hæreſiarcham: *Vidi Stellam de Cælo cecidiſſe in Terram: & data eſt ei clavis putei abyſſi: & aperuit puteum abyſſi: & aſcendit fumus putei, ſicut fumus fornacis magnæ & obſcuratus eſt Sol, & Aër de fumo putei: & de fumo putei exierunt Locuſtæ in Terram, ſimiles equis paratis in prælium, & habebant ſuper ſe Angelum Abyſſi, cui nomen* hebraicè Abaddon, græcè autem ὁ Ἀπολλύων, latinè habens nomẽ Exterminans. Vna Muſarum in Horis Apocalypticis rudior; Hæc inquiebat, Antichriſtum reſpiciunt: nec huc; ſed ad Mundi Horam noviſſimam pertinent.

nent: cui alia eruditior apertè opponebat illud, ex 1. Ioan. 2. 18. ad suos dicentis: *Filioli, Novissima Hora est: & sicut audistis, quia* ANTICHRISTVS *venit, & nunc* ANTICHRISTI *multi facti sunt: unde scimus quia Novissima Hora est. Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis: nam si fuissent ex nobis, permansissent utiq; nobiscum: sed ut manifesti sint, quoniam non sunt omnes ex nobis.*

En gravissimam in Humanâ, ex Angelicâ oriundam Hieropolitarchiâ NEBVLAM: qua, velut Cauda sua, unus ille primus Hæresiarcha Lucifer, prout olim cælestes illos Spiritus; ità post & Homines, in primis autem Politarchas, & Hierarchas, *Tertiam Stellarum Cali partem*, Apoc. 12. 4. in suam adversus Christum factionem attrahit, & dispergit, quasi *Nebulas*, 2. Pet. 2. 13. suis Errorum, Schismatum, Bellorumque *Turbinibus exagitatas*: quibus dissipandis, iam tum ab initio Mundi; convenientes PLANETAS novos Deus excitat, velut primarios Divinæ Lucis Angelos, & Gratiæ supernaturalis Administros. Vnde Summus ille Pontifex Christus, Apoc. 1. 13. *in medio Candelabrorum aureorum*, suas Ecclesias repræsentantium, deambulans, ut ea sibi per suum illud Ecclesiasticæ Hierarchiæ Trivium peculiare, suis Mediis purificet, illuminet, ac perficiat: v. 16. *Habet in dexterâ sua Stellas septem*, quasi totidem PLANETAS, nimirum Septem Ecclesiarum, quibus omnes aliæ, iuxta Bibliacam phrasin, comprehenduntur, Angelos, seu Episcopos, velut pretiosissimos Lapides, Planetarum instar, suis Digitorum Divinorum annulis insculptos, ut ita Christo suo peculiariter inhærentes, eidem singulariter, ut Instrumenta eiusdem Principalia; divinitus cooperentur. Divinitus, inquam:

Nihil enim Divinius, inquit Magnus ille Hierarcha Dionysius,

quàm esse talem ipsius Dei Coadiutorem.

Inter hos Angelos numerabatur Ephesinus ille, S. Timotheus: qui, quod primum suæ Charitatis feruorem in suo Episcopatu nonnihil remisisset, annos iam quadraginta ibi Episcopus, à suo Christo; velut Pontifice Summo, Apoc. 2. 1. sic admonetur: *Hæc dicit, qui tenet septem Stellas in dexterâ sua: qui ambulat in medio Candelabrorũ aureorum: Scio opera tua, & laborem, & patientiam tuam, sed habeo adversum te, quod charitatem tuam primam reliquisti. Memor esto itaque unde exciderîs, & age pœnitentiam, & prima opera fac: Sin autem, venio tibi, & movebo Candelabrum tuum de loco suo.* Idipsum fortassis & Apostolus eidem insinuatum volebat, 2. Tim. 1. 6. his verbis: *Admoneo te, ut resuscites Gratiam Dei, quæ est in te per impositionem manuũ mearũ*: Timotheus enim ab ipsomet Paulo Episcopus ordinatus erat. Vnde quamvis inferri possit, quod ante objiciebatur: videlicet, huiusmodi Planetam in suis Motibus aberrare interdum, aut deficere: id tamen non tam Planetæ mobili; quàm ipsius Motori Angelo minus versato, imputandum: Nam Planetæ sic intra suorum Orbium terminos errant, ut ab iis nec unquã, nec; usquam per se aberrent, nimirũ stabiliter instabiles, immobiliter mobiles uniformiter difformes: Itaque sapientis Hieropolitarchæ symbola verè Hieroglyphica: *Omnibus enim Mobilibus*, Sap. 7. 24. *Mobilior est Sapientia*: nempe in hujusmodi Planetarum diversis Motibus ostendens, Hieropolitarchæ, in suâ Hieropolitarchia, velut in Horologio, suos inter Motuũ perpetuorum Cyclos, ac Hemicyclos, ex amussim legitimè, continenter procedendum.

Subtiliter id admonebat Gregorius ille Nazianzenus Episcopus, alterum Gregorium Episcopum Nyssenum, Magni Basilii Fratrem, epist. 34. sic

eundem in ſuis hinc inde Motionibus animo fluctuantem conſolans: Locorum circuitu angeris, tibique inſtabilis eſſe videris; quemadmodum ligna, quę aquis feruntur. Abſit, Vir eximie, abſit, ut ita affectus ſis: illorum enim curſus coactus eſt; tuus autem Circuitus Deo gratus, & acceptus: fixumque tibi, & ſtabile, multis prodeſſe, quamvis loco minimè fixus ſis. Niſi vero quis Solem accuſet, quia in orbem currit, radios fundens, atque omnibus rebus, quas obit, vitam afferens: aut etiã inerrantes Stellas laudans, Planetas vituperet, quorum error quoque ipſe compoſitus, & concinnus eſt.

Mobilitas ergo Planetica Hieropolitarchicam legitime tuetur. Sed intuenda nunc ſpeciatim illorum trium Planetarvm Facies, in Oniade ſuo relucens, Anni tempore Hyberno. Ecce cum Hora Prima, in primam Temporis Hyberni Scenam, ipſe Oniades progreditur,

Quaſi Stella Matutina, in medio Nebulæ.

Graviſſimam Nebulam, prout in Aſia quondam, ſub Oniade illo typico; ſic & ſub Antitypo, in univerſa Europa, præſertim verò in Germania noſtra, iam dudum excitatam vidit, & ſenſit, præ alijs Provincijs, incubantem ſibi hæc Padifontana Regio: an innocenter; an nocenter, ipſa viderit. Certè prima huius Nebulæ malignæ Origo erat ille malignus in cœtu Angelico Planeta Lucifer, primus omnium Antichriſtus, peſſimus Horologij, tum Angelici, tum Humani, & Gnomon, & Horologus, & Horus. Vnde Apoc. 12. 7. *Factum eſt prælium magnum in Cœlo: Michael, & Angeli eius præliabantur cum Dracone: & Draco pugnabat, & Angeli eius: non valuerunt, neq; locus inventus eſt eorum amplius in Cœlo. Et proiectus eſt Draco ille magnus, Serpens antiquus, qui vocatur Diabolus, & Satanas, qui ſeducit univerſum Orbem: & proiectus eſt in Terram, & Angeli eius cum illo miſſi ſunt. Et audivi vocem magnam, in cœlo dicentem: Nunc facta eſt ſalus, &c,*

Nam

Nam ille PseudoLucifer Antichristus, Christi Domini sui Regnum superbe affectando, suam & Politarchiam, & Hierarchiam, in suos, tum Angelos, tum Homines, à Deo sibi honestissimè concessam, turpissimè amisit, coactus utramq; illi cedere Lucifero, qui seipse, Apoc. 22.16. per Angelum suum, hoc Authentico Diplomate promulgabat, dicens: *Ego Iesus misi Angelum meum, testificari vobis hæc in Ecclesiis: Ego sum Radix, & Genus David: Stella splendida, &* MATVTINA: Diem scilicet, Noctemque spiritualem, tum in Angelis, tum in Hominibus, confusam dirimens: Iudæis HESPERVS die Veneris ad Vesperam in Cruce occidens; Christianis PHOSPHORVS, die Solis, à sepulchro cum Aurora exoriens, Christianæ Gratiæ Diem auspicans, Noctem Legis Mosaicæ consummans: auspicatum porro, cum Antagonista Lucifero, & Angelis eius, prælium, ad finem usque Mundi, per Angelos meos gratiose continuans, idipsum per eosdem gloriose cosummaturus. Ita ergo illius Prælii calamitas ab ipso Mundi exordio, ad hunc usque diem, à Cœlo ad Terram, ab Angelis ad Homines,, à diversis in Europa Regionibus, ad nostros usque PADIFONTES, quasi exitiosa NEBVLA diffunditur, adversus Dominum, & adversus Christum eius, ordinantem interim, suos in suo Regali Sacerdotio, & Sacerdotali Regno, Vicarios, tanquam novos LVCIFEROS, novæ Lucis Angelos, novæ Gratiæ Principales Administros, qui velut STELLÆ MATVTINÆ IN MEDIO NEBVLÆ, suos à Christo sibi communicatos influxus, contra eiusmodi Nebulam, ordinate ad vitam æternam, Orbi universo dispensent.

Huc pertinet ANGELVS *Ille* Apoc. 2.18. *Thyatiræ*, ad Lycum amnem Civitatis famosæ in Asia, Episcopus S. Carpus Martyr, Oniadæ nostro in STELLÆ MATVTINÆ titulo, singulariter parallelus: cui à Christo suo ita scribitur: *Hæc dicit Iesus, qui habet oculos tanquam flammam ignis, & pedes eius similes aurichalco. Novi opera tua, & Fidem, & Charitatem tuam: & Ministerium, & Patientiam tuam, & opera tua novissima plura prioribus: sed habeo adversus te pauca: quia permittis mulierem Iezabel quæ se dicit Propheten, docere, & seducere servos meos.* Quænā illa sit Iezabel an certa Persona illius nominis; an certarum Personarum infidelium Synagoga, incertum est: illud certum, ad illam alludi Vxorem impiam Regis Achab, 3. Reg. 18. & 19. Eliæ, aliorumque sanctorum Prophetarum hostem capitalem: adversus quam Apoc. 2. 26. Thyatirenis à Christo STELLA MATVTINA promittitur. Illam, ad Lycum, in Asia, Thyatiram Seleucus Politarcha Syriæ, nostro Simoni Oniadæ Hieropolitarchæ Typico σωτῆρον Θ, ita olim denominavit, à recenter sibi nata θυατείρης, id est, Filia, ut Strabo, & Plin. testantur. Noster ille Antitypus ONIADES, hanc suam ad Paderæ Fontes Paderbornam, velut recenter sibi natam Filiam, imo & Sponsam, nominet Iure suo Thyatiram Paderanam, futurus illi, ut omjnamur, & CARPVS, & POLICARPVS, nempe fructuosissimus Episcopus, adversum qualescunque, tum Achabos, tum Iezabeles, Christi hostes, Vineæque Nabothicæ insidiantes, Hierarcha vigilans, repugnans Politarcha. Id omen exoritur Paderæ cum STELLA ipsi MATVTINA lucente in MEDIO NEBVLÆ: in medio Calamitatis, & Miseriæ qua totanuis Regio Paderana undequaque afflictatur.

OMEN illud etsi Musis, & Horis maximè complaceret, uni tamen Calliope

Calliope, ſuorum Heroum alternantem Fortunam recordanti ſuſpectum videbatur, ſuſpicionem obiter ſic inſinuabat: OMEN tam de malo, quam Bono imminente dicitur: STELLA illa, vt in bonum, ſic in malum ominoſa perhibetur. Sicut PHOSPHORVS Bonæ, ita HESPERVS Malæ Fortunæ prodromus: ille Diem; hic NOCTĒ inſtantē annuntiat. Ita eſt, inquiebat, reſpondens Calliopæ Vrania: imo ſtella iſta ſicut Angelorum Hierarchæ Lucifero, ita & Balthaſari Babyloniorum Politarchæ caduca fuit, dum. Iſa. 14. 12. alter Cyro; alter Chriſto rebellis cecidit: Vtrumque Propheta interrogante: *Quomodo cecidiſti de cœlo Lucifer, qui mane oriebaris?* vterque nimirum ſua dementatus Nebula Superbiæ, contra ſuum Archieropolitarcham, temerario aſcenſu in altum elevatus, graviore lapſu in profundum decidit: alter Iſa. 14. 14. *Similis eſſe volens Altiſſimo*: alter Dan. 5. 2. velut Pſeudohierarcha, in Vaſis Hieroſolymitani Templi aureis, & Argenteis, quæ Pater ipſius Nabuchodonoſor ſacrilegè rapuerat, cum ſuis Optimatibus, Vxoribus, & Concubinis impie luxurians: eadem, qua ſic luxuriabatur, veſpera tendens ad Noctem, qua numeratus à Deo, & minus habens inventus. Regnum ſuum Perſis, & Medis dividendū relicturus erat, ipſe à ſuis occidendus, & in æternæ Mortis Noctem horrendam occaſurus, ut HESPERVS, non PHOSPHORVS.

Heſperum Noctis; Phoſphorum Diei prodromū: illum Adverſæ; hunc Proſperæ Fortunæ Symbolum fingebat imperitior Antiquitas. Oniades noſter ſuæ, tam in adverſis; quam proſperis caſibus, Fortunæ, ſuam per Virtutem dominans, nullibi HESPERVS: ubique PHOSPHORVS: EPIMETHEVS nunquam; ſemper PROMETHEVS, à ſuis expectandus, in hoc Symbolo aſpectandus proponitur: velut accuratus HOROLOGVS, ab HORO ſuo, in HOROLOGIO ſuo, nunquam, nuſpiam, neutiquam, illegitimè diſcedens. Admirabilis profectò, & ſingularis inter Phoſphorum, & Sōlem, quaſi de Pulchritudine ſua contendentes, invicem gratioſa colluſio. HUIUS ille formam, ex ipſo Veneris nomine, quaſi deperire videtur, libentiſſimè diſparens, dum ipſe appareat, interim libenter illi comparens: Semper enim Stella iſta, ut Martianus lib. 8. de Aſtronomia obſervat: licet à Solis orbe plus quadraginta ſex partibus aberrare valeat, in ſuo tamen poſita circulo, eum varia diverſitate circumdat: aliquando enim tranſcurrit; aliquando ſubſequitur, nec comprehendit: aliquando ſuperfertur; nonnunquam ei ſubiacet: nunc ultra Circulum Anni retrogreditur, & colluſtrat Orbem tardior: nunc ad ortum Solis: nunc ad eiuſdem occaſum effulgens: ſolaque fulgori Solis emergentis diu conſpecta non cedit. Hæc inter hoſce duos venuſtiſſimos Planetas individua Sympathia Venuſtatem noſtri HOROLOGI cum HORO ſuo, per ſuum HOROLOGIUM, ad omnia venientis, & omnia venuſtantis adumbrat, Nebulam qualem qualem Padi fontibus, & Rivis Paderanis adhuc incubantem diſſipatura: prout quondam Oniades ille typicus Hieroſolymam ſuam in *Medio Nebulæ*, caligantem, ſuo influxu ſerenavit. Vtrique ſuam à ſuo Phoſphoro ſerenitatem congratulatur Propheta Michæas, Paderbornam, velut alteram Solymam, cap. 4. 8. his verbis compellans: *Et tu Turris Gregis Nebuloſa filiæ Sion, uſq; ad te veniet Poteſtas prima*, Regnum Filiæ Ieruſalem: ubi per Turrim Gregis, Templum Solymæ Turritum, vel ipſa, per Turrim Templi ſui, Turrita Solyma, velut Populi à Deo illuc peculiariter congregati Locus, per

Captivitatem

Captivitatem Babylonicam dirutus, priſtino decori ſuo reſtituendus prædicitur. Heroïs Calliope idipſum Paderanæ Solymæ, ab Heroe ſuo, quaſi Phoſphoro eventurum augurans, pro Augurii teſtimonio, Annum Phoſphori, ab Orbe condito hucuſque numeratum, ſic exprimebat:

PaDeranVs hIC OnIaDes In tantIs PaDeræ
ConfLICtatIonIbVs, perICVLIs, angVſtIIs, & MIſerIIs,
QVasI ſteLLa MatV tIna, In MeDIo nebVLæ.

Huic ONIADÆ ſui Elogio, hanc Oden eadem Calliope ita ſubtexebat:

QVouſque tandem lucis inhoſpita
NOX Paderanis Fontibus incubas?
Frontemq; larvans contumacem,
Terrificas minitaris umbras?

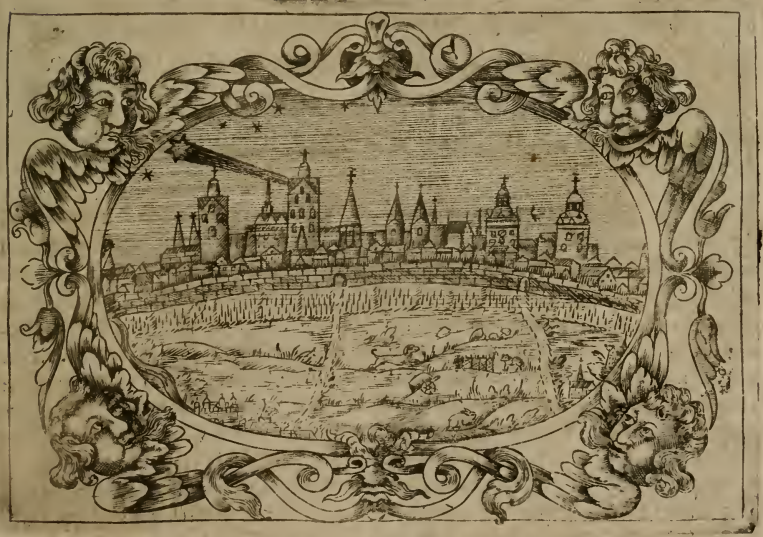

NOX Capricorni longior, aſperos
Gradus retardans: NOX in Aquarii
Hærens lacunis: NOX Diei
Hoſtis atrox diuturnioris:

Heu NOX perēnans: hinc Borealibus
Furens Procellis; inde tonantibus
Inæstuans Euri, Notique
Nubibus, horrisoniſq; Nimbis.

Heu NOX malorum grandine saxea!
NOX Paderanis dura Penatibus!
NOX tristis, atra, turbulenta!
Nox stygio nebulata rictu!

Facesse tandem: PHOSPHORVS advenit:
En Punicano surgit in Æthera
Vultu, Diemque Paderanis
Spondet Aquis, & Agris serenum.

Ergo sepulta Nocte, facessite
Tenebrionum nubila: PHOSPHORVS
Assurgat, & lucem auspicatam
Exhilaret, face SOLIS auctam.

Complacebat Musis, & Horis, illud Calliopes, Ode sua coronatum de Oniade suo Augurium. Vna Clio maiorem ipsius Gloriam exigens, mirabatur Hesperum illi derogatum, arrogatum Phosphorum: itaque turbatum eiusdem Horologium, in quo prætermissa Nocte, subito ab extrema illius particula, in Diem procedatur, quam integra Nox præcedat, & subsequatur, Oniadæ peragenda non minus, quàm DIES. Vnde magis serio, quam iocose allegabat illud Prophetæ Isaiæ 21. 11. dicentis: *Onus Duma ad me clamat ex Seir: Custos, quid de Nocte? Custos quid de Nocte? Dixit Custos: venit Mane, & Nox.* Vbi Propheta suum Idumæis onus Captivitatis à Rege Babylonis imminens, prædicturus, inducit eosdem Horologum suum Custodem Nocturnum, acclamando interrogantes, prout in hostili periculo iuterrogari solet: quota Noctis hora sit? quam procul Dies absit? quid rerum agatur? Prudens quidem, ut apparet, interrogatio; mirabilis porro ad illam responsio Custodis, respondentis: *Venit Mane, & Nox:* accommodata nimirum ad interrogantes Responsio; nempe Idumæos, tenebriones, lucifugas; Israelitis germanis adversantes: quibus plena Dies Consolationis obvenire non possit, Nox Desolationis plena semper imminеat. Vt autem suum quoque Glorioſa Clio Responsum habeat: Ecce

tibi

tibi, ONIADES ille typicus Idumæorum hostis, Nocturnam sui HOROLOGII Scenam ingreditur, Præcone Hagiotypographo,

Eccl. 50. 6.

Et quasi Luna plena in diebus suis, lucet.

NImium hic ab Horo suo declinare, fortassis quibusdam videbitur Noster HOROLOGVS, dum in Horologio suo Lunares potius, quam Solares Horas exhibiturus præsumitur. Quid enim Lunari Hora: quid ipsa Luna jnstabilius? quid mutabilius? quid imperfectius? Mirum ergo, cur Hagiotypographus Noster illum Oniaden typicum; Nos Antitypum, LVNÆ, quantumvis PLENÆ, tanta cum Gloria comparemus? immemores videmur illius ab eodem dicti: Eccl. 27. 12. *Stultus ut Luna mutatur.* Sed acutè, ut solet, S. Ambr. 4. Hexa- cap. 8. Non inquit, **Luna est particeps stultitiæ, quia non Luna mutatur ut Stultus; sed Stultus ut Luna.** Stultus nimirum leviter, ac temerè, sine causa, sine ratione, ; Luna secundum Rationes, Causasque Divinas, in bonum Vniversi ordinatas, mobiliter immobiles, immutabiliter mutabiles, intra Orbem sibi à Deo, & Natura præscriptum, legitimè commovetur, & rationabiliter suis temporibus, & locis, immutatur.

Nobilissimi, & Sapientissimi Romanorum, teste Plutarcho in Problemat. LVNVLAS, quasi Lunæ Imagines, suis in Calceis gestabant, ut admonerentur, & propriæ Mutabilitatis, & alienæ Obsservantiæ: LVNA enim primò obscurè prodit : deinde Solari paulatim splendore impletur: factaq; jã splendidissima rursum deficit, & ad Nihilū suæ Lucis redit; semper intendens OBSERVARE SOLEM, à quo suam Lucem participat. Idipsum & Noster Hagiotypographus, in Lunari suo Typo expresserit, insinuans Mutabili POLITARCHÆ HIERARCHAM immutabilem, quasi LVNÆ SOLEM, obsservandum, ut evadat legitimus HIEROPOLITARCHA, in quo suæ Hierarchiæ Politarchia legitimè subordinetur, ad constituendum pro temporibus Nocturnis exactum Oniadæ Horologium: ita enim videtur exigere paulo ante citatus Hagiotypographus, Eccl. 27. 12. dicens: *Homo sanctus in Sapientia manet, sicut Sol: nam Stultus ut Luna mutatur.*

Hanc suam stultitiam ostentat Lunaticus ille, nimirum Epilepticus, varius, & inconstans MAHOMET, Lunaticorum Turcarum, scilicet Luna, velut insigni Gentis suæ, inaniter gloriantium, PSEUDOHIERARCHA : qui prout in Alcorano suo fabulatur, Lunæ partem Cœlo deciduam, Lunæ simul,

& Cœlo, per ſuos Politarchas reſtituat. Vtinam ſimilem illi Stultitiam Chriſtiani Politarchæ non exhibeant! dum ſuam, cum Machiavello, Hierarchiæ Politarchiam ſubtrahunt; vel nomine tantum Hieropolitarchico inaniter gloriantur; quibus rectè occinitur: *Stultus ut Luna mutatur.* Qui velut Matriſſans Lunæ Filius, luceat in Terra Hominibus; in Cœlo Cœlitibus lucere non curans, & Solis radios, nunc à fronte, nunc à tergo, ad Homines converſus, recipiens, ut S. Greg. Nyſſ. lib. de Anima, & Reſurrect. obſervat. Fit enim Lunæ Matris Nocturnæ Amaſius, opera Tenebrarum affectans, oculisq; Lunaticis, Honores Lunaticos erronee diiudicans eo maiores, quo magis à Sole luſtitiæ diſiunguntur. Sic ergo ſtultus Politarcha, ut Lvna, Mutabilis commovetur intrinſecus, extrinſecus promovetur.

Sanctvs porro, tũ Politarcha Hierarchæ alteri; tum vero maxime unus idemq́; ſibimet ipſi legitimè ſubditus Hieropolitarcha, *In Sapientia manet ſicut Sol:* nihilominus tamẽ, quaſi Lvna ſuo defectui obnoxius humiliter; ſuo intentè intentus profectui: ſuoque tam effectu; quam affectu, tum ſibi, tum aliis inſigniter fructuoſus progreditur. *Et Luna,* inquit noſter Hagiotypographus Eccl. 43. 6. *in omnibus, in tempore ſuo: oſtenſio Temporis, & ſignum Ævi.* Quot verba, tot Lunæ ſunt hic Encomia. Verbum illud: *Et Luna in omnibus, in tempore ſuo:* admirabilem Lvnæ, in omnia corpora ſublunaria, ut appellant, efficaciam ſuis temporibus convenientem, hiſtorice indicans, longe admirabiliorem Hieropolitarchæ noſtri, longe altius, multo latius, & profundius, multo ſubtilius, ac efficacius, in, & pro ſuis, tum in cœlo; tum in terra; tum ſub terra operantis Energiam, ſymbolicè inſinuat. Lvna illa Typica dicitur: *Oſtenſio temporis, & ſignum Ævi* temporanei, ſuis Menſium temporibus, per ſuos dies Lunares, in primis Feſtos, diſtincti: *A Luna enim,* ut ibidem v. 7. afferitur: *ſignum diei feſti.* Nam feſtum Neomeniæ, id eſt, Novæ Lunæ, in Novilunium, velut Menſis initium: Feſtum autem Paſchæ, in primi Menſis Plenilunium, velut Initium reliquorũ ſolennium Feſtorũ incidebat: videlicet in XV. Lunam, ſeu Lunarem diem primi Menſis Niſan, qui noſtro partim Martio, partim Aprili, reſpondet: illo enim per ſingulos Menſes die circiter, Luna conſummata, deinceps ad Novilunium uſque diminuitur: admonens Hieropolitarcham noſtrum, ſuæ tum per Naturam defectionis, tum per Gratiam perfectionis, qua ſit quaſi Luna perfecta, ſeu plena. Cui ex Pſalmo 88. verſiculus ille 38. accinatur: *Thronus eius ſicut Sol in conſpectu meo, & ſicut LVNA PERFECTA in æternum.*

Sed huic verſiculo Antiphonam occinere contradictoriam videtur jam citatus Hagiotypographus: mox enim ſubjicit. *Luminare, quod minuitur in conſummatione: Menſis ſecundum nomen eius eſt, creſcens mirabiliter in conſummatione,* ubi Luna creſcens, & decreſcens, *in conſummatione* ſuimetipſius, & ſui Menſis, (quem velut continuo innovati, & innovandi curſus ſui Menſuram ita denominat) inſtabilem humanæ ſortis conditionem omnibus Hominibus, inprimis autem Politarchis, & Hierarchis exhibet, ut in tali ſtatione poſiti, cum Luna Solem obſervent: à quo ſi recedendo deficiant, ad eundem accedendo per ſuas Neomenias, quotidie iterandas proficiant, omnibus diei momentis iterando illud Politarchæ Davidis; Pſal. 76. 11. *Et dixi: Nunc cœpi: hæc mutatio dextera Excelſi.* Per huiuſmodi Neomenias, ſeu perpetuo innovandas Lunationes Hieropolitarcha noſter manet inſtabiliter ſtabilis: immobiliter mobilis: uniformiter difformis, &

Qvasi

QVASI LVNA PLENA IN DIEBVS SVIS LVCET: cum Hieropolitarcha Iob 17. 12. *suam Noctem convertens in diem*, ob aspectum Solis: quem David in sua Politarchia, velut oculo Mentis nonnihil caligante, aliquando intuitus, Psal. 136. 11. dicebat: *Et dixi: forsitan Tenebræ conculcabunt me: & Nox illuminatio mea, in delicijs meis:* at mox illuminatior, v. 12. ad eundem Solem conversus, aiebat: *Quia Tenebræ non obscurabuntur à te: & Nox sicut Dies illuminabitur. Sicut Tenebræ eius, ita & LVMEN EIVS.*

Paradoxum videbatur plerisque Musis, & Horis omnibus eiusmodi Plenilunium Nocturnum, à quo tanquam Sole diurno, sui Oniadæ Horologium illuminaretur. Vna Horarum obstupescens, accinebat illud, ex oratione Habacuc. pro Ignorantiis, cap. 30. 11. *Sol & Luna steterunt in habitaculo suo.* Alia succinebat illud, Ios. 10. 12. *SOL contra Gabaon ne moveatis: & LVNA contra vallem Aialon.* Mysterium explicabat Vrania per Contextum v. 13. *Steteruntq; Sol, & Luna, donec ulciscerctur se Gens de inimicis eius. Nonne scriptum est hoc in libro Iustorum? Stetit itaque SOL in medio Cœli, & non festinavit occumbere spatio unius Diei. Non fuit antea, nec postea tam longa Dies, obediente Domino voci Hominis, & pugnante pro Israel.* Quod historicè ad Iosue Polemarchum; id mystice ad HIEROPOLITARCHAM Nostrum pertinet. SOL, & LVNA PLENA, hæc ad Orientem; ille ad occidentem Cœli Regionem consistentes, Diem, Noctemque, in Oniadæ nostri Horologio immobili mobiliter conficiunt, ac perficiunt. Mysterium iuxta Mensem Lunæ Mobilis triplicem, ab HORIS agnitum, explicabatur: Mensis ille triplex alius est dierum 27. & horarum 8. quibus Luna motu sibi proprio universum peragrat Zodiacum: alius est dierum 28. quibus Luna Terræ Horizontem illuminat: alius est dierum 29. & horarum 12. quibus ita peragrat Zodiacum, & Horizontem illuminat, ut aliquam sui Mensis particulam, velut planè obscuram, infra Solem latens, eidem subiungat, & coniungat.

In hoc unitrino Lunaris, ut appellant, Peragrationis, Illuminationis, & Coniunctionis, Mense, Via perfectionis triplex, in HIEROPOLITARCHA nostro suos purificante, ac perficiente, ita consummatur, ut per hanc, licet idem ubique sit Noster ONIADES, in se quovis tempore, QVASI LVNA PLENA, Solem absque ullo Terræ interventu aspiciens; in aliis tamen pro diverso eorundem aspectu, nunc maiorem, nunc Minorem Lunæ vultum induisse appareat: videlicet in sui Mensis Novilunio Plenilunium; in Plenilunio eiusdem Novilunium, per suam, tum in Politarchia, tum in Hierarchia Neomeniã repræsentans. Illud Neomeniæ Mysterium Glos. in cap. 28. Num. super illo vers. 11. *In Calendis autem offeretis Holocaustum Domino, &cæt.* sic explicat

In Calendis, id est, in Neomeniis, cum Ecclesia, vel Anima Soli Iustitiæ, sic propinquat, ut unus spiritus cum eo fiat, & per ipsum innovata, veterem Hominem abjiciat. Sed paulo explicatius idipsũ doctissimus ille Origenes: qui, ut Cassiodorus loquitur, & Scripturarũ Interpretes communiter fatentur, ubi bene, nemo melius; ubi male, nemo peius allegorizat: hic autem bene homil. 23. in Numer. ita commentatur: SOL IVSTITIÆ CHRISTVS est, huic si Luna, id est, Ecclesia sua, quæ lumine ipsius repletur, iuncta fuerit, & penitus ei adhæserit, ita, ut secundum verbũ Apostoli, 1. Cor.

li,1 Corint. 17. *Qui se iungit Domino, unus cum eo Spiritus fiat*, tunc festivitatem. Neomeniæ agit: tunc enim nova efficitur, cum abiecerit *Veterem Hominem*, Ephes.4.22. & induta fuerit *Novum, qui secundum Deum creatus est*: atque ita merito Innovationis solennitatem, quæ est Neomeniæ festivitas, gerit. Tunc denique est, quando neque videri, neque comprehendi humanus aspectus potest, Anima enim cum tota se sociaverit Domino, & splendori eius Lucis tota concesserit, nihilque omnino Terrenum cogitat, nihil Mundanum requirit, nec Hominibus placere studet; sed totam se Sapientiæ, totam calori Spiritus Sancti mancipaverit, subtilis, & spiritualis effecta, quomodo cerni ab Hominibus, aut ab humanis aspectibus potest comprehendi? *Animalis namque Homo*, 1. Corinth. 2. 14. intelligere, & discernere non potest *Spiritualem*, Et ideo dignissimè diem festum aget: & Hostiam Neomeniæ Domini, utpote per ipsum INNOVATA IVGVLABIT. Ecce Mysterium Neomeniæ in Hieropolitarcha Nostro, QVASI LVNA PLENA, suã Ecclesiam ita repræsentante, ut in sua Neomenia Pleomeniam; in Pleomenia Neomeniam: in Politarchia Hierarchiã, in Hierarchia Politarchiam contineat: Itaque suum Hieropolitarchiæ Circulum Zodiacum, Pleomenia sua purificet, ac illuminet, ut eundem sua Neomenia perficiat: ita eundem suis ad Creaturas Mensibus peragrans, ut in eodem uni SOLI DEO semper adhærescat. Ita Oniadæ suo, velut alteri Noëmo,, Terræ suæ, à Diluvio suo desolatæ Consolatori, Paderanus Orbis accinet illud Genes.5.29, dictum Lamechi, ad Filium suum, NOE vocatum: *Iste consolabitur nos ab operibus, & laboribus manuum nostrarum, in Terra, cui maledixit Dominus*. Gloriosum Augurium, Gloriosa Clio acceptans, præsentem sui Oniadæ inaugurati Annum, ex Diluvii Noëtici Anno dinumeratum, præsentabat, hoc Eteosticho:

Iste gLorIosVs Heros à MobILI fortVna
ContInenter IMMobILIs:
qVasi Luna pLena, In DIebVs sVIs, LVCet.

Idipsum eadem Clio suis, ut poterat, versibus intexere conabatur, ad hunc modum:

EN ISTE GLORIOSVS HEROS RECKIVS,
(THEODORVM ADOLPHVM nominant:)
A MOBILI FORTVNA in omni casuum,
Et calamitatum VORTICE,
Stans CONTINENTER Mobilis; & IMMOBILIS:
Immotus; & motus, simul:
Potens moveri terminos intra suos;
Extra moveri non potens.

Sic

Sic Paderano iam recenter Phosphorum
Seſe probabat Climati
Titanis almi Prodromus: NOCTEM fugans;
Diemque nocti germinans.
At nunc profundæ Noctis horrendam ſpecum
Bigis obit Latoniis,
QVASI LVNA PLENA DIEBVS IN SVIS, Deo,
Suisque lucet ſubditis:

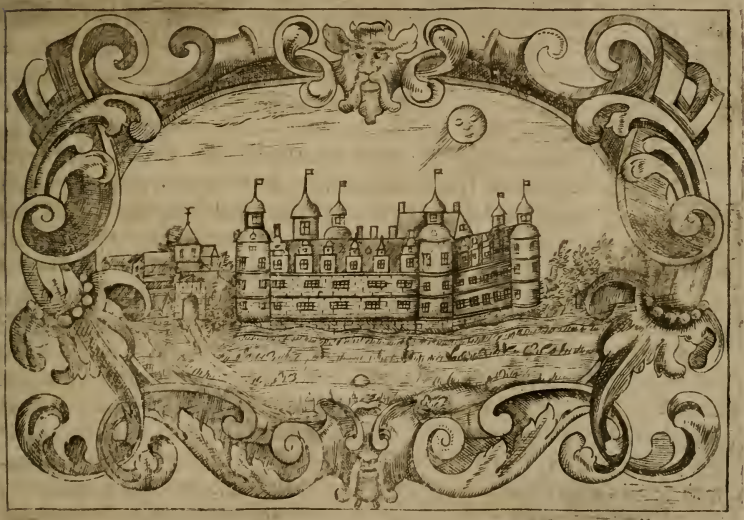

Quaſi Luna pleno ſemper aſpectu micans;
Nullis amicta Cornibus.
Stupet hanc ſtupendus Orbis Aſtrorum novam,
Inter Planetas, Cynthiam.
Stupet atra NOX, ſtupetque NOCTURNUM Chaos;
Et quidquid eſt NOCTIS, ſtupet:
NOX diſſipatur: NOX fugatur: NOX perit:
NOX IN DIEM convertitur.
Lætare Paderana Tellus, en Tua
NOX in DIEM pertranſiit.

Nam

Nam ecce tuus Hierópolitarcha, qui *Quasi Stella Matutina, in Medio Nebulæ, quasi Luna plena in diebus suis,* tibi lucebat, ecce in ipsius Solis Orcheſtram, ad ſuum Horologium ipſi conformandum progreſſus eſt cum Oniade ſuo Typico: nam teſte Hagiotypographo, Eccl. 50. 7.

Quaſi Sol reſulgens, ſic ille effulſit in Templo Dei.

LVna Soli, ut vidimus, coniuncta, Parelium genuit, nempe Solem alterum. Verè *Iuſtorum* præſertim Hieropolitarcharum, *Semita,* Proverb. 4. 18. *quaſi Lux ſplendens procedit, & creſcit uſque ad perfectam Diem:* cuius principium Sol, verum Principis, tum Politarchæ, tum Hierarchæ, in primis autem Hieropolitarchæ Symbolum. Quod enim Sol, tum in Cœlo, tum in Terra phyſice; id ethice Hieropolitarcha in ſuo tum Foro, tum Choro. *Vas,* inquit Hagiotypographus, Eccl. 43. 2. *admirabile: opus Excelſi:* nempe Organum quoddam, ſeu Inſtrumentum Dei vere admirandum, vere dignum Deo excelſo. Vas admirandos effectus habens: quos ut Ethnici per ſua in Zodiaco fabuloſa ſigna duodecim; ita & Iudæi per totidem in Rationali Pontificio Gemmas deſignabant: quibus videlicet, quaſi Proprietatibus, & Virtutibus, Soli attributis, omnes illi effectus à Sole producti reſponderent. Omiſſis hic illis fabuloſis, & ad Zodiacum ſuum Circulum, item fabuloſum, remiſſis, Oniadæ noſtro, ſicut Typico, ita & Antitypo, velut Horo, & Horologo, ad ſuum Principis Horologium legitime dirigendum, ſufficiat illud ſuum Rationale Pontificiũ, quod iam nuper ipſius Epomidi, Cordiq; imprimendũ, exprimebamus, duodecim pretioſiſſimis Gemmis, quaſi totidem ſuæ Diei Horis, adornatum: de quo ita Dominus ad Moyſen, Exod. 28. 15. *Rationale quoq; Iudicij facies, opere polymito, iuxta texturam ſuperhumeralis, ex Auro, Hyacintho & Purpura, Coccoq; bis tincto, & Byſſo retorta. Quadrangulum erit, & duplex: menſuram palmi habebit, tam in longitudine, quam in latitudine: ponesq; in eo quatuor ordines Lapidum.*

Allegoriam huius Rationalis Pontificii, ad Horum noſtrum, & Horologum, in Circulo ſuo Zodiaco, velut Principali Horologio verſatum, & verſandum referunt, præter alios recentiores, duo Hebræorum Interpretũ Primores, in rebus Iudaicis verſatiſſimi: alter Ioſephus lib. 3. Antiq. cap. 9. verba prædicta interpretans: Rationale, inquit, medio ſuperhumeralis inſertum eſt, non aliter, quam Terra medium Mundi locum obtinet. Gemmarum etiam duodenarium, ſive ad Menſes retuleris, ſive ad parem partium numerum eius Circuli, quem Græci Ζωδιακὸν vocant, nequaquam à vera Coniectvra aberraris: alter Philo, de Vita Moſis lib. 3. ſic habet: Duodecim Gemmæ diſcolores in Rationali, ternæ in ordines quatuor diſtributæ

butæ, quid aliud ſignficant, quam ipſum ſigniferum Circulum? nam hic in quatuor partes, è ſignis ternis conſtantes, dividitur: atque ita HORAS Anni efficit, Ver, Æſtatem, Autumnum, HYEMEM, &c. & mox ſubjicit: VARIETATEM COLORVM in Gemmis ideo eſſe poſitam, quod Circuli ſigna ſingula, unumquodque ſuum colorem, & ſimiles Qualitates in Elementis, aliiſque Mixtis, tam Animalium, quam Stirpium generibus omnibus, dependenter à Sole, tanquam principali Cauſâ PRODVCANT. Quod in Mundo Elementari SOL, id Princeps, maxime HIEROPOLITARCHA, in ſuo Territorio, per ſuũ RATIONALE, ut iam ſupra vidimus, adumbrato: cuius decor, ut à duodecim his Gemmis, quaſi totidem Anni Menſibus, & Diei HORIS, per quaternam Temporum annuorum ſeriem, in RATIONALI expreſſis; ita & à Sole, harum Gemmarum Autore, ut oritur, ita conſervatur, & augetur, clarum ſemper, à SOLE clariſſimo, ſibi nunquam abſente, DIEM participans: unde Clarius Inſula Rhodo, illud CLARITATIS Epitheton ſingulariter participante, quod, ut Solinus refert, in ea nullus, toto anno, tam nubilus dies, quin SOL appareat. Inſigne profecto, ſi verum eſt, HOROLOGII noſtri Solaris παραδείγμα. Sed paradigmatici RATIONALIS noſtri veritatem, in ſuis Gemmis Solaribus eidem HOROLOGIO accõmodate ordinatam videamus.

In ordine primo, primus Lapis SARDIVS, ita dictus ab Inſula Sardinia, quod ibidem optimus reperiatur: vel à Piſce Sarda, carnem humanam referente, hinc & Carnerinus appellatur, gignitur in corde Saxi abſque macula: coloris eſt ignei: tumoribus, & vulneribus, à ferro inflictis, medetur: ſanguinem ſiſtit: feras terret: gaudium excitat: Symbolum fit ZELI ferventis, quo & Vitia comburantur, & Vitioſi terreantur: inflammentur frigidi, tepidique: Boni maius indies lumen accipiant: Perfecti autem in eundem cum Deo, qui Deut. 4. 24. *Ignis conſumens eſt*, Spiritum habendum exardeſcant. Secundus in ordine primo Lapis eſt TOPAZIVS, colore partim viridis, partim aureus, teſte Plinio, ita dictus ab Inſula eiuſdem nominis: in adſpectu Solis mirificè radians: Medicina Lunaticis, Phreneticis, Luxurioſis, Iracundis, Triſtibus: Plinio Lapidum omnium pretioſiſſimus: hinc eodem ſymbolicè adumbratur incenſus Dei, & PROXIMI Amor, ex quo ZELVS illi, ex parte altera proximus oriatur; ex altera Spes, in eodem ordine aſſignata, per SMARAGDVM, tertium illius ordinis Lapidem: qui apud Theophraſtum, Iaſpidis virentis proles, Virore ſuo Aërem, & obiecta vicina imbuens, ac rutilanti ſplendore, fulguris ſpeciem referens, mirifice viſum recreat: ſolus inter alias gemmas ſui aſpectu oculos implet; non ſatiat: quin & ab intuitu aliarum oculi aciem hebetatam, exacuit; Gemmarum Scalptoribus oculorum ſuaviſſima refectio, laſſitudinem illorum, viriditate ſua peculiari demulcens. Inſigne Hieroglyphicum SPEI Theologicæ, Intellectum, & Affectum Hieropolitarchicum, indies magis vireſcentem, ad cœleſtia, & immortalia, ſemper virentia trophæa conſequenda, excitantis.

Secundus in RATIONALI Ordo, habet Carbunculum, Sapphirum, & Iaſpidem. Carbunculus, qui & Chalcedonius, & Adamas, & Rubinus, nominari ſolet, prope Chalcedonem, litorum Saxis, & ſcopulis innaſcitur, habens ſpeciem Carbonis ardentis, græcè ἄνθραξ, id eſt, pruna ignita, ſeu Carbunculus, & Pyropus, quaſi πύρωπος, ignis faciem oſtentans: igne non

caleſcit: in tenebris lucet: interius magis, quam exterius ſplendeſcens, ita ut prius candicet, ac deinde paulatim erubeſcat. Symbolum cœleſtis Sapientiæ, cui humana Scientia coniungatur, in Subditorum erroribus, nocturniſque ignorantiis efficaciter corrigendis. SAPPHIRVS, coloris omnino cærulei, punctis tamen aureis interſtincti, qualis apparet in cœlo quaquaverſum ſereno; vim habens roborandi Cor, Viſum acuendi, Melancholiam, Febrimque, ſingulariter Quartanam, expellendi, teſte Alberto Magno: Sereniſſimam in Conſcientia Hieropolitarchica quietem, variis Amoris Heroici affectibus, quaſi punctulis, interpolatam exhibens. IASPIS Gemma formoſiſſima, plerumque viridis, maculis tamen rubeis, cæruleis, & albicantibus infecta, diverſiſſimis Morbis remedium: Lapis ita ſolidus, & fortis, ut & Columnis ad ædificia inſigniora deſerviat, & Phantaſijs, Apprehenſionibusque turbatis medeatur: Virtutem Heroicæ, ac Theologicæ FIDEI, ſupra Chriſtum Petram fundatæ, inſigniter figurans, Hieropolitarchæ in ſuam Architecturam utiliſſimus, imò neceſſarius.

Tertium Ordinem inchoat LIGVRIVS, ſeu Hyacinthus, inſtar floris Hyacinthi, colorem ſuum partim cæruleum, partim violaceum, ad Cœli mutationem, ſic immutans, ut infuſcetur à Nubilo, à Sudo hilareſcat: Medicina Peſti, Morbiſque aliis venenatis: Robur infirmi Corporis, Animi dolentis Gaudium: Figura humillimæ in voluntatem Divinam Reſignationis: quæ tanquam *Virtus*, 2. Corint. 12. 9. *in infirmitate perficitur:* unde ibidem Apoſtolus infert: *Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me Virtus Chriſti: propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis: in contumelijs, in neceſsitatibus, in perſecutionibus, in anguſtijs pro Chriſto: cum enim infirmor, tunc potens ſum.* LIGVRIO ſecundus in eodem ordine ſubjungitur, Achates niger, hinc inde ſparſim albis notatus Circulis, præſentiſſimum adverſus venenatos Araneorum, Scorpionumve morſus Alexipharmacum. Viſui conſervando, & acuendo efficaciſſimum Antidoto: Præclarum ſolicitæ Prudentiæ Hieropolitarchicæ monumentum: à quo Hieropolitarcha multo ſecurior; quam Politarcha ille Troianus Æneas, ab ACHATE ſuo fidiſſimo. Achati tertius in ordine ſubordinatur AMETHYSTVS, ita græcè dictus, quaſi NON INEBRIANS, ſeu Ebrietati reſiſtens: Coloris violacei, ex roſeo, purpureoque attemperati: Splendoris in vini ruborem deficientis: inſtar Succini attractivus: præſidium Vigilantiæ conſtantis: Heroicæ Patientiæ ſubſidium: dignus inhærere Calici ab Hieropolitarcha ebibendo: cui accinatur illud Sympoſiarchæ Davidis Pſalmo 22. 5. *Paraſti in conſpectu meo Menſam adverſus eos, qui tribulant me: impinguaſti in oleo caput meum, & Calix meus inebrians, quam præclarus eſt.*

Ordini quarto initiatur CHRYSOLITHVS, ita dictus à colore aureo, quaſi marino, pellucens inſtar Cryſtalli: Solis inſtar exardeſcens: contrarius Aſthmati, Melancholiæ, Puſillanimitati, & Timoribus nocturnis: Magnanimæ Fortitudinis, & Spiritus Generoſi augmentum: quo Apoſtolus excitatus, ad Philipp. 3. 8. dicere audebat: *Omnia detrimentum feci, & arbitror ut ſtercora, ut Chriſtum lucrifaciam.* Proximus Chryſolitho Lapis ONYCHINVS, vel SARDONYX, rubeſcens, ut Sardius, candeſcens ut ONYX; unguis humani purioris formam, & colorem inſinuans; potens oculis, ſi admoveatur, pravos humores educere, animi tumorem ſupprimere, hilaritatem conciliare: aptiſſimum candidi Pectoris, Cordis aperti, & ſinceræ Indolis, ut & Angelicæ puritatis,

ſeu

Castimoniæ argumentum, HIEROPOLITARCHIS Angelis, Divinis quaquaversum Legatis, peculiare Viaticum. Postremus in ordine postremo, quasi unus ex quatuor Angularibus, in RATIONALI quadrato, Lapis est BERYLLVS, instar Aquæ marinæ, partim viridis, partim cæruleus, in flavũ, pallidũque, singulari temperamento, desinens: figura sexangularis, ut ita Color eius, alioqui surdior, ac hebescens, isto angulorum plurium repercussu excitetur: vim habens inhibendi Catarrhos, gutturi, vel oculis imminentes: Agonizantibus in suos Antagonistas Orexin excitans. Præclarum Virtutis TEMPERANTIÆ Symbolum, Hieropolitarchis in perpetuo quasi Agone contendentibus, propositum. *Omnis enim*, 1. Cor. 9. 25. *qui in Agone contendit, ab omnibus se abstinet* impedimentis legitimis: & 2. Tim. 2. 5. *Qui certat in Agone, non coronatur, nisi legitimè certaverit.* Agonem istum, seu certaminis Locum, seu ipsum Certamen interpretemur, utrique ONIADÆ sua Insignia repræsentant: Typico suum Rationale, in trifariis Lapidum Agonisticorum ordinibus, ad militaris Aciei formam dispositis: Antitypo sui tres Ordinum totidem in Acie observandorum LATERCVLI, sua CRVCE Victoriosa desuper insigniti, & adornati.

Lapides illi, Apoc. 21. 14. quasi *Duodecim Fundamenta* cælestis *Hierusalem*, quã SOL ille Noster ONIADES, quasi Horus, & Horologus, per suum obambulat Horologium, in hisce Margaritis, ex LVNA PLENA impletis, fundatam, suisque Virtutum Lapidibus pretiosis consummandam, ab Hieropolitarcha, portante suum, in Pectore suo, RATIONALE IVDICII, obsignatum hoc Psalmi 118. versu 106. *Iuravi, & statui custodire iudicia iustitiæ tuæ, ô Deus*, in hisce tuis duodecim GEMMIS designata. Mirabantur attonitæ rudiores Musæ, novum illud, à SOLE novo, præsertim hybernis temporibus, in Regione Paderana, excitatum Principis ONIADÆ HOROLOGIVM. Polymnia memor illius Antiqui per Assyrios Hierosolymis turbati Horologii, novum hoc suo adornabat Mnemosyno, annum præsentem, à primo Assyriorum Imperio, malè auspicato, dinumerans, per hoc, de Oniade suo,

ELOGIVM.

ISTI ONIADÆ nostro DEVS EXORITVR,
VELVTI SOL CLARA PVRITATE AFFVLGENS:
VNDE,
QVASI SOL REFVLGENS, SIC ILLE REFVLSIT
IN TEMPLO DEI:

Elogio suo, eadem, non iam Polymnia, sed Polyhymnia, suis modulis, in hunc modum alludebat:

HILARES Genii Polyhymniadæ,
Anapæstigenas agitent choreas:

PADERÆ latices Choreis, hilari
Pede consiliant: pede Naïades
Hilari, Paderæ Genijs inhient:
Dryades saliāt, & Hamadryades.
Ovat en saliens Regio PADERÆ:
Salit ecce Solum: salit ecce novo
PADERÆ Soboles animata Solo:
Renovata Polo facies oritur:

Novus ONIADES novꝰ Horologus:
Novus Horꝰ adest: nova Zodiaco
Datur effigies: nova præ foribus
Via SOLIS adest: renovātur Equi,
Rota, Temo, Iugū: nova Rheda: novū
Decus, atque Iubar: quod ab ore Novi
Fluit ONIADÆ; Paderam recreans.

Procul

Procul hinc Aries: fuge Taure: fugam
Gemini capiunt, fuge Cancer; abit
Leo: Virgo mane: Tuus ONIADES,
Tua Libra: Nepam fuga surripiat.
Fugit Arcitenens: fugit Ægoceros:
Fugit Hydrophorus: fugiunt pariter
Duo Squamigeri generis Comites:
Fugit illa vetus Via Zodiaca.
Fugit ONIADEN, fugit Horologum,
Fugit Astrologum, sibi degenerem,
Cui SOL typicus, velut Antitypo,
Deus irradians, sibi congenerem
Pariat faciem, Tibi fructiferam,
Aquilo sterilis, Cor Hyperboreis
Fatuæ Fidei Nebulis glacians.
Age SOL, Paderæ Iubar eximium,
Age, clarifica, recrea, releva,
Renova, repara: genera, solida,
Foris, atque domi; procul, & propius,
Vbicunque tuis opus est Radiis,
Bonus irradia: Stygias abigant
Radii Nebulas: & Olympiacas
Nebulas adigant; ut ab irriguis
Paderæ scatebris viror exoriens,
Decus Æthereũ paret ONIADÆ.

Omen Polyhymniæ adimplendum præsagiebat Vrania, deducens Musas, & Horas, à Sidereo Hyberni, ad AEREVM VERNI HOROLOGII THEATRVM, quod prævio Hagiotypographo Typicus ille ONIADES, Antitypi Prodromus, ingrediebatur,

Quasi Arcus refulgens, inter Nebulas gloriæ.

RDinatè scilicet Hagiotypographus noster, iuxta sui Hor, & Horologi Horologium, ab HYBERNIS temporibus, ac VERNA progrediebatur, ONIADEN Nostrum Hieropolitarcham exhibens, quasi ARCVM REFVLGENTEM INTER NEBVLAS GLORIÆ. Famosus erat hic Arcus, maximè apud Israelitas, ex Historia Mosaica, Gen. 9. 11, ubi Deus Oecumenicum illum, totius Orbis, & prope totius Generis Humani Cataclysmum, ad Noë posterorum omnium Patriarcham, & Familiæ suæ, quantumvis tunc exiguæ, Hieropolitarcham, sic loquitur: *Statuam pactum meum vobiscum, & nequaquã ultra interficietur omnis caro aquis diluvij, neq; erit deinceps diluviũ dissipans Terram. Dixitq; Deus: Hoc signũ fœderis, quod do inter me, & vos, & ad omnem animam viventem, quæ est vobiscum, in generationes sempiternas: ARCVM MEVM ponam in Nubibus: & erit signum fœderis inter me, & inter Terram: cumq; obduxero Nubibus Cœlum, apparebit ARCVS MEVS in Nubibus: & recordabor Fœderis mei vobiscum, &c.*

Huius Arcus Noëtici memores Israelitæ, si quas in Republica sua tempestates paterentur, similem desiderabant ARCVM: & si quem Liberatorem divinitus acciperent, velut ARCVM IN NVBIBVS à Deo exortum acceptabant. Ita Rex David 2. Reg. 1. 17. intellecto Saulis Regis, & Ionathæ, luctuoso interitu, Reipublicæ Israeliticæ acerbissimo, *Planxit planctum super Saul, & Ionatham filium eius, &* in solamen afflictorum, præsertim suorum tribulium, *præcepit, ut docerent filios Iuda, ARCVM: sicut scriptum est in libro Iustorum:* Fortasis Hymnodiam, cuius initium fuerit: *ARCVM meum ponam in Nubibus.* Vt ut sit, Hagiotypographus noster, Oniadæ suo, velut alteri NOE, iuxta nomen hoc, in Adversis Consolatori Gratissimo, suum quasi ARCVM triumphalem, ad Nubes usque sublimem, posuit, applaudente Populo universo, & exultanti in verbis prognosticis Lamechi, vocantis nomen Filii sui, NOE: ac dicentis: Gen. 5. 29. *Iste consolabitur nos ab operibus, & laboribus manuum nostrarum: in terra cui maledixit Dominus.*

ARCVM istum, Aquila in Nubibus, imo supra Nubes volitans, dum Apoc. 1. 20. Episcopos Angelos vocabat, inusitato aliis Bibliographis vocabulo, IRIN vocat, Apoc. 10. 1. dicens- *Et vidi alium Angelum fortem, descendentem de Cœlo, amictum Nube: & IRIS in Capite eius; & facies eius erat ut Sol.* Solem supra vidimus: IRIN porro videamus, in Oniade Nostro refulgentem. IRIS, ait Isidorus lib. 13. Orig. cap. 10. quasi Aëris, quod per Aërem in Terras descendat. Musarum aliqua subtilior, hanc Etymologiam corrigens, aliam suspicabatur,

tur, vel ἀπὸ τῦ ἀίρειν, quod est Nuntiare, quasi NVNTIVM divinum, vel ἀπὸ τῆς εἰρήνης, quod est PAX, quasi PACIFICVM, interpretans. Divinæ Pacis NVNtius ad Homines à Deo missus erat ille ANGELVS IRENÆVS, Hieropolitarcham nostrum ONIADEN, in sua tum Nube, tum Iride, tum facie Solari, exactè adumbrans. Sol in Facie, tanquam vultu Animi præcipuo, Divinum HIERARCHAM: NVBES in Corpore subiecto, Humanum Politarcham: Iris porro in Capite, Divino-Humanum, seu Humano-Divinum HIEROPOLITARCHAM figurat. Duo IRIDIS Cornua, duplicem in HIEROPOLITARCHA Potestatis Auctoritatem intendunt: Politarchicam sinistrum; dexterum Hierarchicam: Vtrique subtilis quædam Potestas Hieropolitarchica, ex duobus illis ordinate contexta, velut CHORDA IN ARCV nervosa efficaciter subtenditur, & laxatur, prout Causæ ratio, & Reipublicæ salus postulat.

Triplex IRIDIS Color, vel potius Lumen, hoc enim Iridi suus, quasi nativus est Color: triplicem HIEROPOLITARCHÆ; non coloratam, seu fucatam, sed ingenitam, & ingenuam, erga suos: & purgandos, & illuminandos, & cum Deo perfectè uniendos Energiam insinuat. Color ille triplex, alius Puniceus, alius Viridis, alius est Purpureus, ita contemperati, ut posterior priori subordinetur, instar Elementorum, à quibus per Nubes, virtute Solis abstractas, proveniunt: si quidem Purpureus Terræ; Viridis Aquæ; Puniceus Aëri convenit: omnes porrò à Lumine Solari, velut igneſcentes, pulcerrimam ex omnibus Elementorum qualitatibus harmoniam conficiunt: eamque, non ut alia φαινόμενα in Aere, pro varia Nubium dispositione solent, aliam, & aliam; sed omnino eandem: quod sane admirandum, interim certum argumentum est, Iridem solius Dei semper, & ubique sibi cõstantis manu formari. Vnde noster Hagiotypographus, Eccl. 43. 12. velut admirabundus: *Vide*, inquit, *Arcum, & benedic eum; qui fecit illum: valde speciosus est in splendore suo: gyravit Cœlum in circuitu gloriæ suæ: Manus Excelsi aperuerunt illum.* Quanto speciosior ille quasi ARCVATVS HIEROPOLITARCHA! suis velut expansis, in Horizonte suo manibus, omnia sua complectens, ut, instar Nubium, attracta sursum per Iridis gratiam, & gloriam, Deo uniantur.

At non ex quavis Nube IRIS formatur. Nubes rorulenta, Nubes opaca, Nubes concava requiritur. Iris enim, seu Matutina, seu Vespertina: seu ad Meridiem, seu ad Septentrionem oriatur, quovis tempore, locove roscida, & in aquas resolvi parata est: quamvis Matutina, præsertim ad Meridiem, communiter aquosior; vespertina ad Septentrionem, non tam aquosa: ideoque Matutina ferè pluvias; Vespertina serenitatem annuntiet. Nubes opaca pro reflectendis; concava pro excipiendis Radiis solaribus exigitur. Illa reflexio licet ordinarie in tres tantum colores primarios terminetur; secundarios tamen complures habere potest, accinente Poeta:

Mille trahens varios adverso Sole colores.

Vnde IRIS apud Philosophos definiri solet: ARCVS MVLTICOLOR in Nube rorida, opaca, & concava, ex radiorum Solis oppositi reflexione, oculis inspectantium apparens.

HIEROPOLITARCHIA similes, ad Irin exprimendam, in suo Hieropolitarcha, formas, & figuras exigit. Solis indiget Virtute ad exhalationum, vaporumque suis Terris, & Aquis inutilium, colluviem, suo tum verbo; tum

Exem-

Exemplo in altum elevandam. Facile quidem sic Nubes; difficulter autem IRIS ab Hieropolitarcha in Capite suo efficitur, nisi à Sole ipso figuretur eius concavitas, & opacitas formetur: Sol Charitatis, Miseriarum humanarum Nubem suo Pacis, & Misericordiæ, sinu benignus excavat; suo Veritatis & Iustitiæ affectu severius opacat. Vnde Psal. 84. 11. *Misericordia, & Veritas obviaverunt sibi: Iustitia, & Pax osculatæ sunt: Veritas de Terra orta est: & Iustitia de Cœlo prospexit: etenim Dominus dabit benignitatem: & Terra nostra dabit fructum suum. Iustitia ante eum ambulabit: & ponet in via gressus suos.* Hinc Psal. 144. 7. David Rex ad Christum, Hieropolitarcham suum, eiusque Vicarium ONIADEN: *Generatio, & Generatio laudabit opera tua: & potentiam tuam pronuntiabunt: Magnificentiam Gloriæ sanctitatis tuæ loquentur: & mirabilia tua narrabunt: & virtutem terribilium tuorum dicent: & magnitudinem tuam narrabunt: & memoriam abundantiæ suavitatis tuæ eructabunt: & Iustitia tua exultabunt. Miserator, & misericors Dominus, patiens, & multum misericors. Suavis Dominus universis: & Miserationes eius super omnia opera eius.* Recte Salomon Proverb. 20. 28. *MISERICORDIA, & VERITAS custodiunt Regem: & roboratur CLEMENTIA Thronus eius:* Quod Patris sui Proverbium negligens Roboam-3. Reg 12. 16. amissa Regni sui parte maxima, suum Thronum gravissimè luxavit. Quemadmodum Regii Fœderis initi cum regendis, ita Regiæ Iustitiæ, simul, & Misericordiæ, ipsis exhibendæ Symbolum exhibet ARCVS ille Noeticus, magis tamen in eodem lucet Misericordia, velut Charitatis filia primogenita, Nubes roscida Miseriis alienis tolerandis condolens, moderandis confudans, tollendis & collachrymans, & consanguinans: Nubes à Dei sanctissima Trinitate, tricolor: videlicet in Divina Fide, omnino cœlesti, Cœrulea: in Spe nunquam arescente, Viridis: in Charitate igneiscente Purpurans, & Iridem consummans.

En ARCVM, de quo Patriarcha Iacob, Gen. 48. 22. ad Ioseph filium suum *En ego morior: & erit Deus vobiscum: reducetq; vos ad Terram Patrum vestrorum: Do tibi partem: unam extra fratres tuos, quam tuli de manu Amorrhæi, in gladio, & ARCV meo.* Paraphrastes Chaldaicus ex Hebraico interpretatur: quam tuli de manu Amorrhæi, oratione mea, & deprecatione mea. Iustus & misericors HIEROPOLITARCHA Deum pro suis deprecans, & orans, velut ARCVS intensus, & intentus in Cœlum, ad expugnandam Iustitiam Dei, per Misericordiam. Archetypon huius ARCVS dabat Christus, pro suis etiam Inimicis, extendens manus in Cruce. Prototypon dederat Moyses, Exod. 17. 11. Manus item suas ita extendens, ut essent graves: Ab Aarone porro & Hur, utrinque sustentatæusq; ad Occasum Solis, non lassarentur. Ejusdem ARCVS Ectypon Hori sui, & Horologi ONIADÆ HOROLOGIO inferebat Melpomene, Annum Exodi ab Ægypto designans, per hoc Elogium:

IsTe OnIaDes aLter popVLI sVI Moses,
DVX ILLIVs per LoCa DeserTa fIt,
QVasI arCVs refVLgens Inter NebVLas
gLorIæ.

QVALIS

QVALIS in Terras furibundus olim
Rex Maris, farvū quatiens Tridentem
Concitabatur, ſubitis obundans
Fluctibus Orbem:
Quando Ventorum ferus Imperator
ÆOLVS, nutu Thetidos, furorum
quidquid incluſum rabidis tenebat,
Prodidit antris:

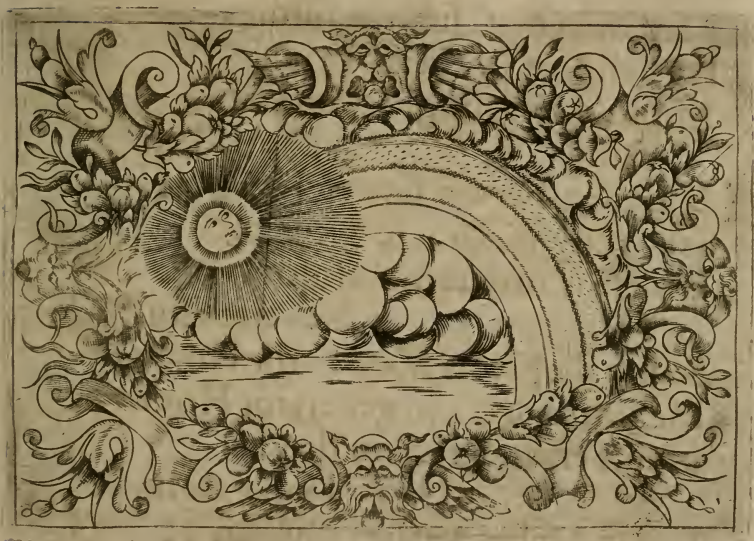

Quando Famoſæ moderator Arcæ,
Orbis abſorpti columen NOACHVS
Horridum ſævas penetrans in vndas,
Æquor arabat.
Inde TRITONIS ſua buccinantis
Arma NEPTVNO; ſuperintonantis
Hinc IOVIS diros patiens, dolenti
Corde, Fragores.

TALIS, heu! atrox Paderæ tot annis,
Incubat MAVORS, velut atra NVBES;
Vnde Sudori, Lacrymisque, mixtus
Sangvis invndat:
NVBIS obscuræ latitans in alvo
Turba stipabat furiata MARTEM,
Sub Duce ALECTO, Duce sub MEGÆRA,
TISIPHONEQVE:

Fratris Armati subitos furores
Ira Bellonæ, simul ac Erinnys
Impio ductu, stygioque rictu,
Exacuebat:
Huius ex NVBIS Genio Iuvenca
Isis, Ægypti Dea, servitutem
Israëlitis miseram doloso
Neverat astu.
Sed malæ NVBIS Moderator HORVS
Maximus, MAGNI generator HORI
Nubis en atræ faciem decora
IRIDE tollit.
ISIDIS Nubes variata Nubem
IRIDIS NOSTRO generavit HORO:
Gaudeat tali PADERANA tellus
IRIDE felix.
IRIS hæc siccas Aquilonis oras
Spondet Australi pluviâ rigandas:
Vnde PAX inter Boream, Notumque
FLORIDA surgat.

IRIS enim teste Plinio, lib. 12. cap. 24. & 17. cap. 15. admirabilem FLORIBVS, HERBIS, PLANTISque suavitatem, & odorem aspirat: inprimis autem

tem, ut Laërtius docet: IRIDIS IMBER SALVBERRIMVS facit ROSAS redolere fragrantiùs: & noſtro Hagiotypographo infallibili Autore, NOSTER ONIADES QVASI ARCVS REFVLGENS INTER NEBVLAS GLORIÆ, prout iam vidimus, en porro ex Aëre in Terram, per Imbrem odoriferum deſcendit, ut patet in contextu Eccl. 50. 8. per expreſſam coniunctionem,

Et quaſi flos roſarum, in diebus vernis.

ROs Iridis, ex aërio Cœli tractu in Hortum ſui Hori, & Horologi delapſus, inter alia ibidem conſita FLORVM PRINCIPALIVM genera, inprimis ROSAM irrorando fœtificat, myſticum parturientem ROSETVM, velut HOROLOGIVM quadratum, Horti univerſi dextetrimè contextum ſepimentum, quam ROSEVM, tam SPINOSVM Politarchiæ Mundanæ SYMBOLVM: ut enim S. Ambr. in Hexa. ſuo philoſophatur, ROSAM SPINA VESTIT, quaſi expreſſum Humanæ vitæ ſimulacrum, ex amaris voluptatibus, & voluptuoſis amaritudinibus, ita continuo perplexum, ut iam non alternis, quod eſſet fortè nonnihil gaudii; ſed alteris omnino ſine alteris nullatenus potiri eveniat: imo ſic Voluptate quavis potiundum ſit, ut Amaritudo magis; quam Voluptas cenſeatur, niſi ab Hierarchia ſua Voluptatem aliquam ſolidiorem participet: Illa ſcilicet Roſa, Florum omnium Regina delicatiſſima, tenerrimus Hortorum Oculus, puriſſimi Odoris Suavitas, Hominum gratioſiſſima Voluptas, omniumque Gratiarum Venuſtas eximia, quo præſtantior eſt, hoc ipſo fragilior, & flaccidior. Hinc non malè Plin. lib. 16, cap. 15. ut in rerum Natura, quæ ſpectatiſſimè florent, celerrimè marceſcunt, veluti Roſæ, Lilia, Violæ, &c. cum alia durent: ita & in Hominum vita, quæ florentiſſima ſunt, citiſſimè in diverſum vertuntur: nempe in Adverſitatem Proſperitas: in Morbum Sanitas: in Debilitatem Robur: in Mortem Vita: in Odium Amor: Honor in Contemptum: Quamobrem prudentes in Chaldæa Reges, ut hanc Regiæ ſuæ Poteſtatis imbecillitatem ante oculos haberent, ROSAM Sceptro inſculptam geſtabant quæ ſicut per Naturam ſuam frigidiorem Ebrietati reſiſteret, ita per ſuam imaginem, ſi quod eveniret è Regio Faſtu, inebriationis, ac dementationis periculum, impediret.

Huiuſmodi etiam ab ipſis Roſetis periculum, Sap. 2. 5. inſinuatur, dicentibus impiis: *Vmbræ tranſitus eſt tempus noſtrum, & non eſt reverſio finis noſtri; quoniam conſignata eſt, & nemo revertitur. Venite ergo & fruamur bonis, quæ ſunt, & fruamur*

Creatura, tanquam in luventute celeriter: vino pretioso, & unguentis nos impleamus, & non prætereat nos Flos temporis: coronemus nos Rosis, antequam marcescant.: nempe Rosarum Calyculis, & Baccis, nondum planè apertis: cum enim aperiri cœperunt, marcere incipiunt. Ecce impatientem in hoc Roseto versantium libidinem, cui Mora nimia, quæcunque Mora: dum suis Rosis, necdum maturis, inhiant: nec tam Fructum, quam Florem: nec tam Florem, qui desinat in Fructum, quam sui temporis FLOREM profugum, quasi Vmbram adversam inaniter captantes prosequuntur, nec assequuntur: interim Solem aversum magis recedentē, magis relinquunt: prout ipsimet, at serius, consummata iam via vitæ huius, apud eundē Sap. cap. 5. 6. inter se conferentes inferunt: *Ergo erravimus à via Veritatis: & Iustitia lumen non luxit nobis: & Sol Intelligentiæ non est ortus nobis. Lassati sumus in via iniquitatis & perditionis, & ambulavimus vias difficiles: viam autem Domini ignoravimus. Quid nobis profuit Superbia? aut Divitiarum iactantia quid contulit nobis?*

Hæc in Spineto, iam non Roseto suo, Impii frustra interrogantes, frustra item sibi, non item aliis; in suo adhuc Roseto versantibus, respondent, non tam verbis Grammaticis, quam Symbolis Hieroglyphicis: quæ Oniadæ Nostro, ad suum Horologium, in ROSETO suo repræsentandū posteris, velut rite ordinatum, deserviant. Respondent igitur Sap. 5. 9. *Transierunt omnia illa tanquam VMBRA, & tanquam NVNTIVS percurrens: & tanquam NAVIS, quæ pertransit fluctuantem aquam: cuius, cum præterierit, non est vestigium invenire, neq; semitam carinæ illius in fluctibus: aut tanquam AVIS, quæ transvolat in Aëre: cuius nullum invenitur argumentum itineris, sed tantum sonitus alarum verberans levem ventum, & scindens per vim itineris aërem, commotis alis transvolavit: & post hoc nullum signum invenitur itineris illius: aut tanquam SAGITTA emissa in locum distantem, divisus Aer continuo in se recluses est, & ignoratur transitus illius: Sic & nos nati continuo desivimus esse: & Virtutis quidem nullum signum valuimus ostendere: in malignitate autem nostra consumpti sumus, &c. Quoniam spes impij tanquam LANVGO est, quæ à vento tollitur: & tanquam SPVMA gracilis, quæ à procella dispergitur: & tanquam FVMVS, qui à vento diffusus est: & tanquam Memoria HOSPITIS unius diei prætereuntis.* Novem sane illustria, & Hierarchis, & Politarchis INSIGNIA, dignissima, quæ in Hortensibus eorundem HOROLOGIIS exprimantur, velut Monumenta sui Oniadæ, qui quasi ARCVS *refulgens inter Nebulas gloriæ: & quasi* FLOS ROSARVM *in diebus verni ex illo Arcu* derivatus proponitur.

Verum enim vero á Rosis in Spinas delabimur: Quid Oniadæ cum spinis? Rosarum Flori; non Spinarum Aculeo, suum Hagiotypographus Oniaden comparat. Ita est: at ille ROSARVM FLOS, ex Iridis Rore progenitus, & suam extrinsecus in Folijs Rosaceis Politarchiam; intrinsecus autem in Floribus occultis, Hierarchiam: in utrisque simul totam Hieropolitarchiam comprehendens, absque Spinis haberi non potest. Afferunt quidem nonnulli cum Basil. & Ambr. in Hexa. SPINAS in Statu peccati Originalis, nō in statu Innocentiæ, statim ab initio Mundi Rosis esse cōgenitas: probabilius tamen, & communior, imo & Rosarum talium Naturæ convenientior est contraria opinio, ita Spinas Rosis, in quocunque Mundi statu concedens; ut pro statu Innocentiæ cautissimam exigat Prudentiam, sic prensandi Rosas, ut ab earum Spinis homo Innocens nunquam læderetur. Hoc autem Innocentiæ statu iam perturbato, sicut ROSARVM exteriora folia potius; quàm interiores earundem Flores, passim vulgò prensari solent: ita Vulgi Præsides, carnali, mundanaque Prudentia ducti, non tam Hierarchiæ Floribus; quàm Politarchiæ Folijs captandis inhiant: dumque Spinas, ut

appellare

appellare ſolent Hierarchicas declinare affectant, ſua Folia Politarchica in Spinas converti perſentiſcunt. *Omnis* videlicet, *Gloria filiæ Regis*, Pſalm. 44. 14. nimirum Eccleſiæ, Chriſto, eiuſque Vicario Hieropolitarchæ noſtro deſponſatæ, *ab intus*: licet foris *in fimbriis aureis circumamicta ſit varietatibus*. Hinc & Cant. 4. 1. Archiepolitarcha, Sponſæ: *Quam pulcra es, Amica mea, quam pulcra es: Oculi tui Columbarum*, abſque eo quod INTRINSECVS latet.

Roſæ Pulcritudo, & Suavitas externa, ſuam à Flore intrinſeco Vim, & Virtutem participat: hoc ſublato, externa Folia ſubito marceſcunt. Id-ipſum advertens noſter Hagiotypographus, ONIADEN ſuum in Typo expreſſurus, ait: *Quaſi FLOS ROSARVM, in diebus Veris*. ROSARVM Natura ſic ex ſuis Qualitatibus primis, ut Philoſophi loquuntur, temperata eſt, ut quod Humoris, ac Frigoris redundantis habet, id foras in folia propellat: quod Siccitatis, & Caloris, intra Florem contineat: unde ſuaviſſimum Odoris utrinque, tum ex flore, tum ex Folijs roſaceis temperamentum excitetur: ſcilicet ab Horo, per ſuum ARCVM roriferum, quaſi roſiferum; in Horti ſui Horologio excitatum. Peripateticus in Horto eodem, non tam Philoſophus, quam Theologus, Apoſtolus, 2. Cor. 2. 14. quaſi de Oſtio ſibi ad Evangelium Chriſti promovendum aperto, triumphabundus: DEO, inquit, *Gratias: qui ſemper triumphat nos*, id eſt, triumphare facit, *in Chriſto Ieſu: & ODOREM notitiæ ſuæ manifeſtat per nos, in omni loco: quia Chriſti bonus ODOR ſumus Deo, in ijs qui ſalvi fiunt; & in ijs, qui pereunt: alijs quidem odor Mortis in Mortem; alijs autem odor Vitæ in Vitam*: Sic & Bufones, ab Vvarum; Scarrabæi, ab Roſarum Odore intereunt.

Famam Bonorum improbi non ferentes, inquit Theophilactus, **in ſua improbitate, Invidia, odioque tabeſcunt, & pereunt; ſed probi Fama proborum gaudentes, confirmantur, & ad vitam æternam proficiunt.**

ROSA, ut ab Odore, ſic & Sapore: ut à Colore, ſic & Vigore, tum in Cibis, tum in Medicinis, gratiſſimo, vivaciſſimo, efficaciſſimoque, ſingulariter commendatur: Aqua ROSACEA, ut oculorum dolores mitigat, ita eorum Aciem Viſivam purificat, & illuminat. Vnde ROSA elegantiſſimum divinæ Sapientiæ puriſſimæ, odoratiſſimæ, ſapidiſſimæ, Hominibus, à Deo per ſuum HIEROPOLITARCHAM communicandæ Hieroglyphicon: ut ipſa teſtis eſt Sapientia, per Hagiotypographum noſtrum, Eccl. 39. 17. ſuos Iſraelitas, velut ONIADÆ Roſacei egregios fructus compellans, his verbis: *Obaudite me divini fructus: & quaſi ROSA plantata ſuper rivos, fructificate*. Aſiaticam Interpretes hic Roſam, non Europæam, intelligi rectè ſuſpicantur: illi enim idem Hagiotypographus Eccl. 24. 18. eandem Sapientiam comparat, ita loquentem: *Ego quaſi plantatio*, ſeu planta ROSÆ, *in Iericho*. Roſa Ierichuntina, ut Saligniac. tom. 9. cap. 6. illam deſcribit: prope fontem Ieticho, (quem Eliſæus 4. Reg. 2. 22 ex ſalſo dulcem, ex ſterili fœcundum, Sale in eius aquas miſſo, reddidit) in ſpinoſis Arboribus naſcitur, valde odorifera, inter alios effectus varios, illum peculiarem habens, quod iam decerpta, imo ſicca, & ari-

da, ſuum alias opertum calyculum, ſub anniverſariam Natalis Dominici Noctem aperiat, itaque Nativam ſui formam ſpecioſiſſimam, media Hyeme, nocte intempeſta, repræſentet. Notandum Hieropolitarchæ Symbolum, pro ſuis, præſertim Nocturnis, & Hybernis, adverſis, inquam, & calamitoſis temporibus, in Horologio Verno ita ordinandis, ut Politarchia, cæteroquin exareſcens, quotidie Natalis Dominici memor, ab Hierarchia ſua revireſcat.

Mos Indorum eſt, ut Pier. in ſuis obſervat Hieroglyphicis: ad conciliandos Principum Animos, illis Roſas offerre. Muſis Noſtris indecorum videbatur, ONIADÆ ſuo in Hortum ſuum tam ROSACEVM deferre novas ROSAS: Vna Muſarum Thalia, ut Nomine, ſic Moribus viridior: Ego, inquit, auſim ONIADÆ noſtro præſentare novam ROSAM: non illam Europæam, nec Aſiaticam Ierichuntinam; ſed Chinenſem: non vulgarem, non ſpinoſam: quoad Folia, Europææ non abſimilem; quoad alia multum diſſimilem: videres illam frondibus, magnitudine, formaq;, pampinos imitantibus conveſtitam, è Smaragdino dehiſcentis calycis conclavi, multiplice Foliorum Syrmate regaliter explicato, in publicam lucem prodire, Lucis ipſius formoſa diſcrimina quotidie ſic æmulantem, ut initio quidem candidam, deinde ex candida rubentem; poſtremo ſaturo colore purpuream, hoc eſt, ſimul aliam, ſimul eandem admireris: & quotidiani miraculi novitate fateri cogaris, ad Florum Reginam, quæ tanquam Sol alter, variæ fuco Lucis diem coloret, colorum principes viciſſim accedere tributarios. Hæc de ſua ROSA Chinenſi narrantem Thaliam, reliquæ Muſæ admirantes, illam ſui ONIADÆ Horto, & Horologio digniſſimam arbitrabantur: præſertim quod ſpinis, ac ſentibus carere narraretur: eſſetque aptiſſimum inſignis HIEROPOLITARCHÆ Symbolum: quo & Maieſtas eius glorioſa, & gratioſa eiuſdem in omnibus, tam Quies, quam Inquies, typicè adumbretur. Sed quia eiuſmodi ROSARVM ſpeciem nimis procul abſentem Thalia verbo magis; quam reipſa, præſentaverat, ne omnino nihil præſentaſſe videretur: memor illius, quod Iſa. 11. 1. de Flore Chriſto dicitur: *Egredietur Virga de radice Ieſſe: & FLOS de radice eius aſcendet:* ſui Floris Roſacei memoriam ONIADÆ ſuo, ab inchoato Davidis Ieſſæi, velut Roſæ mirabiliter floreſcentis, Regno, deſignatum repræſentabat, hoc teſtimonio:

IſtIVs noſtrI OnIaDæ VIrtVtes bonIoDorIs
VnIVerſo IpsIVs popVLo ſaLVtares,
qVasI fLos roſarVM InDIebVs VernIs.

Teſtimonium hoc ſuum Thalia confirmabat unanimi, & communi Meliſſarum Paderidum applauſu, his verſiculis expreſſo:

Dum Regiæ volucres, Exercitus Hyblæi,
Cautiſſimæ Sodales, Ducesque, Principesq;,
Ex- In

In Orbe Paderano,
Castissimæ Melissæ,
Ad Paderana Tempe,
Per Chloridem vocatæ:
Pro REGE nominando,
Deliberant frequentes:
Libantque puriorem,
Diversa per vireta,
Florum suaviorum
Rorem sagaciori,
Proboscidis labello:
Cōmunibus frementes
Admurmurāt susurris:
Valete quotquot Hyblā
Vestitis, aut Hymettū:
Valete, quotquot usquā
Viretis, aut vigetis,
Floresve, Floseulive:
Nos

Nos unus hic ROSARVM
Flos allicit colore:
Odore nos inescat:
Nos detinet Sapore:
In hoc latet ROSETO
REX & MONARCHA noster.
Hunc prosequamur: hic nos,
Noſtrumque pascet Agmen,
ROSACEA medulla.
Hic Alveare nobis,
Nepotibusque nostris
Cœleste fabricabit.

Dum

Dum ſic Meliſſæ Paderides HIEROPOLITARCHAM ſuum in ROSETO ſuo diverſantem, obſervant, & HOROLOGIVM eiuſdem ibidem formatum intuentur curioſius: ecce tibi, eaſdem inde abſtrahit per novam SCENAM ONIADES ille Typicus, paulo ante *Quaſi FLOS ROSARVM in diebus verni*, Antitypum ſuum repræſentans, mox:

Et quaſi Lilia, quæ ſunt in tranſitu Aquæ.

EMpe, ex ROSETO ſuo ad ſuum LILIETVM ſuas Meliſſas curioſiores avocat noſter HORVS, & HOROLOGVS, quaſi ad novum HOROLOGIVM ipſis demonſtrandum. Illic ROSARVM, hic LILIORVM diverſa genera, diverſis in Formis, & Figuris: in Odoribus item, & Coloribus diverſis, iuxta rivulos aquarum germinantia ſpectare licet. Vt enim ROSARVM, ita LILIORVM temperamenta, quoniam ſicciora, & calidiora ſunt, aquas frigidiores appetunt. In Rosis Hieropolitarchica Morum comitas; in LILIIS Verborum ſuavis Maturitas, & matura Suavitas conſideratur: pro diverſis converſantium Linguis, & Moribus, diverſi Coloris, Odoris, & Saporis. Admiranda certè uniformis Hieropolitarchæ tanta multiformitas: videlicet, in eadem ROSA, quidquid Roſarum; in eodem LILIO, quidquid Liliorum alicubi eſt, in- & ab eodem Hieropolitarcha debet inveniri, dum unus idemque ſuis *Omnibus*, & ſingulis, cum Apoſtolo 1. Cor. 9. 22. *fit omnia, ut omnes ſalvos faciat.* ROSARVM, & LILIORVM alia in Hortis; alia in Campis, & Agris, nonnulla & in Sylvis, & in deſertis Convallibus: Hæc autem quo minora, eo ſuavius olentia: eoque in ſpeciem viliora, quo per naturam ſpecioſiora: eaque tum alba, tum rubra, tum purpurea, tum cœrulea, ſingula. ut omnia, divinitus proveniunt; agreſtia ſingulariter Matt. 6. 28. exhibentur conſideranda, prout *Salomonis gloriam*, ſua veſte divinitus accepta ſuperabant. Omnia ſuorum & Agrorum, & Hortorum, & Locorum deſertorum Lilia, ſeu Eccleſiaſtica, ſeu Politica, Hieropolitarchæ, tanquam Horo, & Horologo, per ſuum Horologium, & conſideranda, & accuranda ſunt: illius quippe vicariam perſonam exhibet, qui Oſe. 14. 5. ad ſuos Iſraëlitas aiebat: *Sanabo contritiones eorum: diligam eos ſponte. Ero quaſi Ros: Iſrael germinabit ſicut LILIVM.*

Hagiotypographus noſter Hieropolitarchicam ſui ONIADÆ Sapientiam, ita ſuos varijs calamitatibus oppreſſos alloquentē Eccl. 30. 19 inducit: *Florete Flores, quaſi LILIVM, & date odorem: & frondete in gratiam.* Exemplo videlicet, ac influxu LILII REGII, ſua diverſorum generum Lilia germinantis, ut in terra ſua REGNVM excitet omnino LILIATVM, id eſt Floridum, & Fructuoſum: Nam, ut ex communi Proverbio quidam accinebat:

REGIS

REGIS ab influxu Regna virere solent:
Regna vigere solent REGIS ab Eloquio:
REGIS ab Exemplo Regna perire solent.

Illud ONIADÆ suo Lilium Regium, aliis omnibus quibuscunque in Regno suo Lilijs, velut efficacissimũ Sceptrum, etiam nutu imperans: Horo item suo, & Horologo, velut HOROLOGII popularis GNOMON accuratissimus: quo suavissimus inter Sponsum Christum, & Sponsam Ecclesiam, concentus, Cant. 2. insinuatur: Sponso enim v. 1 Canenti: *Ego Flos campi: & LILIVM Convallium: sicut LILIVM inter spinas, sic AMICA mea inter filias.* Sponsa v. 16. accinebat: *Dilectus meus mihi, & ego illi: qui pascitur inter LILIA, donec aspiret dies, & inclinentur umbræ.* Sponsus quasi FLOS Campestris, & Agrarius: quasi vulgare LILIVM in desertis cõvallibus deprehendens AMICAM sibi desponsatam, inter Filias Alienigenas, velut LILIVM Agreste, Sylvestre, inter spinas suapte natura exortum, assimilatus eidem per omnia, excepto peccato, eandem ad Lilietum suum, quam efficaciter, tam suaviter invitat. Sponsa diligentem Sponsum viciſſim diligere cogitans, varios illi ex variis LILIORVM suorum Hortensium, Agrestium, & Sylvestrium generibus instructos, defert Calathos, ciusmodi programmate inscriptos: *Dilectus meus mihi, & ego illi: qui pascitur inter LILIA.* Sponsus hoc Liliaceum dilectæ Sponsæ apophoretum sibi gratissimum acceptans, velut Pastor pascendus, & pascens inter LILIA, toto die ad vesperam: usque dum suos Greges LILIACEOS, Bonus Pastor, & ipse Lilium factus, ex Hortis, Agris, & Sylvis Gregariis, in Horti sui Regii Areolas deducat.

LILIVM illud Regium personam SPONSI, & PASTORIS LILIACEI adumbrans, (esto suis Liliis: Agreste in Agro, Sylvestre in Sylva, Hortense in Horto appareat) ubique suum velut HORVS gratiosus in suo LILIETO excitans Horologium; proprie tamen ad HORTVM Regium pertinet: quo & ipse Sponsus Pastoritius Sponsam suam, cum suis Liliis, transferre cogitat. Vnde Cant. 4. 12. Sponsus ad Sponsam: *HORTVS conclusus Soror mea Sponsa, HORtus conclusus, Fons signatus. Emissiones tuæ, quasi Fons Hortorum: Puteus aquarum viventium, quæ fluunt impetu de Libano Surge AQVILO; & veni AVSTER: perfla Hortum meum, & fluant aromata illius.* Venit Auster, surrexit Aquilo: perflavit Campos, & Agros: Sylvas, & Hortos Padifontanos: fluxerunt hactenus, fluunt etiamnum, fluent porro, & copiosius fluent illius AROMATA: Concineturad Padifontes illud Sponsæ, Cant. 5. 1. *Veniat Dilectus meus in HORTVM suum, & comedat fructum pomorum suorum.* & illud Sponsi ibidem subiunctum: *Veni in HORTVM meum, Soror mea Sponsa, messui Myrrham meam, cum Aromatibus meis.* Experitur id Sponsa v. 13. dicens: *Genæ illius sicut areolæ aromatum, confitæ à Pigmentariis. Labia eius LILIA distillantia Myrrham primam.* Vox illa Sponsi, & Facies tam suavis trahit Sponsam post dilectum suum, descendentem in Hortum suum: ipsa enim v. 17 à Filiabus Ierusalem rogata: *Quo abiit Dilectus tuus, ô pulcherrima Mulierum? Quo declinavit Dilectus tuus? & quæremus eum tecum.* Respondet Cant. 6. 1. *Dilectus meus descendit in Hortum suum, ad areolam Aromatum, ut pascatur in Hortis, & LILIA colligat. Ego Dilecto meo, & Dilectus meus mihi, qui pascitur inter LILIA.* Sic nempe Dilecta Dilecto; Dilectus Dilectæ, sua LILIA colligit, ut pascatur, & pascat uterq; inter LILIA.

S. Bernardus in hoc suo LILIETO bene pastus, & bonus Pastor, Sermone 71. in Cant. de hisce Liliis agens exactius: ABSQVE LILIIS, inquit, NVNQVAM EST, QVI ABSQVE VITIIS SEMPER EST. Opus tuum, Studium tuum,

Desiderium tuum Lilia esse, protestentur Moralis quidam Rerum tuarum CANDOR, & ODOR: habent Mores Colores suos, habent & Odores: Odorem in FAMA; Colorem in CONSCIENTIA. Colorem operi tuo dat cordis Intentio, & Conscientiæ Iudicium. Quod ergo de Corde puro, & Conscientia bona egreditur, candidum Virtutis opus est: si autem & bona Fama secuta fuerit, & LILIVM est, cui nec Candor LILII desit, nec Odor. Iustus Lilium est in se Candidum; sed Proximo odoratum: Proximo enim FAMAM; nobis debemus, & providemus CONSCIENTIAM. En ONIADEN IVSTVM ab insigni Horo, & Horologo, in Horologio suo LILIACEO delineatum: cui præclarum GNOMONEM statuebat vigilantissimus ille Nyssenorum Episcopus S. Gregorius, de natura Liliorum erecta, Serm. 7. in Cant. sic differens: POSTQVAM HERBA LILII magna ex parte in rectum, à radice, Arundinis instar, excurrerit, Florem edit ex vertice, intercedente non modico intervallo, tantum à terra distans, quantum, ut opinor, satis sit ad hoc, ut maneat pura in sublimi PVLCRITVDO, non inquinata mistione cum Terra. Sub ejusmodi GNOMONE pulcerrimum, & ab omni terrena contagione purissimum formatur Horologium ab Horo, & Horologo: quibus rectè conveniat illud ad Philippens. 3. 20. *Nostra conversatio in cœlis*, videlicet in LILIO sursum tendente, figurata.

Sed forte quis dubitet, candidumne potius, an rubrum, an purpureum, an cæruleum, sit hoc Lilii genus, de quo hic agitur. Sponsa curiosius interroganti, subtilius respondet, Cant. 5. 10. dicens: *Dilectus meus Candidus & Rubicundus.* Per LILIA igitur & Candida, & Rubicunda intelligitur: nec id obstat, quin etiam per Cærulea, vel Purpurea intelligatur: nam & Cæruleum, & Purpureum, ex Rubro, Candidoque nonnihil participat: Omnes hi Colores, prout LILIIS conveniunt, peculiarem sibi eminentiam in Sponso, & Sponsa requirunt: Cœruleus, Cœlestem Prudentiam Hierarchicam; Politarchicam Iustitiam terrestrem RVBICVNDVS; PVRPVREVS Regiam Heroïs Fortitudinem: Angelicam Hominis Temperantiam Color Liliorum CANDIDVS repræsentat. Vnde suavissima inter Sponsam & Sponsum Familiaritas coorta, in quoddam spirituale MATRIMONIVM, Arrhabone triplici, nempe Fidei, Spei, & Charitatis Divinæ ANNVLO firmatum definit: ex quo suscepta Proles Divina fœcundet in terris Militantem, & in Cœlis Triumphantem Ecclesiam. Huius in, & ab Ecclesia Christiana sperandæ Fœcūditatis Christianæ Symbola in Epithalamio Salomonis Hieroglyphica, sunt LILIA, per Naturam suam, fœcundissima. Hinc Epithalamicus ille Psalmus 44. inscribitur: PRO LILIIS: ut S. Hieron. ex hebræo vertit: Septuaginta verterunt: PRO IIS QVI COMMVTABVNTVR. Vtraque interpretatio satis conveniens: nam & LILIA, prout hoc spirituale Matrimonium, eiusque fructum adumbrant, insigniter COMMVTATA sunt, & indies COMMVTANTVR: & ut Padifontanis nova LILIA sperare iubent, magis, & magis influxu, exemploque LILII sui Regii COMMVTABVNTVR. Omen hoc Euterpe faustissima Populi sui Paderani Delectatrix, Oniadæ suo Hieropolitarchæ Romano, scilicet in Paderbornensi Ecclesia Romano-Catholica, sub INNOCENTIO X. Hierarchæ; sub FERDINANDO III. Politarchæ, ab

Vrbe

Vrbe Roma condita, per ſuos annos, hucuſque numerandos, demonſtratũ exhibebat, hoc Epithalamio:

DeCorI habItVs, & Mores honeſtI OnIaDæ
ILLIVs rIte fVLgent:
qVasI LILIa, qVæ ſVnt In transItV aqVæ.

Huic Epithalamio ſuo, Euterpe iucundior, ſuos non tam verſus, quam verſiculos Epithalamios in hunc Modum adiiciebat.

Hûc, Nymphæ Pade- Conferant Arethuſæ:
ranæ, Huc ſeſe Dryas omnis,
Huc adeſte Napææ: Huc ſe Hamadryas una-
Huc ſe Naiades, huc ſe Quæq; dirigat: omnes
Con- Hue

Huc Oreades: huc & Veſtros agglomerate;
Vos Fauni, Satyrique, Sylvanus titubantem
Quotquot eſtis, amico; Silenum comitetur:
Sed caſto pede, ſaltus Pan deducat utrumque.
Veſtros La Hue

Huc adſint Geniorum,
Floræ quotquot odoris
Cõmorantur in hortis:
Almæ quotquot amœnas,
Lvpiæque ſonoras,
Et quotquot Paderanas
Hoſpitantur ad undas:
Omnium Zephyritis
Liliacea Dux ſit,
Liliacea ducens
Gratis Agmina Sertis.
Grata quiſq; ſibimet,
Non ingrata ſuomet
Horo Lilia portet.
Hic Sylveſtribus; ille,
Si Campeſtria deſint,
Seſe Agreſtibus ornet:
Sin Hortenſia præſto,
Sic Agreſtia cedant,
Ne confuſa recedant.
Quævis Lilia noſtro
Sunt gratiſſima Sponso.
Quem dedit Rosa Regem,
Hunc Fulgentia nobis
Spondent Lilia Sponſum.
En Mores, habituſque,
Tanquam Regia noſtri
Fulgent Lilia Sponsi:
Ad Fontis Paderani
Vndas prætereuntes,
Iſthæc Lilia fulgent,
Hunc ſpondentia Sponſum:
Sponſionis opimam,
Iſthæc lilia Sponſi
Præſentantur in Arrhã,
Qua ſe lilia Sponſæ,
Sponſi Regis in hortũ,
Ad Sponſalia duci
Conſummanda, reflectant:
Vt Sylveſtria quondã,
Poſt Agreſtia, ſenſim
Et Campeſtria, tandem
Sponſi Coniugis Vnda
Regali, decorentur:
Sic regalia Regi
regalem Vbere utroq;,
Sponſi regis in horto,
Germinantia Fructum.

Sponſalem hunc, Regalemque Fructum Horus & Horologus Noſter Oniades in ſuo Veris Horologio adumbratum, deinceps in Horologio Æstivo pergit adumbrare,

Quaſi

Quasi Thus redolens in diebus Æstatis.

Ponsus Cant. 4. 1. suæ Sponsæ formam, cum admiratione intuitus, & observatis v. 5. duobus eiusdem VBERIBVS; *Quasi duobus Hinnulis Capreæ gemellis, qui pascentur in* LILIIS, *donec aspiret dies, & inclinarentur umbræ. Vadam*, inquit v. 6. *ad Montem Myrrhæ, & ad Collem* THVRIS: mox pergens admirari, & dilaudare Sponsam, inter alia v. 11. inserit hic Encomium: *Odor vestimentorum tuorum, sicut Odor* THVRIS. IEROPOLITARCHA noster suæ iam Sponsæ copulatus, inter mysticas sui Corporis Ecclesiastici partes accuratius inspectans, Dvo quasi VBERA conspicitur, veluti duos unius Capreæ Hinnulos gemellos, in suo LILIETO pasto hactenus, deinceps; pascendos, ex intuitu, & Odoratu, & Sapore LILIVM suorum: quibus ipse, tanquam BONVS PASTOR, ut excellentiorem, tum Colorem, tum Odorem, & Saporem conciliet, vadit ad Montem MYRRHÆ, & ad Collem THVRIS. Duo illa Vbera, duorum instar Hinnulorum, a eandem Capream spectantium, & his Vberibus adhærentium, duo sunt Media, seu Instrumenta vivificandi, nutriendi, & propagandi Ecclesiam: videlicet Intellectio Veritatis, & Virtutis Dilectio: quibus in RATIONALI Pontificis, ad eiusdem pectus affigendo, Exod. 28. 30. velut Antistropha respondent DOCTRINA, & VERITAS, ab ipso Capite in omnes Corpcis universi partes quaquaversum derivanda. Huius porro derivationis BONS in Cerebro, & Corde nostri Oniadæ Hieropolitarchæ, tanto sui, partes in omnes, diffusior, quanto sublimior. Hinc iugiter illi procedendum, imo præcedendum ascendendo, in, & cum sua Ecclesia, per Montem MYRRHÆ, in Collem THVRIS: in hunc enim per illum, nec aliter, proceditur: teste Sponsa, quæ *Ascendit* Cant. 3. 6. *per desertum, sicut Virgula Fumi, ex Aromatibus* MYRRHÆ, *&* THVRIS, *& universi pulveris pigmentarij.* Nempe Aroma THVRIS non, nisi post; imo per Aroma MYRRHÆ obtinetur: per MONTEM porro ad COLLEM, in Monte situm ascenditur: & sicà Fine suo Medium, quasi unicum, sat insinuatur. Hinc & Hagiotypographus noster fortassis hic eiusdem non meminerit, præsertim cum Odorem suum Myrrhæ Mons à Colle Thuris potissimum derivet. Vnde ab eodem Hagiotypographo Eccl. 24. 20. & 22. Myrrhæ Thus coniunctum, inter Arbores odoriferas Divinam Sapientiam adumbrantes collocatur, his verbis: *Quasi Myrrha electa dedi suavitatem Odoris: & quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam.*

MYRRHA teste Plin. lib. 12. cap. 15. Arbor, seu potius Arbustum quoddam, altum quinque Cubitos, spinosum, caudice duro, & intorto, crassiore, quam Thuris: cortice levi, Olivæ folio; sed crispiori, & aculeato: bis per annum inciditur, ut resina defluat: interim priusquam incidatur, sponte su-

dat, quasi lacrymans: eaque Lacryma vocatur Stacte, Myrrhæ fructus, eo præstantior, quo maturior. Generatim porrò MYRRHA Symbolum est hieroglyphicum Discretæ, ut Ascetici vocant, Mortificationis: qua scilicet Homo suos appetitus inordinatos prudenter moderatur: animique putredinem à vitijs, morali quodam voluntatis affectu impedit. Quemadmodum naturalem corporis Putredinem à vermibus, Myrrha suo naturali effectu impedire solet: ita Humani appetitus moderatio in speciem rigidior; sed revera Homini secundum Naturam divinitus participatam convenientior, bellè adumbratur per asperiorem illam Arboris Myrrhinæ figuram, quæ sub cortice tam hispido, & hirsuto, resinam adeo præstantem contineat. Hinc & Arbor eadem Humanæ compunctionis, seu afflictionis, circa Dei offensam propriam vel alienam excitatæ, fit Symbolum: hæc enim Deo, sicut illa Hominibus, Odorem suavissimum exhalat, præsertim si à Colle THVRIS conspiretur: peculiaris namque inter hoc utrumque Arbustum, sicut est quoad extriorem figuram hortidulam similitudo; ita quoad suavissimam Energiam interiorem Sympathia, & Affinitas, HEROICORVM tam Effectuum, quam Affectuum Excitatrix.

THVS igitur arbor, sicut Myrrha, tum per spontaneam intrinsecus exudationem; tum per alienam extrinsecus incisionem, sua profert Aromata: eaque insignia, quæ ab exudatione, quasi per virtutem nativam exacte maturata, ex Mediani Solis repercussu, tanta suavitate proveniunt, ut inenarrabilem apud Plin. lib. 12. c. 14 universitatis odoriferæ halitum aspirare videantur: Hinc sicut Myrrhæ Lacryma spontanea pretiosior; ita nobilius Thuris non inciti Aroma indivisum, & integrum: quod velut sincerius, & purius, MASCVLVM vocant; illud porrò sectum, & comminutum, prout fere communiter in Europa nostra distrahitur, quia rerum diversarum quisquiliis permisceur, impurius est, odoremque minus purum, nempe miscellaneum exhalat. Vna scilicet Arabia, eaque Sabæa, inter Mare Rubrum, & Sinum Persicum, Æthiopiæ contermina, ut in reliquis Aromatibus producendis, cum quivis alia Mundi plaga decertat, ita præ omnibus Mundi plagis, apud Plin. lib. 12. c. 12. in producendo Thure, sola triumphat. Verba illius hæc: THVRA, præter Arabiam, nullis: ac ne Arabiæ quidem universæ. Arabum Regio thurifera Sabæa appellatur, quod significare Græci mysterium, dicunt. At quonam illud mysterium? nisi quod ita proprium Regioni Sabææ Thus existiment, ut ex Saba derivent suum illud σέβα, id est, colo Deum, seu, Divinam alicui Maiestatem attribuo. Hinc & Incisores Thuris, idem Plin. Homines Divinos, & Sacros, & Sabæam Arabiam Sacram denominat; videlicet ab his Incisoribus, quorum trecentas ibidem Familias, Ius illud quasi hæreditarium, sibi vendicasse commemorat, ita ut in unaquaq; nonnulli, ad id officium deputarentur, qui ab omni congressu fœmineo alieni, tanquã Homines omnino Spirituales, carne tamen admirabile quoddam Religioso Thuri martyrium exhibentes, non minus Thuris, quam Religionis pretium adaugerent: quandoquidem suum Thus, uni Deo genitum, sua vivendi ratione Divina protestarentur. Hinc *Reges Arabum & Saba*, teste Davide, Psal 71. 10. inter alia dona, suum quoque Thus adducturi prædicuntur: & Regina Saba 2. Par. 9. 10. *inter Aromata multa nimis* Regi Salomoni

delata

delata, ſuum item THVS attulerit: *Nec enim*, ut Scriptura loquitur, *fuerunt Aromata talia, ut hæc quæ dedit Regina Saba Salomoni.* Et Matt. 2. 11. *Magi* Sabæi *apertis theſauris ſuis*, vero Salomoni, Regi, Deo, & Homini, *Aurum, Thus, & Myrrham obtulerunt*, Scilicet Myrrham Homini; Aurum Regi; Deo Thus: & hoc iuxta Gentis morem: Sabæi enim, ut Plin. lib. 12. cap. 19. refert, Sabin Deum habebant, cuius Sacerdotes, univerſi THVRIS annuatim collecti, antequam vulgo Mercis inſtar diſtraheretur, partes decimas à Populo, in mēſura certa deferendas colligebant, nomine Populi, ſuo Deo, ſuis tēporibus offerendas.

Myſtica ſunt hæc Sabæorum, à quibus deinceps ad Gentes alias derivata ſunt, Divinis plena Myſteriis, Solennia, forte Sabæis primum orta ex divina Lege Moſis, Populum ſuum ab Ægypto, per illas Regiones Thuriferas, in Terram ſibi promiſſam traducentis: Frequens enim per Moſaicam Legem fit mentio THVRIS, velut ad legitimè ſacrificandum neceſſarij: quod quia Terræ promiſſæ non erat nativum, illuc ex Saba deferri copioſè oportebat. Sed: *Vt quid mihi*, ait Deus ad Iſraëlitas, Ierem. 6. 20. *THVS de Saba affertis, & calamum ſuave olentem de Terra longinqua? Holocautomata veſtra non ſunt accepta: & Victimæ veſtræ non placuerunt mihi. Propterea hæc dixit Dominus: Ecce ego dabo in Populum iſtum ruinas: & ruent in eis Patres & Filij ſimul: Vicinus. & Proximus peribunt. Hæc dicit Dominus: Ecce Populus veniet de Terra AQVILONIS, & Gens magna conſurget à finibus Terræ, Sagittam, & ſcutum arripiet: crudelis eſt, & non miſerebitur. Vox eius quaſi Mare ſonabit: & ſuper equos aſcendent, præparati quaſi Vir ad prælium, adverſum te, Filia Sion. Audivimus famam eius: diſſoluta ſunt manus noſtræ: Tribulatio apprehendit nos, dolores ut parturientem. Nolite exire ad agros & in via ne ambuletis: quoniam gladius inimici, pavor in circuitu, &c.* Sic Ieremias Populo ſuo Captivitatem Babylonicam intentans, ob ſcelerum fœtorem, ſuo Thuris odori permixtum: quo Deus merito ad eorundem vindictam concitatus, horrendū illud, per Nabuchodonoſorē, tam Vrbi, quam Templo Hieroſolymitano excidium intulit: cuius miſeranda rudera, dolentibus oculis intuens Oniades ille typicus eadem paulatim amoliri conatus, priſtini Decoris plurimum, tam Vrbi; quam Templo, & Patriæ toti reddebat indies: tanto maiore effectu, quanto maturiori affectu, ipſe, tanquam SOL Meridianus divino zelo efferveſcens, ſuam erga Deum Religionem, quaſi Arborem THVRIS, intimè ſibi unitam, quotidie magis, & magis excoquebat, per MYRRHÆ Montem, variis adverſitatum dumetis obſtructum, in collem THVRIS, eximia Dei Familiaritate aſſumptus, & factus indè univerſo Populo ſuo, *Quaſi THVS redolens in diebus Æſtatis.*

Noſter Antitypus Oniades viam eandem, cum Typico, ingreſſus; at per ſemitam eo ſublimiorem; quo perfectiorem, ſub Lege Nova Chriſtianæ vitæ ſtatum proſequitur, inſignem tam Religionis; quā aliarum Virtutum, Odorem quaquaverſum, ex Vrbe ſua, diffundens, ad ipſos uſque camporum, Agrorum, & Sylvarum tractus: in quibus, ut & Hortenſia, & Campeſtria, & Agreſtia, & Sylveſtria LILIA, ſibi Deoque ſuo, quem ſuis manibus geſtabat, ſuavius adunaret, ſicut LILIVM, ipſis Regium, *in tranſitu Aquæ*; Ita THVS *redolens in diebus Æſtatis*, Odorem ſuum liberali animo, elargitur. Aſſerebat nonnemo, quàm breviter; tam argutè: Qui RVDOLPHO Imperium, ADOLPHO Principatum Imperii contulit. utrique ſcilicet, ob liberalem affectum religioſæ Pietatis, erga ſuum Dominum, latentem ſub Hoſtia Euchariſtica: quam hic noſter ONIADES, ſuis Anni temporibus, & Amburbalem,

lem, & Ambarvalem, suis gestit gestare Manibus: Exemploque raro, ijsdem prope singulos in dies, eandem immolare: superans in hoc, multis partibus, Typicum illum Oniaden, qui semel tantum quotannis, *Immolata Expiationis Hostia* Typica, Levit. 16. 12. *introibat Sanctuarium, assumpto Thuribulo, & Thymiamate, ut positis super ignem Aromatibus, Nebula eorum, & vapor operiret Oraculum*: ubi PONTIFEX ille Typicus, velut Mediator inter suos, Deumque, in Oraculo adumbratum, positus videbatur QVASI STELLA MATVTINA IN MEDIO NEBVLÆ: QVASI ARCVS REFVLGENS INTER NEBVLAS GLORIÆ. At *Hæc umbra erant futurorum*, inquit Apostolus ad Colos. 2. 17. *Corpus autem Christi. Vmbram enim habens Lex futurorum Bonorum*, ad Hebr. 10. 1. *Non ipsam Imaginem rerum, accedentes perfectos facere non poterat*. Nunc eversis cum sua Hierosolyma Vmbris Typicis, ut Antitypum ipsis verum Christi CORPVS; ita & Antitypos eiusdem Corporis veros ADMINISTRATORES habemus, videlicet Hieropolitarchas, inter quos ille noster Antitypus ONIADES: cui suæ Inaugurationis memoriam nostra Terpsichore, à destructa per Aquilonarem Nabuchodonosorem Hierosolyma, sic exprimebat:

NegotIosVs ILLe noster OnIaDes,
à DIVInI zeLI operIbVs eXæstVans:
qVasI thVs reDoLens In DIebVs æstatIs.

Chorum Terpsichore suo minus dignum Elogio; sed Thuri suave-olenti conformiorem eligebat Glyconiũ, ab ipsa verbis; à reliquo Musarum Choro plausibus accommodatis, exprimendum:

VT quid, mollis Arabs, tuum
Pinguem THVRIS Odoribus,
Iactas Metropolim Sabam?
En Panchaïa Thureis
Nunc illustrat honoribus
Germanum Paderæ solum.
En HERÒVS Arabs, PIVS
MYSTES, THVRIS & Artifex,
Et mirabilis Institor,
Thuris Germina procreans
In terris bene olentia,
In cœlis redolentia:

In

In Cœlo, & Paderæ Solo,
Fructum parturientia.
En MITRATVS Arabs, novi
THVRIS Venditor, Ipſe THVS
Ipſum: quod parili ſuis,
Externiſque quibuſlibet,
Divendit pretio: Nihil,
Vnam præter ADOREAM
Divinam, pretii volens.

THVS hoc perpetuans ſibi
Æſtivos Hyperionis
Ardentis radios, MERO
Per Noctem fruitur DIE:
SOL à THVRIS odoribus;
THVS à SOLIS Amoribus,
Omni tempore paſcitur.

Sic dum Sol Hic inæstuat,
Thvs hoc æstuat: insuper
Mox exæstuat: in Deum,
Ac ipsius Imaginem,
Prodens Solis amabiles,
Mixtos unguine Myrrhino,
Per vim Thvris, anhelitus,
Quales Oniaden decent:
Cui Tractus Paderæ, cui
Partes Finitimæ, cui
Sol qua surgit, & occidit,
Cui accensa Meridies,
Cui Septentrio frigidus,
Acceptos referat suos
Thvris, quos Paderæ solvm
Aspiraverit Halitus.
Aspirate Favonii:
Conspiret Boreæ Notus:
Euro sit Comes Africus:
Vulturnum Zephyrus iuvet:
Conspiretur ab omnibus
Cœli Spiritibus Novo
Huic Thvri famulantibus,
Aurigante Diespitre,
Conformante Paraclito
Tot Spiramina Spiritu.

Sic Terpsichore: applaudentibus reliquis Musis; unam illarum timidiuscule applaudentem, quod vereretur, ne quid ex illo Ventorvm, & Spiritvvm inter se conflictu Oniadæ nostro periculi eveniret, subarguebat Erato, asserens, huiusmodi conflictum ordinari ad Ignem ex Arbusto Thvreo,

REO, si non eliciendum, saltem ampliandum: qualem Hagiotypographus inter Oniadæ Symbola expressisse videatur, aiens, quod extiterit,

Quasi Ignis effulgens.

Elebre apud Israelitas Elementum IGNIS, Maiestatem ipsis Divinam repræsentabat: unde Paulus ad Hebr. 12. 28. Israëlitarum mobili Regno Christi Regnum immobile subst-tuens ita concludit: *Itaq; Regnum immobile suscipientes habemus gratiam, per quam serviamus placentes Deo, cum metu, & reverentia: Etenim Deus noster IGNIS consumens est.* Hinc & aliarum Gentium Regibus, præsertim apud Persas, Æthiopes, Chaldæos, & Assyrios, quasi Diis, autoritatem Divinam repræsentantibus, Lampades, aut Faces prælucebant: origine talis Consuetudinis accepta, procul dubio, ab Israelitis, Deum suum velut Ignem reverentibus, quod eundem in specie Ignis apparentem sæpius experti fuissent: nimirum Exodi 3. 2. liberare cogitans populum tuum à servitute Pharaonis, *Apparuit Moysi Dominus in Flamma IGNIS de medio Rubi:* Item: Exod. 13. 21. *Dominus præcedebat Hebræos ad ostendendam illis Viam per noctem in Columna IGNIS.* Item Exodi 24. 17. *Erat species Gloriæ Domini, quasi IGNIS ardens, super verticem montis Horeb in conspectu Filiorum Israel.* Unde Moyses Populi sui Dux brevi moriturus memoriam huius Ignis eidem accuratè inculcans, Deut. 4. 12. inquit: *Locutus est Dominus ad vos de medio IGNIS. Et, v. 22. Ecce morior in hac humo: non transibo Iordanem: vos transibitis, & possidebitis terram egregiam. Cavete ne quando oblivisciris pacti Domini Dei tui, quod pepigit tecum: Quia Dominus Deus tuus IGNIS consumens est, Deus Æmulator.*

Ad huius IGNIS Memoriam deinceps conservandam præcipiebatur Levit. 6. 12. *IGNIS in Altari semper ardebit, quem nutriet Sacerdos, subjiciens ligna mane per singulos dies, & imposito Holocausto desuper adolebit adipes pacificorum. IGNIS est ille perpetuus, qui nunquam deficiet in altari.* Hunc IGNEM primum ipse Dominus in eodem Altari excitavit, inflammando primum Aaronis, Novelli Pontificis Holocaustum: *Apparuit enim* Levit. 9. 23. *Gloria Domini omni multitudini: & ecce egressus IGNIS à Domino devoravit Holocaustum, & adipes, qui erant super Altare.* Porro Nadab, & Abiu, Filii Aaronis, Levit, 10. 1. *Arreptis*, ex incuria, *Thuribulis, IGNEM alienum*, seu profanum aliunde sumptum, *imponentes, obtulerunt eundem coram Domino: egressus q; IGNIS à Domino devoravit eos, & mortui sunt coram Domino: Dixit q; Moyses ad Aaron: Hoc est Dominus: Sanctificabor in ijs, qui appropinquant mihi: & in conspectu omnis Populi glorificabor.* Inde moniti Sacerdotes, omni cura deinceps IGNEM antea Divinitus excitatum, pro Sacrificiis ordinariis legitimè offerendis iugiter conservarunt, usque ad instantem captivitatem Babylonicam: tunc enim, prout 2. Machab. 1. 19. legitur: Sacerdotes IGNEM hunc Divinum ex Altari, & Templo ablatum, *in puteo alto, & ficco absconderunt, & in eo contutati sunt eum:* quem soluta

Captivitate Sacerdos Nehemias missus à Rege Persidis iussit requiri per Nepotes Sacerdotum illorũ, qui absconderant, & non invenerunt IGNEM: *sed aquam crassam: & iussit eos haurire, & afferre sibi: & Sacrificia, quæ imposita erant, iussit Sacerdos Nehemias aspergi ipsa aqua, & ligna, & quæ erant superposita: utq; hoc factum est. & tempus adfuit, quo SOL refulsit, qui prius erat in nubilo, accensus est IGNIS magnus, ita ut omnes mirarentur*. Hoc igne postmodum Sacerdotes utebantur in secundo Templo Zorobabelis: instituto ad perpetuam huius rei memoriam, Festo IGNIS dati, quotannis celebrando. Miraculi fama delata in Persidem ad Regem Artaxerxem, seu Assverum, Estheræ Coniugem, per hoc mirifice ante conciliatum Religioni Iudaicæ: admirantem scilicet, quod IGNIS per annos 160. absconditus, & in Aquam crassam, & inde rursum in Ignem converti potuisset. Fortassis hinc ille singularis Honor Ignis apud Persas, qui teste Pierio Hierogl. lib. 46 IGNEM Sacrum, & Æternũ, quasi Numen habebant: quod quocunque Rex cum Exercitu procederet, argenteis Altaribus impositum præferebatur. Similiter postea, ut Herodianus asserit, etiam Imperatoribus olim prælatus IGNIS, velut Symbolum Principatus, vel insignioris Vitæ, Doctrinæ, Felicitatis, Potentiæ, Gloriæ, qua Deus, Divique polleant in primis, velut Prototypi: deinde illorum velut Ectypi Reges, Principes, Iudices, aliique in Republ. Illustres Homines.

Homo ex quatuor Elementis, vel potius Elementariis Qualitatibus, velut alimentis primariis coalescẽs, nullum habet Animæ suæ, Divinæ Imagini Hominis formatrici, conformius Elementum, quàm IGNEM: seu enim consideres Motum eius, quo super omnia reliqua sursum tendit: seu Temperamentum, quo & calidus, & siccus est, inter Elementa proximè Naturam Divinam consequitur. Homini unicuique, in primis autem HIEROPOLITÆ ARCHÆ, Subditorum Archetypo, sic exprimendam, ut iisdem ab illo uniformiter difformiter, pro singulorum captu, singulariter imprimatur. DEVS Spiritus est simplicissimus, purissimus, lucidissimus, calidissimus, subtilissimus, efficacissimus: inter Elementa nullum Igne simplicius, purius, lucidius, calidius, subtilius, efficacius. Simplicitas Dei, omnem duplicitatem, multiplicitatem, Hypocrisin, fictionem, simulationem, aversatur: exterius talem se verbis, & operibus exhibet, qualem se interius habet: omnẽ astutiã, dolũ, fraudem, omnemq; supervacaneã actionũ multitudinem, ut illusoriã abominatur. Prov. 3 32. *Abominatio Domini est omnis illusor: Et cum simplicibus sermocinatio eius*. Per SIMPLICITATEM, IGNIS sese in figuram pyramidalem sursum colligit. Eodem collimat eiusdem IGNIS PVRITAS, eo scilicet purioris, quo subjimius contendens, purissimum Deum, per igniti cordis puritatem attingere intendit. CORDIS PVRITAS apud Doctorem Angelicum 2. 2. qu. 7. artic. 2. est omnium cogitationum, affectionum, sermonum, operumque Munditia: de qua Fons ipse puritatis Matt. 5. 9. *Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt*. Immunditia ex rerum viliorum & pretiosiorum inter se commistione oritur: Munditia illarum separationem exigit: qualem Deus tempore Captivitatis Babylonicæ in Populo Israelitico requirens ait, Ieremiæ 15. 19. *Si separaveris pretiosum à vili, quasi Os meum eris*. Ad eiusmodi separationem ritè instituendam, sicut Intellectus Lumen Sapientiæ; ita Voluntas ardorẽ Charitatis Divinæ, sibi à divino Spiritu, velut Igne lucidissimo, & ardentissimo, cõmunicatum desiderat. Vtrũq; Spiritus Divinus post

Capti-

Captivitatem Babylonicam, à Cyro Persarum Rege solutam, liberaliter communicandum promittebat Malach. 3. 1. dicens: *Ecce ego mitto Angelum meum, & præparabit viam ante faciem meam, &c.* Ipse quasi IGNIS *conflans, &c Et sedebit conflans, & emundans Argentum, & purgabit filios Levi: & colabit eos quasi Aurum, & quasi Argentum: & erunt Domino offerentes sacrificia in iustitia. Et placebit Domno sacrificium Iuda, & Ierusalem, sicut Dies seculi: & sicut Anni antiqui.*

Hæc sub antiqua Lege, quasi per umbram, adimpleri cœperunt à Iosue, ab Esdra, Nehemia, & aliis nonnullis Iudæorum ex Captivitate liberatorũ Ducibus, ac Principibus, in primis porro ab ONIADE Hieropolitarcha nostro: sed quoad rem ipsam, primum sub Nova Lege, à Christo adimpleta sunt: qui de Ioanne Baptista loquens Matt. 11. 10. *Hic est*, inquit, *de quo scriptum est: Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te.* Hunc enim Deus Pater ut Internuntium ad Iudæos missurus erat, qui denuntiaret ipsis adventare sui Testamenti, nempe in Testamento veteri, promissum Angelum: quem Septuag. Isa. 9. 6 *Magni Consilij Angelum* nominant: qui Luc. 12. 49 dicebat: *Ignem veni mittere in Terram, & quid volo, nisi ut accendatur?* Quod suo testimonio affirmans Ioannes Baptista, Ioan 5. 35 *Lucerna ardens, & lucens*: videlicet ab hoc Igne accensa, illi palã, & apertè Matt. 3. 11. acclamabat: *Ipse vos baptizabit in Spiritu sancto, & IGNE.* hoc est, Divino Spiritu, Apostolis per speciem Ignis Act. 2. 3. liberaliter communicato, eorumque, tum Discipulis; tum verò maximè Successoribus Hierarchis, communicando, ut hi exemplo Christi sui Archierarchæ, sint velut missi à Deo *ANGELI præparantes viam eius, ante faciem eius.* Igne Spiritus sui, suum & *Aurum, & Argentum*, Clerum scilicet, Populumque suum assiduissimè *conflantes, & colantes* ut utrumque ab omni scoria emundent IGNEAM ad hæc omnia consequenda SUBTILITATEM Intellectus; Voluntas EFFICACIAM requirit. Vtramque Psalmista Regius Psal. 118. 140. insinuat. his verbis Deum appellans: *IGNITVM eloquium tuum vehementer: & servus tuus dilexit illud.* Ex hebræo IGNITVM, etiam CONFLATVM seu IGNE PVRGATVM, aut PROBATVM, verti potest, sicut Psal. 11 7. pluraliter dicuntur: *Eloquia Domini, eloquia casta, seu munda, velut Argentum Igne examinatum, probatum Terræ*, videlicet ab illa omnino separatum, *purgatum septuplum*, id est, fusum sæpius, ac refusum, ideoque purissimum, ab Igne subtilissimo, qui omnem illi fæcem, ac scoriam, licet intimè commistam, extraxerit. Huiusmodi eloquiorum Custos, in primis Hierarcha, secundum illud Malach. 2. 7. *Labia Sacerdotis custodient scientiam, & Legem requirent ex ore eius, quia Angelus Domini Exercituum est*: Internuntius scilicet Divini Verbi, quam subtilis, ac efficacis, tam subtilem, ac efficacem Internuntium exigentis, qui velut IGNIS quam simplex; tam purus: quam ardens; tam lucens: quam subtiliter; tam efficaciter, intus, & foris norit operari.

Talem Operarium noster Hagiotypographus Eccl. 48. 1. designat his verbis: *Et surrexit Elias Propheta quasi IGNIS, & verbum ipsius quasi FACVLA ardebat.* Similiter ab eodem Oniades ille Typicus Eccl. 50. 9. exprimitur: Quasi IGNIS effulgens, ut in Antitypo suo expressius refulgeat, velut IGNIS in Rubo ardente, non combusto: velut Populi sui Dux in Columna IGNIS: velut IGNIS ardens super verticem Montis Horeb, in conspectu Filiorum Israël, Gloriam Domini speciosam repræsentans: velut IGNIS Divinus, in Altari suo alienum Ignem consumens: Ignem fatuum dissipans Ignemque mutatum in crassam Aquam, in pristinum Ignem transmutans: velut IGNIS, cui

David in spiritu exultans Psal. 103. 1. accinebat: *Benedic anima mea Domino: Domine Deus meus, magnificatus es vehementer: qui,* (*v.* 4.) *facis Angelos tuos spiritus, & Ministros* tuos IGNEM urentem. IGNIS urens in Rubo; eundem non exurens: in Columna ducens; non seducens: in Horeb illucens; non illudens, prout Verbi Naturã Divinã, in Carne Humana; sic & HIERARCHIAM in POLITARCHIA divinitus operantem appositè figurat: Horeb lugũ eminens in Monte Sina, qui suum à Ruborum copia nomen hebraicum accepit, Politarchiam in Populo, velut in Rubeto, eminentem indicat; sed lugum, prout nominis Horeb, apud Hebræos, radix insinuat, desertum, & aridum: nisi commorans ibidem cum Mose, Hieropolitarcha efficaciter dicat illud Deuter. 32. 2. *Concrescat ut pluvia doctrina mea: fluat ut Ros eloquium meũ: quasi Imber super herbam, & quasi stillæ super gramina:* Igne Divino simul irradiante, ut inde Politarchia, velut Columna Nubis, per suam Hierarchiam ignita consurgat, excitans Cyrum novum: cui Deus, velut Christo suo, *Dexteram illius apprehendens,* Isa. 45. 1. dicat illud eiusdem, 44. 28. *Pastor meus es, & omnem voluntatem meam complebis: Qui dico Ierusalem: Ædificaberis: & Templo: Fundaberis.* Dictum Factum attestabatur. & Futurum augurabatur Erato, IGNITVM sui ONIADÆ in Deum AMOREM consignans Elogio, Imperii Persici Exordium, velut solvendæ Captivitatis Babylonicæ Auspicium, per suos annos hucusque numeratos, designante, his verbis:

Iste noStrI OnIaDæ pVrIor asVrgens
In DeVM affeCtVs,
qVasI IgnIs effVLgens.

Suum hoc Elogium Oniadæ suo explicatum accinebat Vestalis Erato, Vulcani Adversaria, suis hunc Versibus territorio Paderano eliminans, Ignemque Vestæ Sacrum introducens, ad hunc modum:

VVLCANE Ignipotens, degener Ignium
Tractus aërios exuperantium,
Ex Iunone vafri progenies Iovis,
Ob mixtã gravidi corporis Indolem,
Deturbata Poli sedibus Igneis,
Feces Mulciberis non tolerantibus:
Vt sic Loripedum turpiter Agmini
Temet consocians, putidioribus
Deturpes liquidum gressibus Aëra:

Hinc

Hinc gressus remove: Iam satis, & super
Grassatum ad Paderam: sat Facibus datum,
Et Sylvas, & Agros, & viridantia
Hortorumq;, Domorumq; repagula,
Et flavas Cereris Falcigeræ trabes,
Desertosq; Lares Arcium, & Vrbium,
Flamma luctisona depopulantibus:
Iam Stragū satis est, quas dedit Impetu
Trux Bellona tuo, Ferree Mulciber,
Armis fœta tuis: dum reboantibus
Latè flammivomo pulvere Machinis,
Scrutorumq; globorumq; sonantium,
Saxorumq;, petrarumq; tonantium,
Nimbos in Paderæ coniicis alveum:
Sed iactum satis est. I modo claudipes,
Cyclopum repetens antra sodalium:
Bronten, & Steropen, atq; Pyracmona,
Consortesque alios Æthnicolas, tui
Monstrosam Historiam Loripedis doce.
Discant, quâ methodo vincula præparent
Mavorti, ac Veneri. Pallada Virginem
Frustra solicitans, ecce VIRAGINEM
Istam PADERIDEM ducere non potes,
Quamvis Ignipotens. Ignis es halitu
Terreno gravidus: Fumifer Ignis es,
Nidorem Stygium cominus, eminus
In Terras, in Aquas, in spurii Aeris
Oras, sulphureis rictibus evomens.
IGNEM Pallas amat virgineum, Plagis
Cognatum Æthereis: quem sua PVRITAS,

Subtilique ſuum flammeolo tegens
Vultum, SIMPLICITAS: quem ſua Lvx mera,
Lvx Ardens ſibi, LVCENS aliis: ſua
Quem, quò vult, penetrans Vis, & Orexis in
Æthra conſtituit, donec in Aethera
Conſcenſus pateat: quo ſibi Coniugem
Ignem Ignis ſtabili Connubio DEVM,
Amplectatur Homo Perpetuarius.

IGNEM hunc ONIADES noſter ab Aethere
Tractum offert Paderæ tractibus: ipſe fit
IGNIS, Paderidum Nubila diſſipans,
Diſpellens tenebras, frigora diruens:
Et nunc Igniculos parturiens novos,
IGNES ut pariat conſimiles, quibus
Orbis Padericus luceat, ardeat,
Conſumatque, ſuo quidquid in aëre,

Vel

Vel terra, vel aqua pestiferum latet,
Quin & finitimis Orbibus inserat
Ignes progenitos, queis Patriæ Lues
Omnis dispereat: queis Patriæ Salus
Pax postliminio reddita floreat
Fructus Ætherei germina promovens:

Subtiles hos, & sublimes Amantis ERATVS Amores, quibus puriorem Oniadæ sui, velut Ignis effulgentis assurgentes in Deum Affectus exprimere conabatur, approbans Vrania: eosdem novo eorundem Symbolo per Hagiotypographum expresso, affirmabat: quo scilicet Oniades ille Typicus Antitypum suum adhuc in Æstivo diversantem Horologio, ab Hora sui erga Deum Amoris, QVASI IGNIS EFFVLGENS, ad orationis, ex Amore flagrantis, & fragrantis Horam deducit eidem Prototypus,

Et quasi Thus ardens in Igne.

THVS, & ut Arbustum, & ut Aroma, inodorum: nisi vel à Sole, vel ab Igne acriter incalescat: eoque magis odorum, quo magis incaluit: hinc ARDENS IN IGNE omnino calidum, & sic maximè odorum præsertim Thus Masculum, ardentibus carbonibus impositum, ab Igne ardente, quam primum inardescens, mox diffluens, vaporemque suum quaquaversum, in primis tamen sursum diffundens. Pulcerrimum nostri Oniadæ Hieropolitarchæ Symbolum: THVS ARDENS IN IGNE, Politarchia ex Hierarchia fervens, & Polirarchica Religio ab unita sibi Charitate Hierarchica exardescens: Odoremque tam Deo; quam Hominibus gratissimum progenerans, Politarcha nisi Orationibus, aliisq; piis ac Religiosis Hierarchæ propriis exercitationibus, absque fuco, & simulatione, prout MASCVLVM THVS candidissimum exigit, crebro excitatus inflammetur, suavem Deo, vel Hominibus bonorum, seu laudabilium operum fragrantiam reddere non potest.

IGNIS ab Horo subtilius illum perspiciente duplex observatur: alterum Semivir Vulcanus; alterum Pallas Virago repræsentat: Prout Erato suis utrique Modulis paulo ante subtiliter accinebat. Ignem Humanum, Affectum, & Amorem Politarchicum, adumbrat species Vulcani Semiviri,

Hominis impotentis.monstrosè claudicantis,ex lapsu videlicet,quo cœlitus in Terram decidens ita pedem sibi dextrum,imo & sinistrum afflixit,ut perpetuo Scipione,quo assiduè sustentetur,indigeat: Cœruleum tamen Pileum,sicut Regionis Æthereæ,ita Libertatis Humanæ Symbolum,quamvis ex hoc ipso lapsu per aërios tractus,eorumque impuriores halitus,&vapores nonnihil infuscatum,retinuit: quo suum tam lapsum; quam lapsus terminum,& à Quo,& ad Quem sit delapsus,recordetur. Pileus ille suis adhuc ex VULCANI capite scintillantibus igniculis eundem à Libertino exilii,ad liberum Patriæ statum prensandum elevans in cœlum aspirare facit, & suspirare ad Nuptias cum Pallade Viragine Igneam Æthram purissimam inhabitante contrahendas. Ita Nupturientem Vulcanum Semivirum Virago Pallas,conservandæ suæ Virginitatis ergo,semper aversata Hieropolitarchæ suo,velut Sponso dilectissimo,Ethicum in Poëtico simul, & Physico Mysterio Symbolum exhibet: quod sit insigne tam pro cœlesti erga Deum affectu conservando phylacterium; quam pro adversantibus illi terrenis affectibus repudiandis Amuletum. Is,quo in terris utimur,IGNIS terrestris,impuro Aëri commistus Vulcanus est,vane affectans Æthereæ Palladis Nuptias: dum conatu frustraneo sursum elevatus, ut Æthereo Igni copuletur,in via subito evanescit,repente in terrestrem fumum rediens, undeabierat. Ignis enim terrestris incensus: & Amor, seu Affectus terrenus,velut Ignis fumosus: cui opponitur cœlestis, & divinus Amor per Ignem Æthereum, quasi Palladis,nimirum Sapientiæ Divinæ thalamum adumbratus.

Igni duplici Thus item duplex,utrique suum, peculiare scilicet convenienter attribuitur,Ignis Palladius,quasi Vestalis,& Virgineus: Masculum illud,candidissimum, lucidissimumque Thus : quale iuxta Legem Mosaicam,in Sacrificiis plerisq; ,si non omnibus, adhibebatur,velut Holocaustum,tantum quantum soli Deo adurendum, &comburendum: reliqua prope omnia,vsque ad Sal,quod Levit.2.13. in omni Sacrificio adhiberi debebat,si non populo,saltem Levitis,vel Sacerdotibus communicari poterant,vnum THVS uni Deo ab Igne consumendum reservabatur.THVS porro Sabæum,Thus masculum,Thus legitimum:Thus candidissimum,& lucidissimum exigitur,genuinum Politarchiæ Symbolum, divinitus ordinatum: nec enim ulla ordinata potestas,nisi a Deo,cuius Sapientia,Prov.8.12. per sui Prosopopœiam inducitur,sic loquens:*Ego Sapcentia habito in Consilio, & eruditis interfum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam & superbiam, & viam pravam,& os bilingue detestor.Meum est Consilium,& Æquitas:mea est Prudentia , mea est Fortitudo. Per me Reges regnant,& Legum Conditores Iusta decernunt:per me Principes imperant, & Potentes decernunt Iustitiam.* Prudenter hoc per se,suosque Arabici Regni Consiliarios advertit, non Pseudopolitica Regina , de qua Rex Christus,velut Regis Salomonis Antitypus,Matt.12.42. *Regina Austri surget in Iudicio cum generatione ista,& condemnabit eam,quia venit à finibus terra,audire Sapientiam Salomonis: & ecce plus quam Salomon hic.* Reginæ huius Adventū illum Regia Chronica 3.Reg.10.1: describunt,& v.10. inter alia Reginæ Sabææ munera,quibus Regē Salomonē conciliare sibi conabatur,peculiaris fit mentio Aromatum : *Nec enim allata sunt ultra,* inquit Chronographus , *Aromata tam multa,quam ea quæ dedit Regina Saba Regi Salomoni:* procul dubio in primis THVS,quod in Sacrificiis quotidianis Hierosolymæ

Hierosolymæ in Templo affatim consumendũ, aliunde, quam à Sabæis haberi non posset. Noverat scilicet Politica Regina Hierarchicum Regis Salomonis affectum, qui, licet ipsius Hierarcha non esset, Hierarchicis tamen aliorum officiis non minus, quam Politarchicis diligenter administrandis exactè intenderet. Vnde gratiss.mum, tali Regi, tale munus futurum prudenter ominabatur: nec ingratum se, aut illiberalem, tam liberali Reginæ Rex Salomon exhibuit: Aurum illa cum Gemmis, & Aromatibus copiosum, per suos Camelos, ex Saba in Ierusalem deportarat; sed finem Auri, Gemmarum, & Aromatum, in primis autem Sabæi Thuris usum legitimum, & sincerum veri Dei cultum, in mente sua reportavit. Simile quiddam illis Magis Hieropolitarchis Orientalibus Matt. 2. 11. suum Aurum, Thus, & Myrrham suo Archieropolitarchæ offerentibus accidit: nec absimile illi Oniadæ typico evenit à finitimis, & vicinis Principibus, Regibusq; propter insignem, tum sui Nominis, tum Numinis Divini Odorem, in ARDENTI THVRE adumbratum, ita honorato, ut Oniadæ Honor esset Honorantibus Odor, si vellent, maximè salutaris. Quidni? & Antitypo idipsum eventurum auguremur? Quin imo aliquatenus evenisse attestemur? Sed eventus adhuc nobilores ominamur, ubi THVS illud Sabæum, Paderanum inquam, finitimis Regionibus communicatum, suos ibi per suum Odorem fructus germinare occeperit.

Noster Oniades iam supra. cum Sponso Cant 4. 6. ad Montem Myrrhæ, & ad Collem THVRIS evasit. quasi THVS REDOLENS IN DIEBVS ÆSTATIS, videlicet Arbustum Thureum, arbusta similia germinando parturiens; inde ad Hortum suæ Sponsæ invitatus, his verbis: Cant. 5. 1. *Veniat Dilectus meus in Hortum suum, & comedat fructum pomorum suorum.* Eandem vicissim ad se in Montem suum quasi Hortum sublimiorem invitans respondet: *Veni in Hortum meum, Soror mea, Sponsa: messui Myrrham meam, cum Aromatibus meis.* Vbi non iam Thus Arbor in diebus Æstatis tantum redoleat à Solis æstu diurno, sed Aromata, fructus Arboris, pro anni tempore quovis, etiam nocturno, ex ardentibus carbonibus redolitura, colligerentur ad offerendum in Altari utroque, tam Holocausti; quàm Thymiamatis, quotidianum Sacrificium, & consummandam oblationem quamcunque, Domino per Thuris Holocaustum adolendam. HOLOCAVSTI Altare Hominem Animalem Politarchicum; Altare Thymiamatis Hominem Spiritualem Hierarchicum, Deo per Thus Religionis ardens, in Amoris Igne sacrificat: & sic omnem Hieropolitarchæ operationem, quasi legitimam oblationem intentione purissima, velut ARDENTIS EX IGNE THVRIS in Deum elevatione, Principaliter sublimat. ALTARE THYMIAMATIS, ait Beda in cap. Exod. 30. significat perfectorum vitam, qui quasi in vicinia Oraculi sunt positi: quia desertis infimis delectationibus, de solo Regni cœlestis ingressu curam omnem impendunt. Vnde bene in hoc Altari non Carnes animalium; sed sola incendebantur Thymiamata, & cælestium desideriorum Odoramenta; per Ignem interni Amoris, in conspectu sui CONDITORIS OFFERVNT. Ipsius Thymiamatis confectio Exodi 30. 34. sic Mosi à Deo præscribitur: *Sume tibi Aromata, Staclen, & Onycha, Galbanum boni odoris, & Thus lucidissimum: æqualis ponderis erunt omnia: faciesq; Thymiama compositum opere Vnguentarij, mixtum diligenter & purum, & sanctissatione dignissimum: cumq; in tenuissimum pulverem universa contuderis, ponesex eo coram Taber-*

naculo Teſtimonij, in quo loco apparebo tibi. Sanctum Sanctorum erit vobis Thymiama. Talem compoſitionem non facietis in uſus veſtros, quia ſanctum eſt Domino. Homo quicunq; fecerit ſimile, ut odore illius perfruatur, peribit de populis ſuis. Tropologiam huius Thymiamatis indicat Achierarcha Gregor. lib.1.Mor. THYMIAMA, inquit, EX AROMATIBVS compoſitum facimus, cum in Altari boni operis Virtutum multiplicitate redolemus. In tenuiſſimum pulverem Aromata univerſa conterimus, cum bona noſtra quaſi in pilo cordis occulta diſcuſſione tundimus, & ſi veraciter bona ſunt, ſubtiliter retractamus. Per Stacten, Myrrhæ lachrymam, animalis Hominis expiratio: per Galbanum ſuccum calidum, & pinguem, Charitas, & Miſericordia: per Onycha inſtar Vnguis humani candicantem, Nardi fruticis inſtar odorantem, Caſtitas: per Thus ex communi fere omnium Gentium inſtinctu, & conſenſu, Religio, ac Religionis ordinarium exercitium Oratio deſignatur, ſecundum illud Pſalmi 140.2. *Dirigatur Oratio mea, ſicut incenſum in conſpectu tuo*: DIRECTE ſcilicet in Deum, rectaque ſurſum aſcendens, cum Sponſa per deſertum, Cant.3 6. *Sicut virgula fumi ex Aromatibus Myrrhæ & Thuris, ac univerſi pulveris pigmentarij.*

RELIGIO, ſicut & ORATIO, Religionis comes inſeparabilis, gradum, iuxta perfectiorem Vitæ ſtatum, in Hieropolitarcha ſublimiorem poſtulat: nimirum Virtus inter Morales dignior; quæ ſtatim, & immediate poſt Virtutes Theologicas, in conclave Divinum progreſſa, Deo ſuo, tanquam omnium Creatori, & Domino, cultum, ut ita dicam, FEVDATARIVM exhibeat IGNEM, THVRE MIXTVM repræſentans in ſuo Thuribulo, nempe Cor humile, contritum, & ardens, quod ignitis Fidei, Spei, Charitatis, aliarumque Virtutum aſpirationibus, Religione Duce, Oratione Comite, Sacrificio patrocinante, in Dei ſtatum aſſequendum legitime aſpiret. Huiuſmodi aſpiratio ut legitima ſit, non minus Ignem, quam Thus legitimum requirit. Ariſtoteles IGNIS Naturam in libris de Cœlo, & Anima, ſubtilius conſiderans, in eodem Igne materiali, pro ſtatu Materiæ diverſo, Lumen, Flammam, & Prunam, ſic diſtinguit: ut Ignis Æthereus in Lumine, Aërius in Flamma, Terrenus in Pruna denominetur: quorum Æthereus ille à ſenſibus humanis remotior, hinc & Hominibus ignotior ſit, alioquin ex natura ſua reliquis duobus & notior, & nobilior, ad quem duo reliqui, velut centrum aliquod ſibi attingendum. ſemper hactenus enitentes, ab obnitente materia ſua impediti, pertingere non valeant. Hæc IGNIVM triformis Imago Philoſophica, Theologicam nobis, trium ſcilicet Virtutum Theologicarum exhibet Ideam, ſine qua THVS efficaciter ardens in ſuo Igne haberi non poteſt: in Lumine Fides, in Flamma Spes, Charitas in Pruna exhibetur: ſed pro ardore Thuris, potiſſimum Charitatis Pruna requiritur, de qua Iſaias loquebatur, cap. 6. 6. dicens: *Volavit ad me unus de Seraphim:: & in manu eius Calculus, quem forcipe tulerat de Altari.*

Nec minor in Thure, quam Igne diſcernendo, adhibenda pro Sacrificio legitimo Sagacitas. Thus illud Sabæum in Europa genuinum vix habetur: & in Germanicis, præſertim Aquilonaribus Emporiis pleriſque ſic adulteratum eſt, ut in Religionis fœtorem potius, quam odorem paſſim exardeſcat: Ignisque ſui Prunam in Carbonem; Flammam in Fumum; Lumen in Caliginem paulatim transfiguret. Infelix Populus, cui tale THVS ARDENS IN IGNE tali, à ſuo vel Hierarcha, vel Politarcha, vel Hieropolitarcha

cha in ſempiternæ mortis odorem ſacrilegè proſtituitur. Felix ille typici Oniadæ Populus, cui ſecundum Legem Divinam Levit. 24. 6. *Menſa coràm Domino puriſſima conſtituebatur:* in qua PROPOSITI erant ordine ſuo diſponendi, omnibusque Sabbatis novi, recentes, calidique PANES DVODECIM, quaſi totidem Politicarum Tribuum Symbola, quibus à Levitica Tribu abſumendis, lucidiſſimum THVS, velut Hierarchicæ TRIBVS Symbolum, in ſuis cuique Pani deſtinatis acerris depoſitum ſuperimponeretur, ab Igne pariter conſumendum. At multo feliciſſimus ille Populus ONIADÆ Noſtri quotidie illi repræſentantis in Holocauſto ſuo illudi 1. Corinth. 10. 16. *CALIX benedictionis, cui benedicimus, nonne communicatio Sanguinis Chriſti eſt? & PANIS, quē frangimus, nonne participatio Corporis Domini eſt? Quoniam unus Panis, unum Corpus multi ſumus, omnes qui de uno pane participamus:* Quem ſcilicet ille Noſter ONIADES ut Solicitus, & Liberalis Paterfamilias ſuis ipſe manibus, pro ſuis in dies prope ſingulos immolat, eique, pro eiſdem intercedendo, paternum ſui cordis affectum, quaſi THVS ARDENS IN IGNE conſociat.

Moguntinus Archiepiſcopus Rabanus explicans illud Hagiotypographi THVS ARDENS IN IGNE, Adverſa per IGNEM figurari ſuſpicatur. IN THVRE, inquit, ORATIO pura exprimitur: quia eius odor ſpargitur in claritate Fidei, & ardet in Amoris Igne: licet enim Thuris odor per ſe bene oleat, Igni tamen appoſitus, redolet fortius: ſic & oratio pura, licet per ſe grata ſit Deo; ſi tamen adhibito Igne paſſionum, in dilectione perſeveraverit, coram oculis Dei magis grata rēdolebit. Eodē collineat Sponſus Cant. 4 6. *Aſcendens per Montem Myrrhæ in collem Thuris:* ut ex utroq; ſuum dilectam Sponſam Thymiama conficere doceat. Vtinam, aiebat una ex Muſis, in Thure Hiſtorico magis, quam in Myſtico verſata, ONIADÆ noſtro eveniat, quod Alexandro Magno eveniſſe Plinius lib. 12. c. 14. enarrat. Ille ſcilicet Alexander, cum adhuc Puer, abſque parſimonia liberaliſſimè THVS Aris injicere ſoleret, ideoque moneretur à Pædagogo ſuo Leonide, ita LIBERALITER ſupplicare, poſtquam GENTES THVRIFERAS deviciſſet: moniti ſui memor iam Vir, Arabiâ devictâ, monitori ſuo Leonidæ oneratam THVRE navim transmiſit, adhortans, ut LIBERALITER porro Deos adoraret. Subridens ad Hiſtoriam iſtam Vrania: Noſter, inquiebat, Oniades in Europa ſuam habet Arabiam, ſua item Thuris, & Arbuſta, & Aromata intus habet: unde aforis hæc inferri non deſiderat, ſed foras proferri affectat. Nec opus hic Navi aliqua: IPSE NAVARCHVS, & Navim, & Thus affatim repræſentat mente ſagaci quaquaverſum, in primis autem ſurſum navigans, ut ſuis apud Deum orationibus, & Sacrificiis quotidianis, domi, foriſq; divinam Gloriam LIBERALITER propaget. In conſervandam huius LIBERALITATIS Memoriam ONIADÆ Noſtro Alexandri Magni prædicta Liberalitas deſerviat per hanc, inchoatæ Monarchiæ Alexandrinæ, ſub hoc ab Vrania poſito Elogio, teſſerulam.

ONIADÆ SANCTA EX CORDE ACCENSO EFFVLGENS ORATIO, QVASI THVS ARDENS IN IGNE.

Cui ne quid ab impuris Elementis impedimenti eveniat, quo minus velut INCENSVM DIRIGATVR IN CONSPECTV DOMINI, ſuam Vrania cum reliquis Muſis, orationem, quaſi pediſequam ſubiungebat ita verſificatam.

O Lvx Æthereo ſplendida Mundo,
Lvx Magnæ Triados, Lvx Devs, Almæ
Naturæ Monadem fronte triformis
Perſonæ irradians: Lvx Cherubinas
Illuſtrans acies: Lvx Seraphinos
Accendens cuneos: Lvx Geniorum,
Quotquot ſidereus continet orbis,
Delectans animos: Lvx Animarum
Humani Generis, quotquot in auras
Evadunt ſuperas, mentibus indens
Prvnas, Ingeniti Flaminis æſtu
Maturo genitas: ex quibus ardens
Halet Flamma, Iubar purius Æthra:

O Lvx vivifico germine luſtrans
Illuſtransque, perurensque Cor uſtum
Flammis thvricremis; En tibi facta

ſupplex

Supplex VRANIE supplicat octo
MVSIS supplicibus consociata:
Si nos deficiat THVRIS IN IGNE
ARDENTIS facies, suppleat illam
Nostri supplicii SVMMA, SCOPVSQVE:
Hic est ONIADES noster, IN IGNE
THVS ARDENS: cui nos THVRIS Odorem,
Ardo remque suum perpetuari,
Ad veram PATRIÆ Prosperitatem,
Ardenti pariter voce rogamus.
THVS ARBOR vigeat, floreat, amplos
Fructus progeneret: quáque lubebit,
Radices jaciat: THVRIS AROMA
Incensum Faciem placet Olympi
Offensam Paderæ, conciliatam
Reddat munificam: reddat opimam,
Reddat frugiferam: reddat Amicam.

Ita comprecantibus, Duce Vrania, ONIADÆ suo Musis, una earundem solicitior, de ACERRIS, & THVRIBVLIS Aureis cogitabat: nec imprudenter: Oniades enim ille Typicus in templo suo Hierosolymitano, ex Divina Lege, suppellectilem Thuream non habebat, nisi Auream: in qua, Iosephus Historicam Templi magnificentiam describens, numerat Acerrarum, quibus Holocaustica odoramenta in templo præsentabantur, viginti millia: Thuribulorum item, quibus Prunæ ab Altari Holocaustico, ad Altare Thymiamatis deferebantur, quinquaginta millia. Terrebat Horas, quibus AVTVMNALE HOROLOGIVM apparandum erat, istiusmodi HORUS, & HOROLOGUS tam AVREVS ONIADES: cui accinere non liceret illud Poëtæ:

AVREA sunt vere nunc tempora, plurimus AVRO
Venit Honos ——— ———

Occinendum potius videretur:

——— *Quid non mortalia pectora cogis*
Auri sacra fames?

At Vrania more suo, Mysticum ex Historico sensum eliciens, turbatioribus HORIS, Musisque iam conturbatis animum reddebat: sic eaſdem appellans: En ipsus Oniades apud HAGIOTYPOGRAPHUM, Eccl. 50. 10.

QVasi

Quasi vas Auri solidum, ornatum omni Lapide pretioso.

VRVM inter alia Metalla nobilissimum, efficacissimum, purissimum, durabilissimum, seu, ut Chymici propriè loquuntur, fixissimum, ductilissimum, ac pretiosissimum censetur. Aurum omnia tum Aquæ; tum Ignis, Elementorum cæteroqui fortissimorum examina rigidissima integerrimè sustinet: Aqua Ignem, Ignis Aquam destruit: Aurum neutrius vi destruitur: quin imo ab Igne, quo magis patitur; hoc purius, ac perfectius invenitur. Auri ponderosiras ex summa Mercurialiũ spirituũ, ut appellant, fixatione, seu cõpactione, inter alia mixtâ peculiariter ingravescit: Exempli gratia: Romani Sextarii Mensura, seu Quantitas in Stanno 150. Vnciarũ: in Ferro 162. in Cupro 182. in Argento 280. in Plumbo 233 in Argento vivo 300. in Auro 375. Vnciarum librale pondus habet; ita ut inter quorumvis Metallorum æquales in Quantitate massas, unius Auri massa reliquis omnib. in pondere suo prævaleat. Huic AUREÆ põderositati comes admirabilis est AUREA Ductilitas, ex illa subtili Mercurialium spirituum inter se cohærentia procedens. Auri enim Vncia, si Cardani subtilitatibus credendum, in eam tenuitatem sub malleolo supra incudem adduci potest, ut decem terræ iugera tegantur: & grani aurei pars tertia in filum 134. pedes longum extenditur: quæ ductilitas ut ex humido, siccoq; necdũ prorsus liquato Auri temperamento nascitur, ita per subtiliorem illius, & magis defæcatum halitum spirituosum peculiariter consummatur. Auri pretium ex incorruptibilitate Auri, teste Plin. lib 33. cap. 3. æstimari solet: quia nec Igne consumitur, nec Vsu atteritur, nec Rubigine., aut Ærugine inficitur: nihil largius dilatatur: nihil dividitur numerosius. Vnde sicut magnificentius, ita compendiosius in sumptuosissima Principum Regumque opera peculiariter usurpari consuevit.

Operosissimum illud Salomonis Regis Magnificentissimi Templum, Orbis totius miraculum, omnis ARCHITECTURÆ prototypon divinitus formatum, inter alia sui ornamenta præcipua, & universaliora, suum in primis AURUM ostentabat: videlicet ab imo sursum quaquaversus totum AVREVM: nam & Oraculum totum, nempe Sanctum Sanctorum, 3. Reg 6 20. & universa Domus ante Oraculum, v. 21. & ipsum utriusque pavimentum, v. 30. suis AVRI purissimi laminis per aureos clavos affixis universim operiebatur; quem in finem pijssimus Rex David 1. Par. 22. 14. talentorum AVRI centum millia ex communi ærario: talentorum item AURI ex suo peculio tria millia, 1. Par. 29. 4. suo filio Salomoni reliquerat, insignem profe-

&to

ćto ſummam: ut facile colligitur ex ſingulis talentis, velut ſexcentis aureis, inter ſe computatis: huic porro ſummæ poſtea Rex Salomon, adiuvante Populo, & Optimatibus, tantum adiecit, ut in AUREAM DOMUM Domini ad tria millia millionum Auri expenſa cenſeantur. Nec mirum videri debet AURI tantum impendium tot centenis, imo millenis Templi vaſis, & operibus AUREIS legitime fabricandis adhibitũ, ut in Tẽplo quaſi VASE MAXIMO ſimiliter AUREO, partim ad ornatũ; partim ad uſum, divinitus ordinatum, deſervirent: id enim ſicut Dei Gloria, Templique Maieſtas ita piiſſimi Regis erga Deũ Amiciſſima, & Sapientiſſima Liberalitas in his AURI vaſis, & operibus, velut CHARITATIS & SAPIENTIÆ Divinæ typis figurata exigebat; Divinam Amicitiam ipſum AURUM; Sapientiã diverſa operum vaſorumque AUREORUM Forma, & Figura deſignat: prout Aurum cæteris metallis; ita Virtutibus omnibus præſtat DEI Charitas, & Amicitia: Virtus in genere moris naturam humanam ſuperantis nobiliſſima: in operando efficaciſſima: in converſando puriſſima: generoſiſſima in adverſando: Sic Animo humano per Divinum Spiritum infixa, ut 1. Cor. 13. 8. *nunquam excidat*: iſtius Ponderis, & Ductilitatis, ut omnibus præponderans, divinitus ibidem v. 7. *omnia ſufferat, omnia credat, omnia ſperet, omnia ſuſtineat*: denique iſtius pretii, ut pretioſiſſimam æternæ vitæ gloriam in emporetico Eccleſiæ adhuc Negotiantis Templo ſibi ſola coëmat, & ſola perſolvat. Hinc Archiepiſcopus ille Apoc. 1. 13. *in medio candelabrorum AVREORVM deambulans* Epiſcopum Laodicenum Apoc. 3. 18. ſic affatur: *Suadeo tibi emere à me AVRVM ignitum probatum, ut locuples fias*: ubi per AVRVM ignitum fervens in Deum Charitas intelligitur emenda congruo Fidei, Spei, Religionis, aliarumque Virtutum pretio, ad condignum illud Charitatis pretium iure comparandum. Amicitiæ Divinæ formatrix eſt Sapientia divinitus infuſa, eiuſdem Comes ab eadem inſeparabilis, multiformes illi; ſed uniformiter difformes Vaſorum Spiritualium figuras imprimens, quibus Dei templum inſigniter honeſtetur.

Eiusmodi VAS Divinæ Sapientiæ in Solido Charitatis AVRO expreſſum, omnibuſque Virtutibus adornatum noſter Hagiotypographus intelligit Oniaden illum typicum exhibendo, *Quaſi Vas auri ſolidum ornatum omni lapide pretioſo*. Vbi VAS, hebraico Idiomate ſignificat Hominem, quo Deus velut Inſtrumento, ad Finem ſibi propoſitum utatur: ſicut Act. 9. 15. Paulus, adhuc Saulus, *Vas electionis* dicitur: nec dubium eſt apud Hagiotypographi accuratos Interpretes, quin per illud *Vas auri ſolidum* ad ſingulare aliquod Hieroſolymitani Templi Ornamentum Aureum, ſeu Vas quoddam alludatur: Sed in certum eſt, quodnam: plerique ſuſpicantur intelligi RATIONALE Pontificis ab illius Epomide ſuſpenſum, videlicet duodecim lapidibus pretioſis inſignitum: cui tamen congruere non videtur illud *Vas Auri ſolidum* quod Hagiotypographus græce nominat ὁλοσφύρηκτον quaſi totum malleatum, ſeu malleo ductum: cuiusmodi erat illud CANDELABRVM Moſaicum, de quo fabricando præcipitur Moſi Exod. 25. 31. *facies & Candelabrum ductile de Auro mundiſſimo: Haſtile eius, & Calamos, Scyphos, & Sphærulas, ac Lilia ex ipſo procedentia: Sex Calami egredientur de Lateribus: tres ex uno latere, & tres ex altero: &* v. 37. *facies Lucernas ſeptem & pones eas ſuper candelabrum, ut luceant ex adverſo. Candelabrum* hoc ſicut Eccleſiam, ita Hieropolitarcham in Eccleſia repræſentat, ut in Ar-

bore Caudicem; Scapum in Columna: utrinque suos tendentem ramos tergeminos, inde Hierarchicos à dextris; hinc à sinistris Politarchicos: Hieropolitarcha enim triplicem utrinque, tum Hierarchiam in Ecclesiasticis; tum Politarchiam in Politicis negotiis per suos triplices Administros, nempe Summos, Medios, & Infimos, exacte subordinatos legitime gubernat, velut Administrator, & Dispensator Fidelis Rempublicam sibi à Christo IESV commissam: utrinque triplici officio Hierarchico, scilicet Hierarchæ simul; & Politarchæ, suos Ordines purgantis, illuminantis, & Inflammantis, afficiens, ut singulatim omnes proficiant.

Hoc AVRI VAS SOLIDVM est Charitatis, & Sapientiæ Divinæ Symbolum in Ecclesia, quæ, instar Corporis, ab Hieropolitarcha suo velut Capite simul, & Corde in suis Membris, tum Politicis, tum Ecclesiasticis peculiariter animata sustentatur. Calami utrinque suos inde Spiritus, à Corde Vitales; à Cerebro velut Animales, quibus recte operentur, participant: Calamorum Lateralium unus quisque suis tum Scyphis, tum Sphærulis, tum Liliis exacte subordinatis contexitur. SCYPHI vacui Deum & Divina sitiunt: figura in SPHÆRVLIS rotunda sui perfectionem indicat, sibi contigua secundum minimam sui partem attingens: nihil angulorum, sordiumve angularium permittens LILIA sicut odorem Vitæ bonum, ita fertilitatis optimam spem afferunt. CALAMORVM inter Sphærulas & Lilia ex Hastili processus eorundem in SCYPHO vacuo penuriam divinarum sitientem gratiarum: in SPHÆRVLA Virtutem internam; externum denique in LILIIS Exemplum demonstrat: nec semel, aut bis tantum; sed omnino ter hic Ordo in Calamis utrinque, imo quater in HASTILI, velut Calamorum Exemplari, ad recolendam frequenter huius de monstrationis Memoriam, iteratur. HASTILE cum suis Calamis, Scyphis, Sphærulis, & Liliis, ex puriſſimo Charitatis AVRO, per Divinam Sapientiam ductile, non fusile, diversis variarum tentationum, & afflictionum quasi malleorum ictibus formatum perficitur: ita ut omnia ex ipso Hastili velut Calamorum prototypo intrinsecus ex Charitate non ficta, ex animo Sapientis Hieropolitarchæ prodeant.

Huiusmodi Candelabrum in Mosis Tabernaculo unicum, Exod. 25. 31. describitur factum iuxta exemplar in Monte Sina divinitus illi monstratum: ut collocaretur in Sancto ante Sanctum Sanctorum ad meridianum Tabernaculi latus contra Mensam duodecim Panum, item auream, in Aquilonari latere collocatam, ita ut Candelabro & Mensæ intermedium esset Altare thymiamatis: ubi Oratio velut Incensum Psal. 140. 2. dirigeretur in conspectu Dei. Rex autem Salomon divino instinctu prævidens in Ecclesia Christiana longe maiorem quam in Synagoga Mosaica perfectionem, Candelabra huiusmodi ex auro puro decem 3. Reg. 7. 49. fecisse narratur, videlicet quinque ad dextram, & quinque ad sinistram contra Oraculum disposita. Numerus denarius ad septenarium pro septem in Asia Ecclesiis designandis Apoc. 1. 12. restringitur: ubi conversus à sono tubæ Angelicæ Ioannes vidit septem CANDELABRA AVREA: & in medio septem candelabrorum aureorum similem Filio Hominis deambulantem: qui Matt. 5. 15. Apostolicam *Lucernam accensam ponit super Candelabrum, ut luceat omnibus qui in* Eccle-

siæ

sic domo sunt: & si opus est Apoc. 2.5. *venit, & movet Candelabrum de loco suo.* CANDELABRVM, Episcopi Officium, Dignitas, & Locus est, in quo Episcopus collocatur à Christo, ut subditis luceat, suis ideo Gratiis, Donis, & Virtutibus quasi lapidibus pretiosis ab eodem illustratus : unde si per culpam suam Episcopum hac sua Luce privari contingat, movetur Candelabrum de loco suo.

Candelabrum illud septifidum per septem Calamos adumbrat Episcopum velut ARCHIMYSTAGOGVM in administrandis septem Novi Testamenti Sacramentis, quibus illud Mysticum Ecclesiæ Christianæ Corpus, in suo tam Humano; quam Divino Statu per HIEROPOLITARCHAM suum legitime conservatur, propagatur & consummatur. HASTILE Candelabri velut eiusdem Basis, & Columna, & Caput, ipsum Christum in Sacramento EVCHARISTIÆ, hinc & ipsum Hieropolitarcham eiusdem in terra sua Vicarium repræsentat: huic à dextro latere, in summo calamo Sacramentum ORDINIS; à Sinistro, MATRIMONII Sacramentum in suo illi calamo velut analogum est: Calami duo natura sua universaliores, ideoque priores, utrinque suum ita præfigurantes Mysterium, ut suo utrumque singulariter Hieropolitarchæ cõveniat, prout scilicet ī eodē Potestas Hierarchica, & Politarchica in Vniversale Bonum toti⁹ Ecclesiæ coniugatur: nempe ad Ephe. 5.32. *Sacramentum hoc Magnum est: ego autem dico in Christo, & in Ecclesia*: Sicut enim Vir & Mulier Corporale, ita Christus, eius que Vicarius, noster *Hieropolitarcha* & ipsius Ecclesia Spirituale contrahunt inter se Matrimonium: & quidem ita, ut Corporale ad Spirituale tanquam Finem suum: utrumque porro ad Nuptias Agni, & Vxoris eius Apoc. 19.8. in æterna vita consummandas divinitus ordinetur. Ex corporali Matrimonio geniti ad Mortem Liberi, à Christo suo, eiusque Vicario, per Calamum Primo secundum, BAPTISMI Symbolum in aqua regenerantur, adhibito Catechumenorum oleo per HIERARCHAM rite consecrādo, ut per hoc baptizati vertex inunctus Christo suo Capiti purificatus, & illuminatus uniatur: Baptismi à sinistris Calamo suus CONFIRMATIONIS à dextris Calamus exacte congruit, ut regeneratus Homo per Gratiam, in eadem ab Hierarcha suo per CHRISMA spirituale confirmetur. In tertio calamo inde à Sinistris, POENITENTIÆ hinc à dextris, EXTREMÆ VNCTIONIS Sacramentum, Viatico ad vitam æternam proximum, in oleo suo tam interno; quam externo singulanter ab HIERARCHA præparandum exhibetur: ut sic ad Fontem suum Eucharisticum Sacramenta reliqua velut Calami ad suum Hastile, subditi ad suum Hieropolitarcham suo tam voluntatis ardore; quam lumine Intellectus efficaciter ordinentur, velut ad Vicarium dicentis apud Ioannem 6.55. *qui manducat meam carnem, & bibit meum Sanguinem, habet vitam aternam: & ego resuscitabo eum in novissimo die: Caro enim mea vere est cibus, & Sanguis meus vere est potus: qui manducat meam carnem, & bibit meum Sanguinem, in me manet, & ego in illo.*

Ecce unum, & suis inter se Calamis, in eodem Hastili, unitum CANDELABRVM: in quo ut Sacramentorum, sic & Virtutum peculiaris Hebdomas exprimitur; nimirum tota LEX REGALIS ut Iacob. 2.8. appellatur, in tribus Virtutibus Theologicis: & Cardinalibus Moralibus quatnor universim comprehensa, per hoc ipsum CANDELABRVM examussim figuratur:

dum ab intermedio Haſtili Charitas Regia, per duos priores magis univerſales Calamos, in Fidem ac Spem Theologicam : hinc ſurſum ad Virtutes Morales, inprimis vero per duos Calamos utrinque intermedios ad Prudentiam, & Iuſtitiam : denique ad Fortitudinem, ac Temperantiam, per ſupremos duos Calamos affabre dilatatur. IDEAM univerſæ Fabricæ Hieropolitarcha ille typicus Oniades Antitypo ſuo repræſentat, per ſuam Horam EVNOMIAM, in Horologio ſuo Legislatricem optimam, inſinuato eidem Hieropolitarchiæ ſuæ initio, per hoc à ſe datum illi ampliſſimum Teſtimonium:

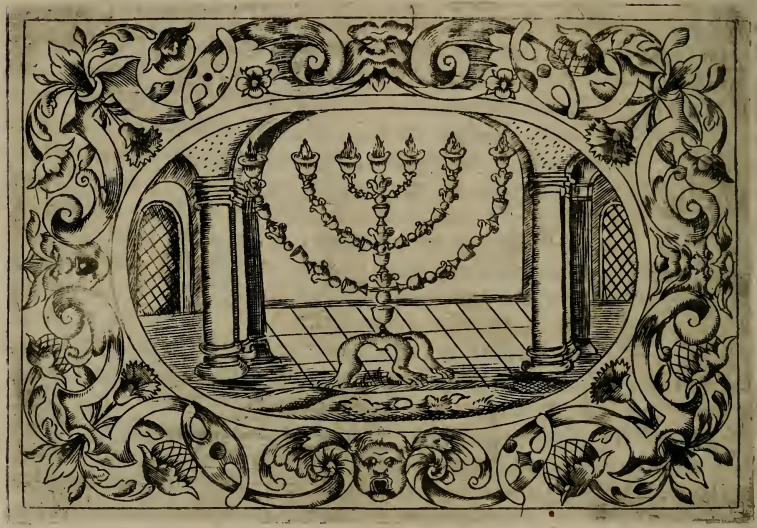

Iſte noſter HIeropoLItarCha VIrtVtIbVs
regIIs CorVſCat,
qVasI Vas aVrI ſoLIDVM.

Quod ut & *ornatum omni lapide pretioſo*, in ſua Chronologia exhiberetur illud ab ipſius Orbis conditi exordio deductum Eunomia ſubiungebat Oniadæ ſuo, pari ſenſu, Elogium:

OnIaDes noſter PaDeranVs VIrtVteſVa
reſpLenDet,
qVasI Vas aVrI ſoLIDVM, ornatVM oMnI
LapIDe pretIoſo.

Vas

VAS ILLVD AVRI SOLIDVM ab Vrania in *Candelabro* Apocalyptico expressum, hoc titulo, cæteris Musis, Horisque, displicebat, quod in septem illis Candelabris Apocalypticis, Episcopi totidem, cum suis Ecclesiis adumbrentur, quasi totidem Planetæ inter quos unus tantum, secundus videlicet Apoc. 2. 8. absolute laudetur, instar SOLIS ardentior primus vero ibid. v. 4. quasi MERCVRIVS in ardore languidior: tertius v. 14. quasi *Luna* mobilior: quartus v. 20. instar VENERIS imbecillior: quintus Apoc 3. 1. quasi *Mars* fessus; & dormitans: Sextus v. 8. instar IOVIS, etsi Felix; interim Timidior. Septimus v. 16. velut Saturnus, omnino tepidus, ac temerarius exhibeatur. Sed hanc Musarum, Horarumque displicentiam subito abstergebat hæc Vraniæ ad *Oniaden* suum directa Vox: *Sapiens dominabitur Astris*: in aureo isto Candelabro sicut Planetarum, ita Donorum Spiritus Sancti Hebdomas, in suos Calamos diffusa; eosdem liberaliter cum omnibus; liberalius autem quia fructuosius, cum Hieropolitarchis communicat. His Vraniæ dictis excitata Musarum Trias prout Oniaden suum quasi Planeam Solem, Lunam, & Matutinam Stellam cecinerat; ita eidem suos in Cæo duplices omnium Planetarum Motus uniformiter difformiter conformiter ad suum Temperamentum ordinatos per Strophen, & Antistrophen in Epodo quiescentem accinere conspirabat. Polyhymnia suam ita Strophen ordiebatur:

HInc auferte gradum, rectifido calle Planeticũ
Qui turbatis iter sidereæ Lucis: in Avia
Errones Stygii, Tartareæ Noctis Imagines:
Tu SATVRNE, tuis Falce minax insaturabili
Gnatis, heu miseris! Tuque tuis nomine IVPITER,
Non virtute PATER: Tu iugulans Fulmine, non
Iuvans:
Fortunæque timens ambiguæ Ludibrium pati:
Et tu sanguineis MARS agitans cuncta furoribus,
Dormitansq; fatigatus: atrox mitibus: insolens
Misuetis: humiles discrucians: innocuis nocens:
Quin & Tv radiis, PHOEBE, tuis immoderatior
Exvrens viridi grata solo germina: Tv quoque
Subnervata VENVS, lucifugis pronuba noctibus:
Et tu plene dolo, Mercis amãs, perfida, MERCVRI;

Argumenta docens: Tuq; tuis quã vaga motib⁹;
Tam diversa Strophis LVNA novos perpetuans
Hinc auferte gradum, (tropos.

Ita eliminantis ab Oniade suo Planetas velut inauspicatos, Polymniæ Strophen, Clio, per Antistrophen, suam abrumpens, eosdem ut Oniadæ suo auspicatissimos, Metro eodem sic invitabat:

Huc afferte gradum, septifido calle Planeticũ
Qui formatis Iter: Sidereæ Lucis in ardua
Ductores superi, continuis invariabiles
Affixi methodis: ONIADEN FALCIGER Aureus
Prudenti foveat consilio: frigida luridi
SATVRNI facies à IOVE sit Magnificentior,
Aspectu placido: MARS cholera fervidus igne
Mitescat VENERI, quam facilis IVPITER, ausibus
Castis réspiciens, auspiciis omnia prosperis
Cautè suscipiat: dum face SOL auricoma sui
Auramenta Fori perspiciens, his velut Aurifex
Consummatus agros auriferos MERCVRIO ferat
Quos versatilis hic SOLIS ACHATES obeat, suo
Mercatu æthereas terrigenis suppeditans opes
Auro vendibiles: Aureolis hoc radiis potens,
Vultu Plena suo LVNA micans Oniadæ paret
Nostro: quem Solidi Vasis Honos AVREVS indicat.

Obscuram iussu Polymniæ Strophen, & Clius Antistrophen, illuminare sua Epodo Calliope non audebat: ne *Oniadæ* sui exacto ingenio diffidere putaretur: Sic ergo utrique pari metro quasi per Epodum accinebat:

QVALES flammigera circumeunt fronte Planetici
Orbes, quisque suo circumagens axe suam sibi
Flam-

Flāmam congenitam: quisq; suis huc gradiens
Strophis;
Illuc oggrediens: ut parilem continuo gradu
Omnes dispari li sustineant Ætheris impetum
Sub Phœbi Auspiciis: Temperiem qui paret
Mundi climatib⁹, fructifero germine divitem:
Tales Flāmigenis stant rutilæ Lampades ignibus,
Queis in septifida fronte micat, sic procul, ut
prope, (netico
Avri hoc Vas Solidvm: cuius Honos igne Pla-
Septeno irradians, Paderidvm Clima suis beat
Scintillis: quid aget magnificis prædominan-
tibus
Flammis? quas Oleæ pinguis alat succus opimior,
Nunquam deficiens, cōtinuis proficiens Modis
Verè Palladiis: dum solidi Vasis, & Aurei
Candelabri Op⁹ hoc exhilarat semper Olivitas.

Oniades enim apud Hagiotypographum Eccl. 50. 10. Qvasi Vas Avri Solidvm ornatvm omni Lapide pretioso: apud eundem ibidem vers. 11.

Quasi Oliva pullulans.

Oliva inter Arbores non vulgare Principatus Symbolum: ut in Apologo suo prudenter insuabat residuus ille Magnanimi Gedeonis Filius patrissans Ioatham: qui audito, fratrem suum Abimelechum, olim Patri suo, ex Concubina Sichemitica genitū, Sexaginta octo Fratrum suorum ex Matre alia genitorum occisorem, à Sichemitis constitutum Regem: Iud. 9. v. 7. *ivit, & stetit in vertice Montis Garizim: elevataque voce clamavit, & dixit: Audite me, Vir*

me, Viri Sichem, ita audiat vos Deus. Ierunt Ligna ut ungerent super se REGEM *: dixeruntque Olivæ: Impera nobis: quæ respondit: Nunquid possum deserere pinguedinem meam, qua & Dii utuntur & Homines, & venire ut inter Ligna promovear? Dixeruntque ligna ad Arborem* FICVM *: Veni & super nos Regnum accipe. Quæ respondit eis: nunquid possum deserere dulcedinem meam, fructusque Suavissimos, & ire, ut inter cætera ligna promovear? Lotutaque sunt Ligna ad* VITEM *: Veni & impera nobis: quæ respondit eis: nunquid possum deserere* VINVM *meum, quod lætificat Deum & Homines, & inter ligna cætera promoveri? Dixeruntque omnia ligna ad* RHAMNVM *: Veni & impera super nos: quæ respondit eis: si vere me Regem vobis constituitis, venite, & sub umbra meâ requiescite: Si autem non vultis, egrediatur ignis de Rhamno, & devoret cedros Libani.* Hucusque Ioathami Apologus, in quo sicut Rhamno Ficus, & Vitis; ita Viti, & Ficui Oliva præfertur, simulq; Hieroglyphica, Principis in Ecclesia Christiana legitime constituendi, Methodus adumbratur.

Trium nempe istorum, Lignorum terhio, sicut universitatem proborum, illegitimam Tituli Regii acceptationem subterfugientium exhibet: ita & invitationum, & obsecrationum, & promissionum improbarum, quibus ad Regium Thronum, etiam probi, aliquando seducuntur, frequentiam designat: TRIA enim, ut Arist. 1. de Cælo cap. 1. evincit, SVNT OMNIA: In *Rhamno* Ambitiosus, Impius, Diviniq; timoris expers Abimelech, omnisque illegitimus Regiæ Dignitatis affectator exprimitur: asper enim, aculeatus, nihil fructuum afferens, conversanti molestus, & gravis est Rhamnus; interim suam alienæ quieti, protectioni, ac Securitati fallacem umbram prætexens, qua Subditorum Oculos fascinet, ut inescati Suavius, atque facilius eadem irretiantur: Sic porro irretitis, graviores paulatim, & acerbiores Barbarici Regni, seu Tyrannidis executiones importunius adurgentur: quibus ni pareas, & acquiescas, ecce tibi mox egreditur *IGNIS de Rhamno*, velut ex Ira nimia succenso, & supra modum indignante Fidem qualem qualem subditis datam, à quibus non servetur: hinc nec illis à Principe observandam, cuius Maiestas Regia siclædatur, irrideatur, contemnatur. Hinc Mulctæ, pœnæ, cruentaq; tam innocentũ, quam nocentum supplicia ipsis etiam Reipublicæ Optimatibus illi Rhamno recturienti suffragatis imminentia, ut cum Sichemitis & Abimelecho, mutuis pariter Ignibus devorati tandem quoque pariter utrinque in cinerem redigantur: hinc non male Thom. Cantiprat. lib 2 cap. 34. VÆ illis, quorum suffragio electionis sustolluntur indigni: eis fiet, sicut in libro Iudic. dicitur, *ut ignis egrediatur de Rhamno & succendat Ligna Sylvarum.* Id ibidem exprimitur, ipsisque probatur experimentis. Vnde Sapienter *Oliva*, *Ficus*, & *Vitis*, regnum inter Ligna utrinque tam periculosum acceptare omnino abnuerunt: unaquæque suam in sua Regni abnuendi ratione sibi peculiarem, quantumvis imparem, Sapientiam, Regi, seu Principi Sapienti annotandam, exhibet. unde Maior Olivæ dignitas regnandi legitime, non illegitime, colligatur.

Vna eademque, si generatim, & absolute consideretur, omnium illarum trium Arborum, causa & ratio est, cur oblatam sibi Regis Arborarii dignitatem recusent: eaque partes habet duas: prior est: sua Sorte suoque bono contentam esse quamlibet: nolle illo privari, seu carere, posterior autem: Nolle anxiis curis angi, molestiis, & Laboribus confici, ut inter Ligna emineant, ac regnent. Pulchrum ab his arboribus documentum Homini ad Honores, ac Dignitates vocato, si quidem ipsi Arbitraria sit annuendi, &

abnuendi

abnuendi Optio, in abnutum potius; quam vel minimum annutum propendere, consideratis plurimis, maximisque in quocunque dominatu legitime tuendo periculis: maxime si vel inhabilitas, vel propriæ Salutis ac Perfectionis ex alienæ Cura Discrimen interveniat. Sed hac frugiferarum Arborum insigni ratione abutuntur, qui otiosam vitæ privatæ quietem sic affectant, ut nec sibi, nec aliis: vel ita, sibi, ut non aliis, prosint: omnis enim Arbor, quin & ipse Rhamnus, aliquem non tam sibi, quam aliis fructum affert: nihil tam asperum, seu noxium, ex quo non dulce quid, aut utile proveniat. Nulla suos Arbor fructus comest: nulla suo Fructu ita fruitur, quin eundem alteri velut bonum, ex natura sua communicet, hinc & Bonum illud, quo Arborum illarum trium singulæ aiebant se contentas, nec illo per oblatam dignitatem Regiam destitui volebant: eiusmodi bonum erat, quod & ipsis, & aliis bonum foret: ita ut etiamsi Regiam Dignitatem non adirent, nihilominus prodessent aliis: & quidem (quod singulariter observandum) aliis multo præstantioribus, quam sint ipsa Ligna, quibus, regnum capessendo, magnam allaturæ utilitatem putarentur. Quanto enim Homines, Diiq;, Lignis excellētiores, tanto excellentior, quæ ad hos redundat, Vtilitas. Bonum Vitis est Vinum lætificans Deum, & Homines: ut enim Verus Israelitarum Deus Num. 15. v. 5. 7. 10. Sic Deut. 32. 38. falsi Gentilium Dii pro suorum Sacrificiorum Libaminibus, Vinum quasi grariſſimum habebant, eoque sic lætari & gaudere videbantur: quomodo autem Homines Vino exhilarentur, noverint quotquot illud vel primoribus labris degustarint. Bonum Fici dulcedo fructuum, & Suavitas etiam pueris notissima: hinc apud Aristophanem in Vespis: delicatulo filio ciborum delicias volenti, Pater ajebat: Σῦκα μ' αἰτᾷς: Ficus à me postulas: unde Συκόπαις, puerorum instar, ficis gaudens, Matris delicatæ Filius Iud. 9. 11. dicentis: *nunquid possum deserere dulcedinem meam, fructusq; suavissimos?* Hebræum Idioma REDITVM OPTIMVM vocat, insinuans Fici peculiarem fertilitatem, & lucrum inde Ficariis Dominis uberrimum. Nec tamen placet Montanus Arias, cæteroqui præclarus Interpres: dum ad sui unius commodum referre Avaram Ficum omnia, dictitat: nihilominus abs re non inquisitum: cur non, sicut reliquæ duæ, aliquam Divini Honoris mentionem faciat? prudenter id reticitum apparet, cum nulla, seu in Veteri, seu in Novo divinarum Literarum Testamento, Ficarii Sacrificii, nempe ficuum in Sacrificiis adhibendarum, sit mentio, sicut Vini, & Olei: manet interim Fici præVite dignitas aliqua, tum ex ubertate sibi quotannis fere ordinaria; tum ex firmiore, sicut & altiore Statura, cuius radix in terra solidior magis se diffundat. Sed his omnibus, & Vitis; & Fici Bonis Olivæ Bona longe, lateque supereminent.

Proprium OLIVÆ BONVM, quo velut contenta vivit, quodque nullatenus amittere vult, est PINGVEDO, qua *& Dij utuntur, & Homines*: videlicet non qualiscunque pinguedo; sed viscosa, tenax, grata, & salubris: quæ à quibusdam oleosa, discriminis ergo, dici solet: ut & Oleæ Arboris, & Olivæ fructus, & liquoris Olei, peculiaris Oleositas hoc verbo exprimatur: Illud quoad illam pinguedinem, admirabile, quod etsi alia Corpora quo pinguiora sunt, eo facilius putrescant, *Olea*, licet pinguissima, longissimam ætatem apud Plin. lib. 16. cap. 45. participet: unde Pinguitudo hæc non male à vul-

gari quavis alia Pinguedine distinguitur; prout & in Arbore Olea, & in Oliva fructu, & in Oleo illinc expresso reperitur. Ex Oleæ Ligno fabre fieri quidem aliquid potest; sed è Ficu vix aliquid. Lignum Vitis etiam cum est integrum Ezech. 15. 5. *non est aptum ad opus.* Folia quam Viti caduca diffluunt, tam Olivæ Stabilia perseverant; Vitis ad potum: Ficus ad esum: Oliva sicut ad potum, & ad esum: ita & ad illuminationem, & ad unctionem singulariter valet: cuius nimirum pinguedine Dii, & Homines, non tantum sicut vino inaniter, lætantur; sed item salubriter utuntur, sicut ad necessitatem utiliter, ita honeste ad gloriam, & in terris, & in cælis obtinendam. Vnde quod Interpres Vulgatus habet: *Nunquid possum deserere pinguedinem meam, qua & Dij utuntur, & Homines:* ex Hebræo verti posset, *qua & Dij honorantur, & Homines:* Oleo enim honorabatur Deus dum ad Sacrificia Levit 2.1. & ad Luminaria in templo item Sacra Exod. 25. 35. & ad Altarium, Levitarum, Sacerdotum ac Pontificum solennem consecrationem adhibebatur. Homines item honorabantur Oleo per inunctionem, scilicet Hominum Reges, Divinæ Maiestatis Vicarii designati: prout in prædicto Apologo Iud. 9.8. dicitur: *Ierunt Ligna ut ungerent super se Regem.* Sic 1. Reg. 10.1. Saul primus Israelitarum Rex: & post illum David 1. Reg. 16. 13. à Samuele inunctus legitur: qui Reges inungendi Mos deinceps ab Israëlitis retentus, inde ad Christianos Imperatores ac Reges solenniter inungendos derivatus etiamnum legitime in Ecclesia observatur. Quomodo S. Remigius Episcopus Rhemensis (cuius diem festum inunctioni suæ Hierarchicæ Noster Oniades quam pie, tam prudenter, in huius memoriam sibi dedicavit) ex Ampulla Chrismatis, ore columbino cælitus delata, ut Baron. an. Christi 499. recenset, Clodoveum Ethnicum Regem Francorum, ad Christianam Fidem conversum, velut Christianum Regem baptizatum inunxit: Cuius exemplo successores Francorum Reges, eiusdem cæleſtis Ampullæ quasi perennantis Oleo Sacro hactenus inungi consueverunt. Nec solum in honoribus; sed in deliciis item humanis, antiquissimus est Olei usus præsertim apud Orientales Populos Olivetis abundantiores: ut enim de Conviviorum, Balneorumque unctionibus taceatur: Athletarum certe, Pugilumq; unctiones prout ad expeditius, ac vegetius horum certamen, sic & ad iucundam spectaculorum, spectatorumque voluptatem ordinabantur.

Vnde patet, quanto lure Oliva tum Fico, tum Viti, secundum Naturam præferatur: sed grande latet in eiusmodi Natura Mysterium, Regibus, & Principibus, inprimis autem Hieropolitarchis, eruendum: Ille Lignorum Ternio, velut in triformi Sceptro, Heroica Virtutum Regiarum Symbola continet: In Vite Hilaritas, & Alacritas, Vini progenies adumbratur: In Fico Iustitia, Lenitas, & Affabilitas. Iustitiæ est, quod quem Ficus multum è terra humorem fugit, copiosius refundat: Leniratem & Affabilitatem, sua Ficus dulcedine, ac Suavitate consignat. In *oliva* denique subtilissima omnium Virtutum illuminatrix Sapientia, earundemque studiosissima Nutrix Religio, & Ardentissima Divinæ Gloriæ aucupatrix Charitas omnifariam elucet: prout iam supra in Vase Avri Solido, nempe Aureo Candelabro, velut Regio Heptalychnucho, intuebamur: cui ne suum deficeret Oleum: ecce tibi Oniades noster, paulo ante quasi Vas Avri Soli-

DVM

DVM, absque ulla Metamorphosi, aspicitur QVASI OLIVA PVLLVLANS. Crediderim Hagiotypographum Nostrum in hac sui Oniadæ contemplatione Typographica fuscitatum ab illo Angelo qui Zach. 4, 1. *reversus in eodem loquebatur, & suscitavit eum quasi Virum qui suscitatur de Somno suo: & dixit ad eum: Quid tu vides? & dixit Zacharias: Vidi & ecce CANDELABRVM AVREVM totum: & LAMPAS eius super caput ipsius: & Septem LVCERNÆ eius super illud: & septem infusoria Lucernu, quæ erant super caput eius.* Et *DVÆ OLIVÆ super illud: una à dextris Lampadis & una à Sinistris eius. Et respondi*, ait Zacharias, *& aio ad Angelum, qui loquebatur in me dicens: Quid sunt hæc, Domine mi? Et respondit Angelus, qui loquebatur in me, & dixit ad me: Nunquid nescis quid sunt hæc? Et dixi: Non, Domine mi. Et respondit, & ait ad me, dicens: Hoc est verbum Domini ad Zorobabel, dicens: Non in exercitu, nec in Robore; sed in Spiritu meo: dicit Dominus exercituum. Quis tu Mons Magne coram Zorobabel?* in planum & v. 11. *Respondi secundo, & dixi ad eum: quid sunt duæ Olivæ istæ, ad dextram Candelabri, & ad Sinistram eius.* & v. 14. *Dixit: Isti sunt duo Filij Olei qui assistunt Dominatori universæ terræ*: nimirum Iosue Pontifex Hierarcha, & Dux Zorobabel Politarcha: uterque *Filius Olei*, nempe PRINCIPALI OLEO inunctus: uterque Christi Summi Regis, & Pontificis Typus: Vtriusque Dignitatem, sicut Oniades ille Typicus in persona sua præsentabat; ita Noster Antitypus repræsentat: quorum auspiciis Templum Domini per Captivitatem Babylonicam deformatum reformetur: & Aureum Templi Candelabrum suis tum Lampadibus; tum Olivis destitutum restituatur: non tam in *Exercitu vel robore* militari; quam *in Spiritu meo*: *dicit Dominus Exercituum*: Videlicet in Spiritu Dei Sancto, verum Hieropolitarcham animante: cui se frustra, etsi Montis instar, quisquis est; cum illo Sanaballat. 2. Esdr. 4. 1. adversarium obiectat: audiet enim cum eodem: *Quis tu Mons Magne, coram Zorobabel? in planum*: Scilicet, humiliaberis Dictum factum: illis olim temporibus: idemque Nostris futurum auguramur, ex OLIVA Symbolo Pacis, & Abundantiæ: iuxta illud Psal. 121. 7. *Fiat Pax in Virtute tua, & abundantia in Turribus tuis.* Vnde in Nummis Augusti Cæsaris Pacifici, PAX velut Matrona ostentabatur habens in Sinistra, cum Olivæ ramo plenum Cornu copiæ optimis frondibus, floribus, & fructibus redundans; in dextra porro Facem, qua Mons Armorum succensus comburebatur. In Nummis Traiani compendiosius idipsum PAX exhibet manu dextra portendens ramum Olivæ; Sinistra Cornu Divitiarum: similiter PAX apud Pausaniam, velut egregia Virago Imaginem Pluti, nempe Divitiarum Præsidis in dextra; in capite Olivariam coronam gestans.

Insignia vere Principum Irenæorum Symbola: quibus HORA TERTIA IRENE suum Oniadæ Nostri elogium velut Synonymum adiungeret, si per DICEN HORAM SECVNDAM, Iure suo Tertia priorem, ita liceret. Pacem enim perfectam EVNOMIA HORARVM PRIMA, etsi perfectissima Legislatrix, omnia perfectissime distribuens, conferre non potest, nisi per Dicen omnia singulatim, Hic, & Nunc, ut aiunt, secundum Leges perfectissime iudicando exequentem. Id quoniam Romanis illis tam Imperatoribus quam Imperii Romani Principibus vel suo, vel suorum defectu sæpenumero defit: pauci re, plures nomine, tum sibi, tum suis, IRENÆI legitimi perhibentur, hinc ille PRINCEPS PACIS Isai. 9. 6. *cui factus est IN CRVCE Principatus super humerum eius: cui multiplicabitur Imperium: & Pacis non erit finis*: Irenæos legitimos veræ Pacis hæredes instituens Ioan. 14. 27. *Pacem*, inquit, *relin-*

quo vobis; Pacem meam do vobis: non quomodo Mundus dat ego do vobis. Nec apparet cur Oliva, sicut & Ficus, & Vitis oblatum sibi Regnum in prædicto Apologo recusarint, nisi quod illegitimum esset; in quo nec subditis tegendis, nec ipsi Regi, Pax vera concederetur: sed Olivæ sua pinguedo, sua Fico Suavitas, Viti suum Vinum, singula veræ Pacis Instrumenta deferenda forent, ne qualem qualem Fallacis Mundi Pacem vultu Sichemitarum pseudopolitico simularent. Oniades autem Noster ad suum illud Regnum acceptandum esto invitus, attamen sic invitatus, ut suam Rex unctus, & Olivæ pinguedinem, & Fici dulcedinem, & Vini lætitiam sibi & conservatam, & ampliatam suis item liberaliter communicaret, prudenter illud recusare, si potuit; non debuit: ne maiores tam in semetipso, quam in Christiana Republica Fructus, præsertim Olivarios, impedire videretur. Quocirca Dice Horarum altera suum Oniaden quasi Regem, scilicet Imperii Romani Principem ad prima Imperii eiusdem à Iulio Cæsare fundata Principia reducebat hoc suo velut Chronologico Lemmate:

ONIADES HIC SVIS IN DEI ECCLESIA
FRVCTVOSVS EST
QVASI OLIVA PVLLVLANS.

Dicæ Horarum Alteri Altera Musarum Trias Melpomene, Thalia, Euterpe, suos ex Oliva sui Oniadæ multiplices fructus *triplici* eiusdem *insigni*, seu Columnellæ, seu Trabeculæ, seu Laterculo, accommodatis Versibus qui-

dem

dem; non tamen affectibus minutis exprimere conabantur: illarum prior Melpomene quasi media præludens utrique, Thaliæ ad sinistram, Euterpe ad dextram consistenti, Musas omnes per utramque sic appellabat:

3.	1.	2.
En & IESVM	Ecce Sorores:	En Politarcham
Verũ Hierarcham:	ONIADARVM	Zorobabelem:
Verus in Orbe,	Stemma duorum,	Qui Babylonis
Absque Hierarcha	Gloria nostræ	Tecta relinquens;
Quisquis haberi	Pallados, Arbor	Mœsta Sionis
Vult Politarcha,	Stat geminata	Busta revisit,
Falsus aberrat.	Pinguis OLIVA:	Cuncta reformans:
En Hierarcham:	Cuius Odorem,	En quod utrique
Cuius Oliva	Atque Vaporem,	ONIADARVM
Pinguior illam	Cuius Honorem,	Ponitur INSTAR:
Zorobabelis	Atque Saporem,	Ut Politarchæ
Aridiorem	Cuius Amorem	Zorobabelis
Fundat, & almis	Aureus ambit	Nomen, & Omen
Fructibus ornat.	Heptalychnuchus:	Ambo capessant.
En Hierarcham,	Ante sacrati	Zorobabeli
Et Politarcham:	Fœderis Aram,	Fortis Iacchus;
Qui genuinæ	Et Cherubinos,	Rex quoque fortis:
Pullulus olim	Ac Seraphinos	Fortior illis
Verus OLIVÆ;	Excubitores,	Fœmina: verum
Nunc & OLIVA	Perpetuatis	Fortia cedunt
Pullulat IESVS.	Ignibus halans:	Omnia VERO:
En Hierarcham,	Hinc oleato	Vera DEI MANS
Et Politarcham:	A Politarcha	Totius Orbis
Cuius ab Æde	Zorobabele;	Archidynastes:
Manat in Urbem:	Inde ab IESV	Cui Politarcha
Cuius ab imo	Vero Hierarcha,	Verus in Orbe,
Pectore nunquam	Vere oleoso	Donec obedit.
Defit OLIVVM.	Perpetuandis.	Assimilatur.

Sed iam defiebat suum Olivariæ Musarum Triadi, præfixum trifariis Insignium Politarchicorum Figuris Intervallum: quando Urania idipsum prudenter advertens, longe ALTIVS, inquiebat, huic Oleo, & Olivæ PRINCIPIUM ab Insignibus forte Hierarchicis debetur exigendum: viam sternere videtur Hagiotypographus: dum Oniades ille typicus versu eodem scilicet proponitur QVASI OLIVA PVLLVLANS,

Et Cypressus in altitudinem se extollens.

B Oleagino igitur ad Cupressinum, in Oniadæ Nostri Horto, devolvimur Horologium, ut sic tandem aliquando Metam Hori, & Horologi nostri per considerata singulorum totius Anni Mensium Symbola consequenter assequamur. Horas vidimus ter quaternas, totidem Anni temporibus convenientes: Frigidior, & caliginosior Hyems à Sole, Luna, Stellaque Matutina, sibi Lucis, & Caloris non parum acquisivit: hinc Vernos Iris, à Roseto, & Lilieto: Æstivos Ignis, & Sol à Thure, odores concitabat: Sed fructuosior Autumnus ex ipsis terræ Viscerib., AVRVM solidum, omnemq; lapidem pretiosum: Arborumq; pinguissimam OLIVAM, & CYPRESSVM altissimam producit. Hærendum paulisper hic in attingenda Cypressi altitudine, quoniam sensus hæc profundiores habet, quam vel prima fronte pateant, vel ab ipsis Rimatoribus penetrari queant: prout Hagiotypographus Noster insinuat: cum Oniades ille typicus ab illo describitur V 11. velut CYPRESSVS IN ALTITVDINEM SE EXTOLLENS, *in accipiendo ipsum Stolam gloriæ, & vestiri eum in consummationem Virtutis.* In Latinissimo Græcismus aliquam obscuritatem parit: Sensus est: Cum Oniades ille glorioſum acciperet Pontificis habitum: & amictu illo vestiretur, qui summæ Virtutis, hinc & Autoritatis, & Potestatis argumentum erat, videbatur ipse: *Quasi Stella matutina in medio Nebulæ: & quasi Luna plena in diebus suis lucens: quasi Sol refulgens, sic effulgens in Templo Dei: quasi Arcus refulgens inter nebulas gloriæ: & quasi flos Rosarum in diebus Veris: & quasi Lilia, quæ sunt in transitu aquæ: & quasi Thus redolens in diebus Æstatis: quasi ignis effulgens, & Thus ardens in igne: quasi Vas Auri solidum, ornatum omni lapide pretioso: quasi Oliva pullulans, & Cypressus in altitudinem se extollens.* Mirabilis tot Symbolorum eidem Oniadæ consentiens varietas: mirabilior eorundem series: ordinem quis præposterum diceret, in quo pinguissimæ Olivæ Cypressus omnino infrugifera, esto altissima, præferri censeatur. Ordinis ratio si qua inveniri potest, inquirenda.

CVPRESSVS, vel potius Cypressus, aut Cyparissus: Græci enim κυπάρισσον dicunt: Arbor quidem, ut Plinius eam lib. 16. cap. 33. depingit, Natu morosa, fructu supervacua, baccis torva, folio amara, odore violenta: quoad umbram ingrata: quoad materiam non densa, sed rara; semel incisa non revirescens: hinc apud Poëtas Diti Sacra, Homini luctuosa, feralis, & funesta, quæ tanquam domestici funeris indicium foribus domesticis olim apponebatur: unde Romanis in more positum, ut domui funestæ Ramus Cypressinus affigeretur, ne quis Pontifex, illuc fortuito ingressus, ex improviso aliquam sui contaminandi ansam reperiret. At ista huius Arboris EPITHETA ipsius Dignitatem non tam imminuunt; quam adaugent: quod enim de Cypresso, velut Signo Funebri, obiicitur, ex quo Funus alicubi, seu Cadaver humanum dignoscatur: id ad Mortis & Vitæ Singularem Antipathiam pertinet: CYPRESSVS enim velut altioris & immortalis Vitæ Humanæ Symbolum, vitam & Mortem illam temporaneam æternæ posthabendam esse, commonet Hominem unumquemque, inprimis Sacerdotem, & Pontificem. hinc Levit. 21. 1. & 11. Sancitum divinitus per Moysen: ut Sacerdotes abstineant civium; quin & civilium Principum suorum luctuosis funeribus; imo ut Pontifex nullum prorsus, ne quidem

pater-

paternum, vel maternum funus adeat, deplangat, seu deploret. Cadaver symbolum Peccati Mortalis, immortalem Divinæ Vitæ Statum in CYPRESSO figuratum evertentis: Contactus, vel conspectus humani Cadaveris est cum peccatore cadaveroso familiaritas, & communicatio, unicuique, singulariter autem Pontifici vetita, per CYPRESSI altitudinem: postulat enim, ut Philo de Monarchia lib. 2. eleganter differit, Lex in eo Viro præstantiorem homine Indolem: quippe, qui Deo sit familiaris præ ceteris, situs in quodam Divinæ, Humanæque Naturæ confinio, ut hoc Mediatore Deus propitietur Hominibus.

Eiusmodi familiaritatem adumbrat illa Elementariæ, quasi alimentariæ concretionis, in Materia Cypressina, singularis raritas: qua velut aërea, seu ignea, se tanto altius extollit, quanto minus ab elementis densioribus aggravatur. Eodem facit illa Cypressi nascentis morositas, & umbra terrenis Hominibus ingratior: Arboris namque tarioris intrinseca subtilitas in exteriorem subtiliorum foliorum raritatem parcius exundat. Illa foliorum amarities, baccarum torvitas, & Odoris à Cypresso Violentia solis blattis, ac tineis ex pulverulenta, humidaque Materia oriundis animalculis: hinc & blattariis, ac tineosis animalibus nempe Hominibus, præsertim adulatoribus, Parasitis, & Parasitastris, ut gravissime adversaria, sic maxime odiosa: hos egregius ille Virorum Principum formator Seneca, non tam sucrum Dominorum ARRISORES, quam ARROSORES nuncupandos autumat: hinc SEVERITATE quadam Principali, velut indole Cypressina, longissime ab Officiis, Beneficiisque Principalibus arcendos. Quis porro sit inter Amicum, & Assentatorem discernendi modus, erudite in suo de hac re commentariolo demonstrat Plutarchus: Christiano Principi sufficiat, illud Christi apud Matth. 7.16. *à fructibus eorum cognoscetis eos.*

At Cypressomastix, ex Plinio supra citato, arguat ipsammet CYPRESSVM FRVCTV SVPERVACVAM: redarguit illum, ut Patronos alios omittam, præclarus Ecclesiæ Doctor Mediolanensis Episcopus S. Ambrosius in suo Hexaem. lib. 3. cap. 13. ita scribens: OMNIA GENERA ARBORVM utilia sunt; alia in fructum; alia in usum data: nam & quibus non est fructus uberior, tamen usus pretiosior est. Cedrus suspendendis tectorum apta culminibus, eo quod huiusmodi materies, & procera sit spatiis, nec onerosa parietibus. Lacunaribus quoque, comendisque fastigiis habilis est CYPRESSVS: unde & Ecclesia dicit Cant. 1. *Trabes domorum nostrarum Cedri: Lacunaria nostra CYPRESSI*: In his esse declarans decora sui ornamenta fastigii, qui quasi Trabes verticem Ecclesiæ sua Virtute sustineant, & fastigia eius exornent. Idem ad illud Psal. 118.28. *Dormitavit Anima mea præ tædio: confirma me in verbis tuis*: explicans illud Cant. 1.16. *Lacunaria nostra CYPRESSI* seu, prout noster Vulgatus Interpres habet: *laqueata nostra CYPRESSINA*: GENVS HOC ARBORIS, inquit, NVNQVAM AMITTIT viriditatem suam: Hyeme juxta, Vere, atque Æstate comam pascit, nec diverso colore mutatur. SOLAM HANC ARBOREM VENTVS suo nunquam honore despoliat: Sola nunquam veteri exuitur amictu, aut novo flore vestitur. Sic Apostolica quoque Gratia nescit defectum; sed venustate sui floret. Sic Anima corrumpi nescit quæ florentibus meritis vigens semper Iustitiæ, cæterarumque Virtutum culmina patiente Magnanimitate sustentat. CYPRESSVS itaque, sicut & Cedrus, esto suos fructus

edules

edules non habeat, usus habet architectonicos, eosque non vulgares, in Regio Salomonis, tam Palatio, quam Templo, sapienter approbatos: ita enim Sponsa eiusdem Cant. 1. 16. sibi, & ipsi congratulans, *Lectulus* inquit, *noster floridus: tigna domorum nostrarum* CEDRINA. *Laquearia nostra* CYPRESSINA. Nostri Lectulus Salomonis est CRVX, velut Salomonici Templi, & Palatii exemplar, ut Gloss. in Clement. 1. de summa Trinit. insinuat, ex quatuor Arborum generibus, in Templi, Palatiique Salomonici Fabrica præcipuis, constitisse putatur: iuxta versum illum vulgarem:

Ligna Crucis Palma, Cedrus, Cupressus, Oliva.

Nimirum Christus in Cruce instar CEDRI, & CYPRESSI exaltatus, quasi OLIVA, suum Gratiæ Oleum profundens: quasi PALMA victrix de Morte, adversus Mundum, Carnem, Dæmonemque gloriosus triumphavit.

Hunc earundem Arborum quaternionem, Hagiotypographus Noster Oniadæ suo typico, ad Glorioſam CRVCEM Antitypo fabricandam, in eiusdem Viridario, manu divina fortunatum exhibet. OLIVAM pullulantem vidimus: CYPRESSVM exaltatam videmus: dum uterque Principalem Gloriæ Pontificiæ Stolam indutus ad exprimendam suæ Virtutis, & Potestatis Consummationem pyramidata in coniferæ Cypressi Speciem Tiara coronatur. Id enim Hagiotypographi verba insinuant Eccl. 50. 11. dicentis: *Quasi OLIVA pullulans, & CYPRESSVS in altitudinem se extollens, in accipiendo ipsum stolam gloriæ, & vestiri eum in consummationem virtutis*: Quam gratum porro, quam utile, quam glorioſum fuerit ita exaltati Oniadæ in Templo suo Ministrantis officium v. 12. summatim comprehenditur his verbis: *In Ascensu Altaris sancti gloriam dedit sanctitatis Amictus*: nempe dum sic amictus Pontifex ad altare Sanctum ascenderet, prout ille suam à suo Amictu; ita vicissim ab illo suam Amictus gloriam habebat, ut sic utrinque Maior haberetur. Eiusmodi, Gloriam Cedrus, & Palma Symbolicè adumbrant v. 13. & 14. Sic enim habent: *In accipiendo autem partes de manu sacerdotum, & ipse stans iuxta aram & circa illum Corona Fratrum, quasi plantatio* CEDRI *in Monte Libano: sic circa illum steterunt quasi Rami* PALMÆ, *& omnes Filij Aaron in Gloria sua.* Nempe Gloriam Choragi Gloria Chori: Gloriam Chori Gloria Choragi amplificabat: dum Oniades ille typicus non per suos tantum Levitas, & Sacerdotes; verum etiam ipse Altari suo assistens, instar CEDRI grandioris inter minora sui generis plantaria emineret, suisque Fratribus Generosis, quasi PALMA Nobilissima suis Ramis Genuinis magnifice quaqua versum stiparetur, *accipiendo partes de manu sacerdotum* immolandas, præsertim Animalis immolati PECTVSCVLVM, & ARMVM DEXTRVM, velut singulare Aaronis in pacifico Sacrificio dispartiendo peculium: quod supposita utraque Sacerdotis manu prius elevatum, posterius demissum, tandem ad modum CRVCIS, transversim, à dextra in sinistram diductum, prout ex Synagogico Rituali constat Levit. 7, 34. *Pectusculum Elevationis, & Armus Separationis*, appellatur. In PECTVSCVLO Sanæ Fidei Doctrina, Sapientia Cordata; in ARMO, ceu Brachio dextro, Virtus, præsertim Charitas per Fidem Sapienter operans designatur.

QVOD

QVOD ERGO, interrogat Origen. homil. 5. in Levit. SACERDOTIS MANI PECTVS, AVT QVALE? SIT PLENVM, inquit, SAPIENTIA: plenum Scientia: plenum omni Divina intelligentia: imo plenum Deo. Quale Brachium? multa Solicitudo, Labor, Vigiliæ, quibus convertat Peccatorem; qui proinde afferat hostiam Salutaris, Deo gratias agat. In qua hostia pars Sacerdotis efficitur PECTVSCVLVM, ut sit in dicium, quod pectus, & Corante mala cogitans Sacerdotis labore conversum recipit bonas cogitationes, & ita Mundatum est, ut Deum possit videre: Similiter & Brachium indicium est, quod mala eius opera, & siniſtra convertit in dextram, ut essent secundum Deum, Origeni cōsentit S. Gregorius in suo Pastorali part. 2. cap. 3. inquiens: DIVINA LEGE ARMVM Sacerdos dexterum in Sacrificium accipit, & separatum: ut non solum sit eius operatio utilis, sed & Singularis: nec inter malos tantum, quæ recta sunt faciat; sed bene quoq; operantes subditos sicut honore Ordinis superat; ita etiam Morum Virtute transcendat. Cui in esu quoque PECTVSCVLVM cum Armo tribuitur, ut quod de Sacrificio præcipitur sumere, hoc de seipso discat immolare: & non solum pectore, quæ recta sunt, cogitet; sed spectatores suos ad sublimia operationis Arma invitet: nulla prospera præsentis Vitæ appetat; nulla adversa pertimescat.

Ecce ONIADEN utrunque nostrum præsertim Antitypum suo Altari suos inter Levitas, & Sacerdotes, Sacerdotumque Principes quasi OLIVAM, CEDRVM, PALMAM, ET CYPRESSVM, inter sui Generis plantaria eminenter assistentē, ut suas in suo Sacrificio partes in Memoriam sui Domini Crucifixi per Figuram Crucis immolet, simul immolando semetipsum, revera profitentem illud Galat. 2. 19. *Ego per Legem Legi mortuus sum, ut Deo vivam: Christo confixus sum* CRVCI: *Vivo autem iam non ego; vivit vero in me Christus* æterna Dei Patris Imago, & Sapientia: nimirum dicens per nostrum Hagiotypographum Eccl. 24. 17. dicens: *Quasi* CEDRVS *exaltata sum in Libano, & quasi* CYPRESSVS *in Monte Sion: quasi* PALMA *exaltata sum in Cades: & quasi* OLIVA *Aſpecioſa in Campis.* CEDRVS 3. Reg. 6. 18. universam Dei Domum vestiens Auro supervestiendam: illa OLIVA ibidem vers. 31. suis ostiis, & ostiolis, & Angulorum postibus Oraculi, Templique introitum adornans: PALMA illa v. 32. suis prominentium ramorum Anaglyphis inauratis per interiorem Oraculi, Templique faciem diffusa: illa denique CYPRESSVS, ex qua quidquid in Templo Cant. 1. 16. artificioſe laqueatum eminebat, peculiariter figurabatur: ut ex huiusmodi Arborum quaternione sua Oniadæ Nostro CRVX formaretur:

cui Horarum tertia IRENE, suum hoc à Christi Crucifixi pacificis Natalibus dinumerandum appendebat

Mnemosynon:

En HIeropoLItarCha CrVCI fIXVs, qVasI CypreſsVs In aLtVM ſe eXtoLLens.

Huic Irenæo Mnemosyno reliqua, supremaque Musarum Trias, ne quid alteri peculiare concederet, suam unaquæq; suis versibus exprimen

dam Figuram cogitabat, Terpſichore Palmam triumphalem; Erato Cedrum immortalem; Vrania, Irene comprobante, magis affectabat Cypreſſum: quod Cedrus perfectæ Immortalitatis: Palma conſummatæ; Cypreſſus inchoatæ Victoriæ Symbolum videretur, in CRVCE noſtri Oniadæ poſt hanc vitam ab immortali Cedro, & Palma victorioſa conſummandum. *Neſciit* inquiebat ex 1. Cor. 9. 24. *quod ij, qui in Stadio currunt, omnes quidem currunt; ſed unus accipit bravium? ſic currite ut comprehendatis.* Et ad Philip. 3. 13. *Ego me non arbitror comprehendiſſe. Vnum autem: quæ quidem retro ſunt obliviſcens, ad ea vero, quæ ſunt priora extendens me ipſum, ad deſtinatum perſequor, ad bravium ſuperne vocationis Dei in Chriſto Ieſu,* nempe CRVCIFIXO dicente Ioan. 14. 6. *Ego ſum* VIA, VERITAS, & VITA: præ-valebat hæc Vraniæ ratio apud omnes Muſas, & Horas: quibus inter ſe conſentientibus Oniades Noſter in ſua Cruce ut exaltandus ita & ſalutandus in huius Operis Epilogo videbatur per Figuram CRVCIS exaltatæ inſtar CYPRESSI: pro qua rite adornanda Irene ſuum quaſi Lemma ſuggerebat illud Ovidianum Hemiſtichion ex ſtadiodromorum Circo, aſſumptum:

Metas imitata Cupreſſus.

Præcipua enim Cypreſſi Laus, illius Rectitudo in Conum, ſeu Metam deſinens, HIEROPOLITARCHÆ STADIODROMO per MITRAM ad METAM recta, tendenti ſuum Regulam figurans: cui ſeſe, prout convenerat, Muſarum Trias extrema, per CRVCEM ſuis verſibus expreſſam, legitime configuraret. Hos ergo Terpſichore, ad Oniaden ſuum directos, Crucis parti ſupremæ imprimebat, ut Erato ſuos illis dilatatiores ſubiungeret, ab Vrania Metro inchoante conſummandos:

Tu

44. THEODORVS I. à Fürstenberg, an. 1585.
42. Salentinus Comes ab Isenburg, Archiep. Colon. an. 1574.
40. Rembertus de Kersenbrock, an. 1547.
38. Ericus Dux Brunsuic. Episc. Osnab. an. 1508.

Tu, Theodore Adolphe
Hac sub Imaginosa
Effigie CUPRESSI
Orthodromum figurans
Dilpositè Strategum:
Officiosus HEROS,
Rem Paderæ grauatam,
Ut potes, allevare
Sub Gruce non gravaris.

45. FERDINANDVS Dux Bavariæ, Archiep. Colon. anno 1618.
43. Henricus II. Dux Sax. Admin. Brem. an. 1577.
41. Joannes II. Comes ab Hoia, Ep. Osn. a. 1568.
39. Hermannus II. Com. de Wid. Arch. Col. 1532.

Ad CRUCIS palmam geminam congeminans utrinque
Dactylos palma ex gemina progenitos, duabus
Obsecras Palmis Dominum: & collacrymans Tuorum
Lacrymis, offers Patriæ COR PATRIS: ut Paternum
Paderanis PECTUS hiet: quod pateat quibusvis
Hospes actutum Hospitibus: præcipuè COLONIS,
Unde CRUX Christi ONIADAS progeneret NEPOTES,
Sub quibus FONTES PADERÆ fructiferi perennent.

Huc, Hierarcha noster,
In speciem CUPRESSI
Erigeris, supremum
Respiciens BEATI
ONIADÆ Bravium.
Perge igitur secundis
Ominibus, VIATOR,
Liberiore sursum,
In Crucis hoc Agone,
Tractu Aquilę citati.
Ad suæ PADERANOS
REX Politarchæ REGES,
Curriculo haud eodem,
Hic videat citatos,
Approperasse Fata.
Per sua quisq; Princeps,
A Domino supremo
Diribitore, FATA
Erigitur SUORVM
REX, veluti CUPRESSVS
Alticoma, ut præaltis
Noctiferâ CUPRESSVM,
Umbriferamq; MORTEM
Sensibus apprehendat.

36. Simon III. Comes de Lippia, anno 1463.
34. Wilhelmus Dux Mont. an. 1401.
32. Joannes I. Comes ab Hoia, an. 1394.
30. Simon II. Comes de Sterneberg, an. 1378.
28. Balduinus Comes de Steinfurd, anno 1340.
26. Theodoricus II. Baro de Iteren, an. 1308.
24. Otto Comes de Ritberg, an. 1274.
22. Bernardus IV, anno 1225.
20. Olivarus an. 1221. deinde Cardinalis.
18. Bernardus II. à Desedden. an. 1186.
16. Evergisus an. 1159.
14. Henricus I. Comes à Waldeck, an. 1084.
12. Imadus Comes Plessensis, anno 1052.
10. Meinwercus Comes Gelder. à Deisterbant anno 1009.
8. Volcmarus an. 955.
6. Wimanus an. 911.
4. Biso, anno 879.
2. Baduradus, an. 804.

En
PADERANA CRUX,
à Leone III. & Carolo Magno fundata, ut exaltaretur per suos Hieropolitarchas, quorum primus an. 795. HADUMARUS Nob. Saxo, Canonicus Herbip.

37. Hermannus I. Landgrav. Hass. Arch. Col. an. 1498.
35. Theodoricus III. Comes de Mörs, Archie. Col. anno 1415.
33. Bertrandus Italus, anno 1399.
31. Robertus Dux Mont. anno 1587.
29. Henricus Spiegel à Desenberg, an. 1360.
27. Bernardus V. Comes de Lippia, an. 1320.
25. Gunterus Comes de Schwalenberg, 1305.
23. Simon I. Comes de Schwalenberg, 1254.
21. Willebrandus Com. de Oldenburg. 1223.
19. Bernardus III. 1202.
17. Sigefridus, an. 1177.
15. Bernardus I. à Desedden, anno 1126.
13. Poppo ab Holdt, Præposit. Bamb. an. 1077.
11. Rotho Baro Gelder. de Büren. an. 1036.
9. Rotharius, an. 981.
7. Dudo, anno 930.
5. Theodoricus I. an. 902.
3. Luthardus, an. 852.

Non dis-

Non displicebat Musarum, & Horarum Choro illa CRVCIS PADERANÆ sic fundatæ, sic exaltatæ in Cypresso effigies: Crucifixum ONIADEN suum exprimens, una cum suis Prædecessoribus: Qui, An, & Quomodo singuli, cum Apostolo Gal. 2. 19. dicere possint: *Christo confixus sum CRVCI*, Oniadæ nostro perpendendum relinquebatur. Sed, inquiebat Euterpe, MVSICA nostra in Luctum desinere videtur, contra illud Hagiotypographi, Eccles. 32. 5. dicentis: *Non impedias Musicam.* Sic arguenti Euterpe, suum Terpsichore adversus Ecclesiasticum, adducebat Ecclesiasten, c. 7. 3. dicentem: *Melius est ire ad domum LVCTVS, quam ad domum CONVIVII: in illa enim finis cunctorum admonetur Hominum: & vivens cogitat quid futurum sit.* A quo non dissentit idem Hagiotypographus Eccl. 7. 40. dicens: *in omnibus operibus tuis memorare NOVISSIMA tua, & in æternum non peccabis.*

Responsionem hanc Terpsichores, Urania comprobans, eandem approbabat illustri Exemplo illius Magni Eleemosynarii, Joannis Archiepiscopi Alexandrini: prout in vita ejusdem ap. Sur. 23. Jan. Leont. Ep. Neapol enarrat: Memor enim ille sui Prædecessoris Theodori Archiepiscopi tantum biennis, ut perpetuam brevis Reginminis, & subitæ Mortis, ante oculos Memoriam foveret, sibi Monumentum extrui mandavit semiperfectum: cujus Præfecti certis diebus, præsertim solennioribus, epulante cum suis Curialibus Archiepiscopo, has voces intonarent: *Monumentum tuum in hodiernum usq; diem est imperfectum, Domine, quocirca iube, ut finem accipiat: incertum enim qua Hora Fur ingrediatur*, nempe MORS.

In sensum eundem, ille Magnus Archimandrita Bernardus auream illam Eugenio III, Papæ, quondam suo Discipulo inscriptam Epistolam concludit, his verbis illum appellans: *Confortare igitur, & esto robustus: Manus tua in cervicibus inimicorum tuorum: Vindica tibi, Animi tui Constantia, & Vigore spiritus, Partem, quam dedit extra Fratres tuos tibi omnipotens Pater, quam & tulit de Manu Amorrhæi, in gladio, & arcu suo, IN OMNIBVS TAMEN OPERIBVS TVIS MEMENTO TE ESSE HOMINEM. & Timor eius qui auffert Spiritum Principum, semper sit ante oculos tuos. Quantorum in brevi Romanorum Pontificum Mortes tuis oculis aspexisti? ipsi te Prædecessores tui tua certissima, & citissima decessionis admoneant: & moditum tempus Dominationis eorum paucitatem Dierum nuntiet tibi, lugi proinde meditatione, inter hujus præsentis Gloria blandimenta, Memorare NOVISSIMA tua: quia quibus successisti in SEDEM, ipsos sine dubio sequeris ad MORTEM.* Ita suo Eugenio Bernardus.

Licet & Palladi, Musisque ita suum alloqui ONIADEN: suum olim Discipulum, & Clientem; nunc Mecænatem, Patronum, & Dominum: cui tanquam suo CARIONI MAXIMO, in Amphitheatro Principali, suum illæ Monumentum hic repræsentant, ab Ecclesiastico Hagiotypographo iam olim præsentatum, quod ille typicus ONIADES intra sui Principatus Annos XII. sibi perfectum, totidemque Symbolicis testimoniis, velut Hieropolitarchicis INSIGNIBVS approbatum exhibet suo ANTITYPO; in simili forma perficiendum, Quem in finem Palladius ille Musarum, Horarumq; Paderanarum Chorus, ONIADÆ suo Hieropolitarchæ plures Annorum Dodecades, apprecatur: sed non aliter quam sibimet ipsus apprecari desiderat, nimirum:

Ad Maiorem Dei Gloriam, & universæ Patriæ Salutem:
Ita ergo

Vivat Io! vivat PRINCEPS THEODORVS ADOLPHVS
HEROS: HEROVM perficiatque suum.

Ita futurum, ex Inauguratione sui Oniadæ, tum Hierarchica, in Festo S. Remigii; tum Politarchica, in Festo S. Caroli Borromæi, augurabantur Horæ: quibus accinebant Musæ, hoc utriusque Inaugurationis commemorativum Eteostichon Heroo sui Herois inscribendum.

ReMIgIVs, CaroLVsqVe noVVs generatVr ab HorIs:
TVnC HIerarCha sVo; nVnC PoLITarCha gregI.

168 Simon Oniades Iustus, hieropolitarcha typicus: antitypum suum... Theodorum Adolphum (van der Recke) Episcopum Paderbornensem... recenter inauguratum repraesentans: prout ab Iesu Sirachide, libri sui Ecclesiastici cap. L praesentatus Societatis Iesu Collegio Paderb. (Paderborn, 1651). 8vo. (4), 120 pp. — With 2 printed titles, a title-vignette, 3 coats of arms (von der Recke), and 12 emblematic copperplates in the text.
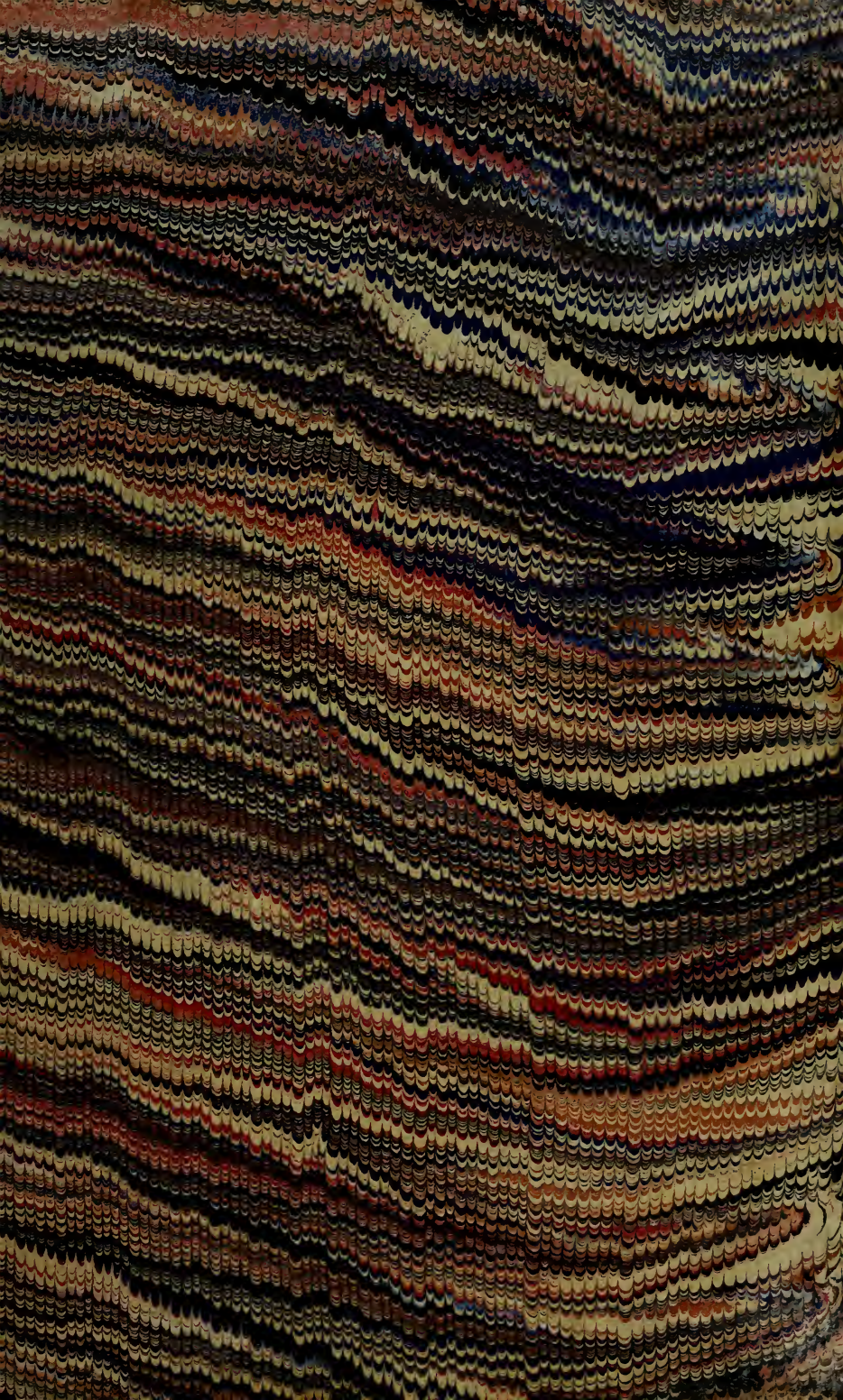
A very rare emblem book, edited in the honour of Bishop Theodorus Aldolphus of Paderborn. The underlying allegory derives from the Simon Onias episod in Ecclus 50.
Red morocco, back, covers and edges gilt; inside dentelles; on the centre of both sides the coat of arms of the Von der Recke family. — (Some leaves browned; otherwise a very nice copy). —